

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒๓

วันศุกร์ที่ ๑๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๔๘ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๗ ครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๙ จะมีท่านสมาชิกขอแก้ไขอย่างไรหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกขอแก้ไข ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๗ ครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๙

ระเบียบวาระต่อไป เป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามด่วนลำดับ ๑ ของคุณจำลอง เทวารุท ถามกระทรวงมหาดไทย เรื่องผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์คุกคามอธิปไตยของไทย

นายจำลอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง เทวารุท ขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลผ่านกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์คุกคามอธิปไตยของไทย แต่โดยที่กระทู้นี้เป็นกระทู้ด่วนมาก ซึ่งกระผมได้ยื่นมาตั้งแต่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ศกนี้ เหตุการณ์บางอย่างได้เปลี่ยนแปลงไปบ้าง บางกรณีก็มีการคลี่คลายไปในทางที่อาจจะไม่ตรงกับข้อซักถามของกระผม ฉะนั้นเมื่อถึงหัวข้อนั้นแล้ว กระผมก็จะขออนุมัติท่านประธานได้ขอ

ตัดคำถามเป็นบางวรรคและบางตอน ซึ่งรัฐบาลจะสงวนไม่ตอบหรืออะไร กระผมก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมก็ไม่ทราบนะครับว่า รัฐบาลท่านจะว่าอย่างไร ผมว่าทางที่ดีที่สุดก็รู้ๆ กันอยู่แล้ว ก็อ่านไปตามที่เขียนมาก็แล้วกัน

นายจำลอง เทวารุท: ครับผม กระผมขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามที่ปรากฏว่า ได้มีผู้ก่อการร้ายจำนวนมากทั้งในและนอกประเทศ ได้ล่องล่ำอริปไตยของชาติ และมุ่งทำลายล้างความมั่นคงของประเทศไทยอย่างหนัก ด้วยการเข้ามาตั้งฐานปฏิบัติการอยู่ในเขตอำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคายและที่อื่น ๆ เมื่อทางราชการได้ทราบเรื่อง ได้ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ เขต ๒ (จังหวัดละเซ็งเทรา) ออกไปทำการปราบปราม กลับถูกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ดังกล่าวฆ่าตายทั้งนายตำรวจและนายสิบและพลตำรวจ ในคราวเดียวถึง ๔ คน และบาดเจ็บอีกหลายสิบคน นับเป็นการกระทำที่ร้ายแรงน่าสะพรึงกลัวและทำลายขวัญของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ถ้าจะปล่อยให้เหตุการณ์คงเป็นไปโดยมิได้ทำการปราบปรามให้ราบคาบลงโดยรวดเร็ว ก็เป็นที่น่าเกรงว่าจะเกิดภัยอันตรายอย่างร้ายแรงแก่ประเทศไทย และอาจลุกลามใหญ่โตจนไม่อาจปราบปรามลงได้ จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า หัวหน้าใหญ่ที่บงการให้เข้ามาคุกคามความมั่นคงของชาติในครั้งนี้เป็นใคร มีความมุ่งหวังอะไร และมีผลพวงมากน้อยเพียงไร

สำหรับข้อถามข้อนี้ก็อาจจะเป็นการล้วงลึกมากเกินไป คำว่า คือใครนั้น ถ้าทางรัฐบาลจะสงวนจะยังไม่ตอบ กระผมก็ไม่ขัดข้อง

๒. ที่มีข่าวว่ามีชาวต่างประเทศร่วมในขบวนการนี้ด้วย เป็นคนชาติใด เข้ามาปฏิบัติการร้ายในประเทศของเราได้ด้วยวิธีการอย่างไร

๓. การที่ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษละเซ็งเทรา ต้องเสียชีวิตไปหลายคนในการปะทะกับผู้ก่อการร้ายในครั้งนี้ เพราะกำลังหน่วยสนับสนุน บก. ที่หมาย ๒ ทหารกองร้อย ร. ๑๓๒ ออกไปทำการช่วยเหลือไม่ทันต่อเหตุการณ์ เป็นความจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

สำหรับข้อถามข้อนี้ กระผมขอประทานอนุญาตต่อท่านประธานว่า เมื่อเกิดเหตุสดๆ ร้อนๆ นั้น มีการซบเซิบกันอยู่ในหมู่ญาติของผู้ตาย เข้าใจไปในทำนองนั้น และต่อมาภายหลัง กระผมได้ไปเยี่ยมตำรวจที่ป่วยเจ็บเนื่องจากการนี้ ก็ได้ความว่าหน่วยนี้ก็ดี หรือหน่วยตำรวจที่เขาอยู่ก่อนก็ดี ได้เตือนแล้ว แต่ว่าด้วยความมุ่งมาดปรารถนาของตำรวจหมวดนี้ที่จะเข้าไปประจันหน้ากับผู้ก่อการร้ายให้จงได้ ก็ถลาลึกเข้าไป เป็นเหตุให้เกิดอันตรายดังกล่าวแล้ว ข้อถามอันนี้ อาจจะเป็นเหตุให้กระทบกระเทือน หรือว่าทหารหาญของชาติทั้งหลาย อาจจะไม่เข้าใจเจตนาของกระผมไม่ถูกต้อง กระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า สำหรับกระผมนั้นมีเจตนาอย่างหนึ่งที่จะให้ทหารได้พ้นจากมลทินโทษหรือพ้นจากรอยมลทิน โดยให้รัฐบาลตอบว่าได้ช่วยเหลือแล้ว แต่ว่าไม่ทันเหตุการณ์หรือว่าช่วยกันไม่ได้ เพราะเหตุใด และก็ขอให้ทหารหาญของชาติทั้งหลายที่อยู่ ณ ที่นี้ก็หลายท่าน เป็นทหารผู้ใหญ่ก็เยอะ ก็ได้กรุณาเข้าใจเจตนาอันบริสุทธิ์ใจของกระผมด้วย

๔. เพราะเหตุใดรัฐบาลจึงทราบเรื่องนี้ล่าช้า จนเกิดเป็นเหตุใหญ่ ใครเป็นผู้รับผิดชอบต่อความบกพร่องนี้

๕. รัฐบาลจะแถลงให้ทราบได้หรือไม่ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้สูญเสียชีวิตและบาดเจ็บไปแล้วมากน้อยเท่าไร เพียงไรในการปราบปราม

๖. ผลแห่งการปราบปรามมีเป็นประการใด ได้ผลมากน้อยเพียงไร และ

๗. รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรที่จะให้เหตุการณ์ดังกล่าวนี้หมดสิ้นไป หรือสงบลงโดยรวดเร็วที่สุด ขอขอบคุณ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอตอบคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติดังนี้

ตอบคำถามข้อที่ ๑ หัวหน้าใหญ่ที่บงการก่อการร้ายในพื้นที่ภาคอีสานนั้น มีหลักฐานปรากฏว่า พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้ส่งคณะกรรมการกลางจากพรรคขึ้นไปควบคุมและปฏิบัติการของพรรค ๒ คนด้วยกัน เป็นคนไทยทั้ง ๒ คน โดยที่บุคคลทั้งสองได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกลางภาคอีสาน ควบคุมการปฏิบัติทั้งทางด้านการเมือง

และการทหาร โดยเฉพาะในเขตอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย อำเภอบ้านม่วง อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร มีหัวหน้าบางการอีกคนหนึ่งเป็นคนไทยเช่นเดียวกัน ซึ่งท่านผู้ถามได้แถลงว่า แม้จะไม่กล่าวนามก็ไม่ขัดข้อง รัฐบาลก็ขอขอบคุณ เพราะเหตุว่ารัฐบาลก็มีความประสงค์ที่จะขอปิดนามไว้ก่อนเช่นเดียวกัน ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ซึ่งเคลื่อนไหวอยู่ในพื้นที่ ๔ อำเภอนี้ มีฐานปฏิบัติการอยู่ที่บริเวณภูสิงห์ ความมุ่งหวังของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยต้องการทำลายล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ต้องการทำลายล้างรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยโฆษณาโจมตีว่า รัฐบาลปกครองไม่ดี มีการคอร์รัปชันมากมาย บ้านเมืองไม่เจริญรุดหน้า ทำตัวเป็นลูกสมุนของอเมริกา ถึงแม้รัฐบาลปัจจุบันฝ่ายผู้ก่อการร้ายก็ยังคงโจมตีอยู่ว่า เป็นรัฐบาลปฏิกริยา ซึ่งหมายถึงว่าเป็นรัฐบาลจักรวรรดินิยม จำนวนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เฉพาะในเขตอำเภอ บึงกาฬ อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย อำเภอวานรนิวาส อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร มีกำลังผู้ก่อการร้ายถืออาวุธในป่าประมาณ ๕๐ คน แต่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์สามารถรวมกำลังในบริเวณใกล้เคียงมาสนับสนุนการปฏิบัติได้อีกจำนวนประมาณ ๘๐ คน นอกจากนั้น ยังมีผู้สนับสนุนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์บริเวณหมู่บ้านรอบ ๆ ภูสิงห์อีกจำนวนมาก

คำตอบข้อที่ ๒ สำหรับข้อถามที่ว่า มีชาวต่างประเทศร่วมในขบวนการนี้ด้วยหรือไม่ นั้น ข้อนี้ไม่สามารถยืนยันให้ทราบได้ เพราะจากรายงานข่าวที่ได้รับในบางครั้ง ก็เพียงแต่แจ้งว่ามีเวียดนามเหนือหรือขบวนการประเทศลาวเข้ามาร่วมปฏิบัติการ หรือมีความเคลื่อนไหวอยู่ตามชายแดน มีท่าทีว่าจะเข้าร่วมปฏิบัติการกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ไทยส่วนใหญ่แล้วรายงานข่าวจะแจ้งให้ทราบอยู่เพียง ๒ เชื้อชาตินี้เท่านั้น คือเวียดนามและลาว วิธีการที่จะเข้ามาปฏิบัติการร้ายในประเทศไทย ก็ด้วยการลักลอบเข้ามาตามแนวชายแดน อาจเป็นทางบกด้วยการเดินเท้าหรือการลักลอบข้ามแนวเขตลำโขงในพื้นที่มีเขตติดต่อกับราชอาณาจักรลาว

คำตอบข้อที่ ๓ ตามที่ถามว่า ตามที่ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษจะเชิงเทรา ต้องเสียชีวิตไปหลายคนในการปะทะกับผู้ก่อการร้ายครั้งนี้ เพราะกำลังหน่วยสนับสนุนประจำบก. ที่หมาย ๒ ไม่ออกไปช่วยให้ทันต่อเหตุการณ์เป็นความจริงหรือไม่ นั้น ขอขอบคุณท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แถลง ณ บัดนี้ว่า คำถามข้อนี้มีได้มุ่งหมายที่จะให้มีการกระทบกระเทือนกำลังน้ำใจของเจ้าหน้าที่ แต่รัฐบาลก็ใคร่จะขอเรียนให้ทราบข้อเท็จจริงว่า ตามข่าวที่ได้รับนั้นไม่เป็นความจริง ความจริงแล้วในการออกปฏิบัติการกวาดล้างผู้ก่อการร้ายที่บริเวณภูสิงห์ครั้งนี้ ได้ใช้กำลังเข้ากวาดล้างบริเวณที่หมายที่กำหนดโดยแบ่งกำลังเข้าโอบล้อมผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ออกเป็น ๓ ทิศทาง แต่ละทิศทางได้ใช้กำลังหน่วยปฏิบัติการพิเศษ คือหน่วยพิเศษจังหวัดฉะเชิงเทรา ตำรวจตระเวนชายแดน และหมวดทหารราบของกองร้อยทหารราบที่ ๑๓๒ เมื่อกำลังของหน่วยปฏิบัติการได้เข้าปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ซึ่งมีกำลังเหนือกว่า ในทันทีนั้นเองก็ได้มีหมวดทหารราบซึ่งกำลังปฏิบัติอยู่อีกทิศทางหนึ่งได้เข้าไปสนับสนุนเพิ่มเติมหน่วยปฏิบัติการพิเศษโดยทันที จนทำให้หมวดทหารราบที่เข้าไปสนับสนุนได้รับบาดเจ็บ ๔ นาย ได้นำศพและผู้บาดเจ็บออกจากที่ปะทะได้ แต่เนื่องจากการปะทะที่เกิดขึ้นนี้เป็นเวลาเย็นใกล้พลบค่ำแล้ว จึงทำให้การเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม บก. ที่หมาย ๒ ได้ส่งกำลังเฮลิคอปเตอร์ติดอาวุธ ยิงพลุส่องสว่าง ยิงปืนใหญ่เข้าสนับสนุนได้สนับสนุนหน่วยปฏิบัติการพิเศษที่กำลังปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ จนทำให้ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เสียชีวิตและบาดเจ็บไปมากมายและต่อมาในเช้าวันรุ่งขึ้น บก. ที่หมาย ๒ จึงได้ส่งกำลังทหารเข้าไปเพิ่มเติมหน่วยปฏิบัติการพิเศษอีกเพื่อขยายผลการกวาดล้างเพิ่มขึ้น

คำตอบข้อที่ ๔ การปะทะกันระหว่างหน่วยปฏิบัติการพิเศษจังหวัดฉะเชิงเทรา กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ และกองอำนวยการป้องกัน และปราบปรามคอมมิวนิสต์ก็ได้รับรายงานทันทีที่เกิดเหตุการณ์มิได้ชักช้า ซึ่งในการปฏิบัติการกวาดล้างตอบโต้ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ครั้งนี้ กองทัพอากาศที่ ๒ ส่วนหน้าได้จัดตั้งกองบัญชาการควบคุมขึ้น อำนวยการปราบปรามโดยตรง โดยรวมกำลังทั้งทหาร ตำรวจ และอาสาสมัครบริเวณที่หมาย ๒ เข้าปฏิบัติการอย่างรวดเร็ว และมีการวางแผนเข้าปฏิบัติการที่สอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งฝ่ายทหารตำรวจและพลเรือน ซึ่งนับว่าได้ปฏิบัติการโดยรอบคอบแล้ว ไม่มีอะไรบกพร่อง

คำตอบข้อที่ ๕ เจ้าหน้าที่รัฐบาลที่สูญเสียชีวิตและบาดเจ็บจากการปฏิบัติงานในพื้นที่บริเวณภูสิงห์ อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม

๒๕๑๗ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ มีดังนี้ เมื่อ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๗ เวลา ๒๒ นาฬิกาเศษ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เข้าโจมตีชุดคุ้มครองหมู่บ้านนาทราย เจ้าหน้าที่เสียชีวิต ๑ นาย บาดเจ็บ ๔ นาย เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๑๗ เวลา ๑๓ นาฬิกาเศษ หน่วยลาดตระเวนของ บก. ที่หมาย ๒ ออกปฏิบัติการลาดตระเวนปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ เจ้าหน้าที่เสียชีวิต ๑ นาย บาดเจ็บสาหัส ๒ นาย เมื่อ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๗ เวลา ๑๕ นาฬิกาเศษ กำลังทหาร ออกลาดตระเวนปะทะกับผู้ก่อการร้าย เจ้าหน้าที่ทหารเสียชีวิต ๓ นาย บาดเจ็บ ๒ นาย เมื่อ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ กำลังผสมที่หมาย ๒ ปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ เจ้าหน้าที่เสียชีวิต ๑๐ นาย-บาดเจ็บ ๑๔ นาย รวมทั้งสิ้นเสียชีวิต ๑๕ นาย บาดเจ็บ ๒๗ นาย

คำตอบข้อที่ ๖ ผลการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่บริเวณภูสิงห์ อำเภอ บึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ตั้งแต่ ๒๘ มกราคม ๒๕๑๗ เป็นต้นมา ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถ พิสูจน์ทราบถึงกำลัง การวางกำลังและแผนการปฏิบัติของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ในการแทรกซึม บ่อนทำลายประเทศได้อย่างแน่ชัด สามารถยึดฐานปฏิบัติการต่างๆ ของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ บนภูสิงห์ ซึ่งผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ดัดแปลงใช้เป็นที่หลบซ่อนสะสมกำลังเพื่อดำเนินการ ก่อการร้ายได้รวมทั้งสิ้น ๗ ฐาน ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เสียชีวิตและบาดเจ็บไม่ทราบจำนวน

คำตอบข้อ ๗ รัฐบาลได้มีมาตรการในการดำเนินการต่อผู้ก่อการร้ายบริเวณ ภูสิงห์ไว้แล้ว โดยใช้มาตรการทางการเมืองเป็นหลัก คือพยายามชักจูงให้ราษฎรในบริเวณ หมู่บ้านต่างๆ รอบๆ ภูสิงห์ หันมาให้ความร่วมมือสนับสนุนรัฐบาล โดยใช้ปฏิบัติการจิตวิทยา การประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาส่งเสริมอาชีพในหมู่บ้านต่างๆ มีความเจริญรุ่งเรือง ราษฎร มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ปรับปรุงระบบการคุ้มครองให้ความปลอดภัย แก่ราษฎร ระบบการบริหารประชาชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ราษฎรได้รับความ ปลอดภัยอย่างแท้จริง สำหรับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่หลบหนีเจ้าหน้าที่เข้าไปจัดตั้งกอง กำลังในป่า เขาภูสิงห์ เพื่อดำเนินการก่อการร้ายนั้น ก็จะได้ดำเนินการปราบปรามด้วยการใช้ อาวุธอย่างเด็ดขาดและรวดเร็วต่อไป ในขณะที่เดียวกันก็จะดำเนินการตามโครงการการศูนย์เทพ ประกอบควบคู่กันไปด้วย กล่าวคือพยายามชักจูงผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่หลงผิดได้กลับใจ เข้ามอบตัวต่อเจ้าหน้าที่รัฐบาล โดยรัฐบาลพร้อมที่จะให้อภัยโทษและให้การช่วยเหลือแก่ พวกเขาเหล่านั้น ถ้าพวกเขาต้องการเข้ามามอบตัวด้วยความจริงใจ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :ต่อไปกระทู้ถามด่วน ลำดับ ๒ ของคุณประทีป เสียงหวาน ตามสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง โครงการเผยแพร่ประชาธิปไตย

นายประทีป เสียงหวาน :กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประทีป เสียงหวาน รู้สึกสงสัยข้องใจโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยรัฐบาลเป็นอันมาก และได้ตั้งกระทู้ถามไปตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ จนถึงกระทั่งบัดนี้ก็เกือบจะ ๒ เดือนแล้ว กระผมไม่ทราบว่าปทานี้จะได้เผยแพร่ประชาธิปไตยกันเคล็ดเปิดเบิ่งไปถึงไหนแล้วก็ไม่ทราบ แต่ก็ไม่เป็นไร กระผมยังข้องใจ จึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้ คือ

ตามที่ปรากฏว่า รัฐบาลได้กำหนดโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผยแพร่ประชาธิปไตยให้แก่ชาวชนบทนั้น นอกจากจะไม่ได้ประโยชน์ตามความมุ่งหมายแล้ว ยังจะเป็นการเสียเงินงบประมาณไปโดยไร้เหตุ ทั้งๆ ที่เป็นที่น่าทราบกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่า ชาวชนบทนั้นเป็นประชาธิปไตยกันมานานเต็มทีแล้ว และเป็นประชาธิปไตยชั้นดีที่สุดของโลกด้วย เพราะชาวชนบทเคารพสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน มีใจโอบอ้อมอารี เผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความสมัครสมานสามัคคีซึ่งกันและกัน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าไม่มีการรุกรานซึ่งกันและกัน เมื่อขาดเหลือสิ่งของก็หยิบยืมแบ่งปันกันกินและใช้ เมื่อถึงหน้าเก็บเกี่ยวข้าวในนาหรือซุดตากถางไร่พืช ก็ลงแรงช่วยเหลือกันด้วยความเต็มใจ และเมื่อมีแขกแดนไกลไปมาหาสู่ก็ต้อนรับขับสู้เป็นอย่างดี

ทั้งๆ ที่ชาวชนบทของเราเป็นประชาธิปไตยอยู่แล้ว แต่กลับปรากฏว่า ข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมที่ปกครองในท้องถิ่นนั้นกลับปกครองในระบบเจ้าขุนมูลนาย ระบบเผด็จการ ทั้งร่วมมือกับบรรดาพ่อค่านายทุนข่มขู่ ข่มเหง สร้างอิทธิพล สร้างความหวาดผวให้แก่ประชาชนชาวชนบทเหล่านั้น ข้าราชการเมื่อชาวชนบทที่เดือดร้อนทุกข์ยากไปติดต่อราชการกลับไม่ได้รับความสะดวก แต่ยามเมื่อข้าราชการไปตรวจราชการในท้องถิ่นนั้นๆ ก็ไปข่มขู่ให้ชาวบ้านเขาจัดหาอาหารและสุรามมาให้ และด้วยเหตุดังกล่าวมาแล้วนี้ กระผมเห็นว่าโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยของรัฐบาลจะไม่ได้ผลสมความมุ่งหมาย จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าประชาชนชาวชนบทนั้นเขาเป็นประชาธิปไตยกันมานานแล้ว

๒. เนื่องจากปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่า ข้าราชการส่วนใหญ่กลับไม่รู้ว่าประชาธิปไตยคืออะไร ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วเงินเดือนที่เขาได้รับไปยังชีพและเลี้ยงครอบครัวนั้น เป็นเงินที่ได้มาจากหยาดเหงื่อแรงงานของราษฎรทั้งสิ้น ฉะนั้นกระผมจึงขอให้รัฐบาลเผยแพร่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยไปในหมู่ข้าราชการเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดเป็นการด่วน จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ถ้าได้ จะเริ่มดำเนินการได้ตั้งแต่เมื่อใด

๓. เงินงบประมาณหรือเงินที่รัฐบาลตั้งไว้เพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย รัฐบาลจะระงับเสียได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด ถ้าได้ กระผมเห็นว่าควรให้รัฐบาลนำเงินดังกล่าวไปสร้างถังเก็บน้ำ บ่อน้ำบาดาลและสร้างโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด

๔. เนื่องจากประชาชนโดยทั่วไปยังไม่รู้ถึงสิทธิของตนเองว่า ในระบอบประชาธิปไตยนั้น เมื่อปรากฏว่าข้าราชการคนไหนประพฤติตนไม่ดีแล้ว เขาย่อมมีสิทธิจะเข้าชื่อกันร้องเรียนขับไล่ข้าราชการผู้นั้นให้ออกจากราชการได้ กระผมจึงขอทราบที่รัฐบาลมีวิธีการอย่างไรที่จะให้ประชาชนทราบว่าสิทธิเช่นว่านี้เขามีอยู่ และรัฐบาลได้เคยชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงสิทธิเช่นว่านั้นแล้วหรือไม่อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้รับมอบหมายมาจาก ขาพณา นายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ กระผมขออนุญาตตอบดังนี้

รัฐบาลตระหนักดีว่าชาวชนบทนั้นมีจิตใจเป็นประชาธิปไตยอยู่แล้ว ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวไว้ และก็เป็นความจริงที่มีพ่อค้า ข้าราชการ นายทุนที่กตขี้ข่มเหง และข่มขู่สร้างอิทธิพลสร้างความทุกข์ยากและความไม่สะดวกในการติดต่อการงานอยู่บ้าง การที่นิสิตนักศึกษาและอาสาสมัครเข้าไปปฏิบัติงานในหมู่บ้านจะได้มีโอกาสติดต่อโดยตรงกับประชาชนและจะเป็นการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับข้าราชการยิ่งขึ้น และก็จะได้มีโอกาสแนะนำวิถีทางที่ถูกที่ควรว่าประชาชนมีสิทธิแค่ไหนเพียงไร และจะยอมให้ผู้อื่นกตขี้ข่มเหงได้หรือไม่ และข้าราชการเองก็ควรจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะถูกต้อง นอกจากนั้นนิสิตนักศึกษา ยังจะได้มีโอกาสได้ศึกษาปัญหาของพี่น้องชาวชนบทอีกด้วย

สำหรับประเด็นที่ ๒ รัฐบาลได้เห็นมานานแล้วว่าในการปกครองท้องถิ่นนั้น รัฐบาลได้พยายามอย่างที่สุดที่จะให้ข้าราชการเข้าถึงประชาชน ดังจะเห็นได้ว่ารัฐบาลและฝ่ายปกครองได้ทุ่มเททุกทางดังที่ปรากฏอยู่ ประชาชนนั้นมีทั้งพอใจและไม่พอใจ ส่วนที่พอใจก็เห็นว่ารัฐบาลได้ช่วยเหลือดูแลทุกข์สุขและปกป้องคุ้มครองประชาชนแล้ว ส่วนที่ไม่เห็นด้วยก็มีบ้างเป็นธรรมดา เพราะจะเป็นที่พอใจของประชาชนทุกคนในเวลาเดียวกันนั้นก็คงจะทำได้ยาก จึงจะต้องพยายามและจะต้องใช้เวลาอบรมกันอีกนาน

ก่อนที่กระผมจะตอบกระทู้แต่ละข้อนั้น กระผมใคร่จะขอกราบเรียนชี้แจงสั้น ๆ เพื่อความเข้าใจเสียก่อนว่า ประชาธิปไตยนั้นมีอยู่ ๓ ชั้น ๓ ตอนด้วยกัน คือชั้นอุดมการณ์ ชั้นกระบวนการ และชั้นปฏิบัติการ ประชาธิปไตยชั้นอุดมการณ์นั้นได้แก่อุดมการณ์ของระบอบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเราท่านได้ยินได้ฟังกันจนชินหูอยู่เสมอว่าเป็นการปกครองประเทศของปวงชน โดยปวงชน และเพื่อปวงชน ประชาธิปไตยชั้นกระบวนการนั้นก็ได้แก่การที่กำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติ เช่นจัดให้มีรัฐธรรมนูญเป็นต้น ประชาธิปไตยชั้นปฏิบัติการนั้นก็ได้แก่การปฏิบัติใด ๆ ตามกระบวนการของประชาธิปไตย ถ้าประชาธิปไตยชั้นปฏิบัติการนั้นล้มเหลวหรือไม่ได้ผล ก็ย่อมกระทบกระเทือนต่อชั้นอุดมการณ์ซึ่งได้กล่าวแล้วขึ้นต้น เช่นถ้าประชาชนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไปทำการเลือกตั้ง ผลก็คือเราปกครองประเทศด้วยเสียงข้างน้อย แทนที่จะเป็นเสียงข้างมาก ซึ่งเป็นเสียงของประชาชนตามอุดมการณ์ของระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ตามกระทู้ถามข้อที่ ๑ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอกราบเรียนตอบว่า ประชาธิปไตยในทางจิตใจชั้นอุดมการณ์ในชนบทนั้นมีอยู่แล้ว แต่รัฐบาลก็ต้องการที่จะกระตุ้นให้ประชาชนได้สนใจประชาธิปไตยในชั้นปฏิบัติการต่อไป เช่นกระตุ้นให้ไปใช้สิทธิปฏิบัติหน้าที่ในการออกเสียงเลือกตั้ง หรือเรียกว่าให้มีส่วนร่วมในทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มิได้มีบทบัญญัติไว้ในกฎหมาย จึงจำเป็นจะต้องเร้าใจประชาชนให้ได้สำนึกในสิทธิและไปปฏิบัติการตามสิทธินั้น ๆ

ตอบกระทู้ถามข้อที่ ๒ ที่ว่าข้าราชการส่วนใหญ่ไม่ทราบที่ประชาธิปไตยคืออะไรนั้น กระผมยังไม่สนิทใจว่าท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้มีเกียรติจะมีเครื่องวัดอันใดที่

สามารถจะชี้ชัดและพิสูจน์อันจะกล่าวได้เช่นนั้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ได้มีนโยบายส่งเสริมให้ข้าราชการได้เป็นประชาธิปไตยทั้งชั้นอุดมการณ์ ชั้นกระบวนการ และชั้นปฏิบัติการล่วงมาเป็นเวลาประมาณกว่า ๔๐ ปีแล้ว และผลปรากฏการณ์ก็อย่างที่ท่านเห็นอยู่ขณะนี้ว่าเป็นที่พอใจหรือไม่ นอกจากนั้นการดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ประชาธิปไตยนี้ยังได้มีวิธีการที่จะเผยแพร่การปฏิบัติการจากส่วนกลาง โดยอาศัยสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย ดังนั้นในฐานะที่ข้าราชการก็เป็นประชาชนคนหนึ่ง จึงอาจจะได้รับการเผยแพร่ประชาธิปไตยในครั้งนี้เช่นกัน สำหรับเงินงบประมาณนั้นขอเรียนว่า เงินงบประมาณที่รัฐบาลตั้งไว้ในโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ประชาธิปไตยนั้น รัฐบาลได้ตั้งไว้ในลักษณะเงินทุนอุดหนุนการศึกษา เพราะโครงการนี้มีกิจกรรมในด้านการศึกษาในด้านวิชาการตามที่รัฐบาลได้เคยแถลงนโยบายไว้ต่อสภาที่ว่า รัฐบาลนี้จะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ผลที่จะได้จากโครงการนี้น้อยที่สุดก็คือ ผลที่นักศึกษาซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินการปกครองประเทศต่อไปนี้จะได้ทราบข้อเท็จจริงทางด้านเศรษฐกิจการเมืองและความมั่นคงในชนบท ซึ่งเพียงเท่านี้ก็มีความสำคัญอยู่แล้ว นอกจากนั้นกิจกรรมนี้ยังตั้งเป้าหมายเฉพาะที่จะกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญสูงสุดในสังคมมนุษย์ปัจจุบันและในอนาคตด้วย ฉะนั้นเพื่อพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนทั้งในด้านการศึกษา การเผยแพร่ ประกอบกับนิสิตนักศึกษาอาจารย์เป็นจำนวนมาก ได้อุทิศเวลา และกำลังส่วนตัวอาสาออกไปเผยแพร่โดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบากตรากตรำครั้งนี้แล้วก็น่าจะคุ้มกับเงินงบประมาณที่จะได้ใช้จ่ายในโครงการนี้ ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวแล้ว กระผมอยากจะเพิ่มว่า ตามที่ปรากฏการณ์มีองค์การต่างประเทศและเอกชนทั้งในประเทศและนอกประเทศได้หยิบยื่นการเงิน การช่วยเหลือให้กับนิสิตและนักศึกษาอยู่เสมอเพื่อจะได้ให้สนับสนุนในกิจการนี้ แต่เมื่อมาพิจารณาโดยต่องแท้แล้วก็จะเห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง จึงเห็นว่าเป็นหน้าที่รัฐบาลนี้โดยตรงที่จะให้การศึกษาแก่ปวงชนเพื่อความเจริญและความสงบสุขของประเทศ จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องระงับโครงการอันนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียกร้อง ร้องเรียนกล่าวโทษราชการนั้น รัฐบาลก็ได้รับคำร้องเรียนจากประชาชนอยู่เสมอ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบดีแล้ว จึงน่าจะไปในลักษณะ

ที่ว่าประชาชนได้เริ่มรู้จักใช้สิทธิของเขาอยู่ การร้องเรียนทุกครั้งที่รัฐบาลได้รับรัฐบาลก็ได้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายทุกครั้ง ข้าราชการหลายรายได้ถูกลงโทษไปแล้วตามกฎหมายและระเบียบราชการ ดังที่ท่านได้ทราบกันโดยทั่วไปจากหน้าหนังสือพิมพ์ วิทยุ และสื่อมวลชนอื่น ๆ อย่างนี้แล้วก็น่าจะเรียกว่าประชาชนได้รู้และได้ใช้สิทธิของตนแล้วเช่นกัน ส่วนการที่จะร้องเรียนขึ้นมาเพียงคนเดียวหรือ ๒-๓ คน แล้วก็แจ้งว่าเป็นเสียงข้างมากหรือเข้าชื่อกันร้องเรียนก็มีอยู่มากเหมือนกัน อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ได้รับพิจารณาคำร้องเรียนทั้ง ๒ ลักษณะนี้เช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นการชัดเจนอยู่แล้วว่าประชาชนได้ทราบสิทธินี้เป็นอย่างดีแล้ว แต่จะใช้ในที่ถูกต้องหรือที่ควรนั้นยังเป็นปัญหาอยู่ การใช้ไม่ถูกต้องก็เป็นแต่เพียงว่าคนไม่กี่คนเท่านั้นที่จะนำปัญหาและความวุ่นวายและความไม่สงบมาสู่ปวงชนหมู่มากได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :ต่อไปกระทำตามตัวนลำดับ ๓ ของนายประมวล กุลมตย์ ตามกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การปรับปรุงและจัดส่วนราชการกระทรวงสาธารณสุข

นายประมวล กุลมตย์ :ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประมวล กุลมตย์ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

การบริหารราชการของกระทรวงสาธารณสุข ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖-๒๑๗ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ โดยการรวมกรมการแพทย์และกรมอนามัยเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานบริหารหลายประการจะพอสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้กรมการแพทย์และอนามัย รับผิดชอบงานกว้างขวางมาก ซึ่งมีปริมาณมากกว่าเดิมอีก ๓ เท่า คือมีปริมาณมากกว่าอีกสามกรมในกระทรวงเดียวกัน กล่าวคือเฉพาะกรมนี้กรมเดียวมีงบประมาณถึง ๙๒.๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งกระทรวง ซึ่งไม่มีกระทรวงใดเป็นเช่นนี้

๒. งานบริหารส่วนภูมิภาค ถ้านายแพทย์ใหญ่เคยสังกัดกรมการแพทย์เดิม ก็จะต้องงานด้านรักษาพยาบาลหรือโรงพยาบาลเป็นสำคัญ แต่ถ้านายแพทย์ใหญ่เคยสังกัดอยู่กรมอนามัยเดิมก็จะสนใจงานด้านการป้องกันโรคเป็นสำคัญ

๓. การรวมกรมการแพทย์และกรมอนามัยเข้าด้วยกันนั้น จึงทำให้งานบริหาร ส่วนภูมิภาคขบเซาะลง โดยเฉพาะงานด้านป้องกันโรคไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร ผลเสียหาย ย่อมตกแก่ราษฎรในชนบทเป็นอย่างยิ่ง

๔. ในที่สุดการรวมกรมทั้งสองเข้าด้วยกันกลับทำให้เกิดผลเสียทั้งสองกรม คือ งานของกรมการแพทย์ก็บกพร่อง งานของกรมอนามัย (เดิม) ก็บกพร่อง เพราะกรมเดียว ทำงานสองอย่าง คือ ทั้งป้องกันและรักษา จึงไม่ได้ผลดีทั้งสองอย่าง

เพื่อแก้ปัญหาการบริหารงานด้านการป้องกันและรักษาโรคให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายที่จะปรับปรุง และจัดส่วนราชการใหม่ให้มีการปฏิบัติงานโดยมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีแก่ประชาชนหรือไม่อย่างไร

๒. กระทรวงสาธารณสุขทราบหรือไม่ว่า การดำเนินการจัดส่วนราชการของ กระทรวงนี้มีปัญหาอย่างไร และควรแก้ไขอย่างไร

๓. กระทรวงสาธารณสุขจะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖-๒๑๗ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ เพื่อดำเนินการปรับปรุงส่วนราชการใหม่ได้หรือไม่ และจะปรับปรุงอย่างไร

นายอุดม ไปชะกะฤษณะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอขอบพระคุณ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาให้ความสนใจงานของกระทรวงสาธารณสุข กระผมใคร่ขอตอบกระทู้ของท่านแต่ละหัวข้อตามลำดับดังนี้

ตอบกระทู้ข้อ ๑ กระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายที่จะปรับปรุงและจัดส่วนราชการใหม่ ให้มีการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดผลดีแก่ประชาชน ให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภาฯ จะปรับปรุงขยายบริการทางสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพสูงสุด จะมุ่งขยายบริการให้ถึงประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท ให้มากที่สุดที่จะทำได้ กระทรวงสาธารณสุข ตระหนักดีว่าการจัดส่วนราชการ กระทรวงสาธารณสุขในแบบปัจจุบันตาม

ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖-๒๑๗ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ นั้น ไม่เหมาะสม ด้วยเหตุผลหลายประการ มีอุปสรรคที่ทำให้ไม่อาจดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนี้ได้

ตอบกระทู้ข้อ ๒ กระทรวงสาธารณสุขหรือไม่ว่า การดำเนินงานจัดส่วนราชการของกระทรวงนี้มีปัญหาอย่างไร และควรแก้ไขอย่างไร เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องมาถึงการบริหารราชการของกระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน กระผมขอแนะนำการจัดรูปโดยสังเขปมากกราบเรียน ให้ทราบดังต่อไปนี้

๑. ราชการบริหารส่วนกลาง มีสำนักงานปลัดกระทรวง และมีกรม ๓ กรมคือ ๑. กรมการแพทย์และกรมอนามัย ๒. กรมส่งเสริมสาธารณสุข ๓. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหลัก ๒ หลัก คืองานโรงพยาบาลและงานทางด้านอนามัยซึ่งรวมกันแล้ว สังกัดอยู่กับกรมการแพทย์และอนามัยทั้งหมด โดยมีสำนักงานนายแพทย์ใหญ่จังหวัด และสำนักงานอนามัยอำเภอรับผิดชอบตามลำดับ

นอกจากนั้นยังมีงานอื่นๆ อีกหลายอย่างเช่นงานกามโรค โรคเรื้อน คุดทะราด และมาเลเรีย เป็นต้น การจัดรูปบริหารเช่นนี้ไม่ได้ยึดทั้งหลักการบริหารงานทั่วไป และการบริหารงานสาธารณสุข จึงทำให้มีปัญหาในการดำเนินงานหลายประการ คือ

๑. การจัดรูปองค์การระดับกรม กำหนดให้กรมการแพทย์และอนามัยมีการบริหารและความรับผิดชอบกว้างขวางมาก เมื่อเทียบกับกรมอื่นๆ โดยมีกองและหน่วยงานถึง ๒๓ หน่วย มีอัตรากำลังในสังกัด ๓๓,๗๐๕ (หรือประมาณ ๔๔.๘๘ เปอร์เซ็นต์ของอัตรากำลังทั้งหมดของกระทรวง) งบประมาณรายจ่ายสูงถึงประมาณ ๑,๐๓๒ ล้านบาท ในปีงบประมาณ ๒๕๑๖ (หรือประมาณ ๔๒.๗ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณกระทรวง) ส่วนสำนักงานปลัดกระทรวงและกรมที่เหลืออยู่อีก ๒ กรมได้รับงบประมาณเพียง ๗.๓ เปอร์เซ็นต์ ส่วนใหญ่ของหน่วยงาน ๒๓ หน่วยนั้นมีลักษณะแตกต่างกันมาก และต้องใช้เทคนิคเฉพาะงานที่ค่อนข้างละเอียดลึกซึ้ง จึงยากที่ผู้บังคับบัญชาระดับกรมจะดูแลให้ได้ผลเต็มที่ทุกอย่าง การควบคุมงานของกรมการแพทย์และอนามัยที่กว้างขวางเกินไปเอง จึงก่อให้เกิดความบกพร่องผิดพลาด

ได้มาก ทั้งยากแก่การประสานงานในระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนั้นยังทำให้การบริหารงานของกระทรวงสาธารณสุขขาดสมดุลทั้งในขอบเขตของงาน อำนาจหน้าที่และราชการ ส่วนภูมิภาคคือ นายแพทย์ใหญ่ นายแพทย์ใหญ่อย่อมถืองานของกรมเจ้าสังกัด คือกรมการแพทย์ และอนามัยเป็นสำคัญ การนำบริการสาธารณสุขของกรมอื่นไปสู่ประชาชนในส่วนภูมิภาค ย่อมไม่สมบูรณ์ อันเป็นเหตุให้บริการสาธารณสุขที่ประชาชนควรได้รับไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร นอกจากนี้การประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ ในระดับจังหวัดอันมีนายแพทย์ใหญ่เป็นผู้ประสานงานนั้น ไม่ได้ผลรวดเร็วเต็มที่ เพราะนายแพทย์ใหญ่เป็นเพียงผู้แทนกรมเพียงกรมเดียว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะได้รับการแก้ไข

๓. หน่วยงานระดับกองบางหน่วย ยังถูกจัดไว้ในสังกัดการบังคับบัญชาที่ไม่เหมาะสม ไม่เอื้ออำนวยให้การดำเนินงานของกระทรวงสาธารณสุขสะดวกราบรื่น และสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์เช่น กอง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่วางแผนควบคุมและประเมินผล กระจายไปสังกัดอยู่ในหลายหน่วย แทนที่จะรวมอยู่ในสังกัดเดียวกัน เพื่อทำให้การทำงานรัดกุม และรวดเร็วยิ่งขึ้น

๔. ปัญหาสำคัญ ๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของประชาชนบางปัญหา ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขของประเทศ เช่น งานควบคุมอาหารและยา งานควบคุมโรคติดต่อ งานควบคุมสิ่งแวดล้อม งานจัดหาหน้าสะอาดในชนบท ซึ่งในปัจจุบันแต่ละหน่วยงานดังกล่าวยังเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกองหรือกองเท่านั้น แต่ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงและความสำคัญยิ่งขึ้น ทำให้รัฐบาลเป็นห่วงในสุขภาพอนามัยของประชาชนในชนบทเป็นอย่างยิ่ง ควรได้รับการปรับปรุงให้มีหน่วยงานในขนาดที่เหมาะสม และพร้อมที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้โดยฉับพลัน

ปัญหาที่ได้กราบเรียนมานี้ เป็นผลที่เกิดจากข้อบกพร่องของการจัดรูปการบริหารงานของกระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน เพราะเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาคตกต่ำลงไป ไม่ได้ผลงานเท่าที่ควรจะเป็น

การจะแก้ไขอย่างไรนั้น จะขอรวมตอบในกระทู้ข้อ ๓ เรื่องการปรับปรุง และจัดส่วนราชการใหม่

สำหรับกระทู้ถามข้อนี้ ขอเรียนว่า การยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว เป็นความจำเป็นที่จะต้องกระทำ ขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการ โดยกระทรวงสาธารณสุข ได้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ศกนี้ และจะได้เสนอให้ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้มิเถียรติได้พิจารณา ในโอกาสต่อไป

ในการปรับปรุงและจัดส่วนราชการกระทรวงสาธารณสุขใหม่ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือการรวมบริการทั้งหมดในด้านส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาโรค และฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยให้มาอยู่ในแห่งเดียวกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยเฉพาะในชนบท อย่างแท้จริง และโดยทั่วถึงกัน

สำหรับหลักการ เหตุผล และรายละเอียดในการปรับปรุงและจัดส่วนราชการใหม่ มีดังนี้ คือ

๑. ให้การบริหารราชการในส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นหน่วยงานควบคุมการให้บริการ สาธารณสุขทุกสาขาของแต่ละจังหวัดขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง ทั้งนี้แต่เดิมมีสายการบังคับบัญชาที่แยกกัน ได้รวมมาอยู่ใต้สายการบังคับบัญชาเดียวกัน ซึ่งจะทำให้จังหวัดรับนโยบาย จากกระทรวงไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณสุขได้โดยตรงตามความต้องการ และด้วยความรวดเร็ว การที่ส่วนกลางจะช่วยการแก้ปัญหาที่จังหวัดก็สามารถทำได้โดยฉับพลัน และลดการสิ้นเปลืองทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง และสำคัญที่สุดก็คือทำให้ประชาชนได้รับการ ทั่วถึงยิ่งขึ้น และด้วยบริการสาธารณสุขที่ทัดเทียมกันทุกสาขา

ในการปรับปรุงครั้งนี้ ราชการบริหารส่วนภูมิภาคได้มีการเปลี่ยนแปลงเลย คือการอนามัยและโรงพยาบาลยังรวมกันเหมือนเดิม เพียงแต่เปลี่ยนสังกัดจากกรมมาขึ้น ต่อปลัดกระทรวงโดยตรง การบริหารงานส่วนภูมิกานั้น ปลัดกระทรวงมีหน้าที่รับผิดชอบ ส่วนกรมต่าง ๆ มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านวิชาการในการสนับสนุนราชการส่วนภูมิภาคให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การมอบอำนาจหน้าที่ในด้านการวางแผน และจัดการแก้ปัญหาสาธารณสุขของ จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งให้แก่นายแพทย์ใหญ่จังหวัด (ซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัด

ในการบริหารงานสาธารณสุข) เป็นผู้รับผิดชอบนั้น จะทำให้บริการสาธารณสุขถึงมือประชาชน โดยสมบูรณ์ได้ทั่วถึงทุกสาขาดีกว่าเท่าที่เป็นอยู่

๒. ปรับปรุงการบริหารราชการส่วนกลางเสียใหม่ให้เหมาะสม โดยจัดให้งานที่มี ลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันอยู่ในกรมเดียวกัน แบ่งเขตและปริมาณความรับผิดชอบ ของแต่ละกรมให้ใกล้เคียงกัน

กรมต่างๆ เหล่านี้ จะรับผิดชอบดำเนินงานเฉพาะด้าน พร้อมกันนั้นก็ให้ ความสนับสนุนการบริหารราชการส่วนภูมิภาคได้ โดยไม่ต้องรับภาระในด้านการบริหารใน ภูมิภาค

การพิจารณาปรับปรุงและจัดส่วนราชการกระทรวงสาธารณสุขในครั้ง นี้ มิได้ทำ ให้งบประมาณรายจ่ายสูงขึ้น แต่จัดงบประมาณและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของกรมต่างๆ แต่ละกรม ให้ใกล้เคียงกัน

อนึ่ง กระผมขอกราบเรียนยืนยันว่าการปรับปรุงและจัดส่วนราชการของกระทรวง สาธารณสุขในครั้ง นี้ ได้กระทำด้วยความสุจริตใจด้วยความรอบคอบและมุ่งให้ถูกต้องตาม หลักการ ทั้งด้านวิชาการและการบริหาร ตลอดจนได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารงานส่วนใหญ่ ทุกระดับแล้ว กระทรวงสาธารณสุขมีเจตจำนงที่จะปฏิรูปพื้นฐานการสาธารณสุขตามรูปร่างใน ครั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการทุกฝ่ายของกระทรวงได้รับความยุติธรรมเสมอกันและเพื่อประโยชน์สุข แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เพื่อให้ราษฎรในชนบท มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง ประกอบ กิจการงานได้เต็มที่ เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าได้ตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ครบถ้วนทุกหัวข้อแล้ว ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ต่อกฎกระทรวงตามตัวลำดับ ๔ ของคุณอุทิศ นาคสวัสดิ์ ตามกระทรวงคมนาคม เรื่อง การประกวดราคาซื้อเครื่องผสมยางแอสฟัลท์

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์: ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุทิศ นาคสวัสดิ์ รู้สึกรว่า กระทู้ตัวนี้จะไม่ค่อยด่วนแล้ว แต่ว่าก็ยังเป็นประโยชน์ที่จะถามนะครับ จึงขอถามรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ในปัจจุบันนี้เป็นที่ทราบกันดีว่า เราจะต้องประหยัดเงินตราต่างประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้โดยพยายามใช้แต่ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ภายในประเทศไทยซึ่งมีคุณภาพดีพอสมควร คณะรัฐมนตรีก็ได้เคยมีมติ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔ ว่า “ในกรณีที่เป็นการประมูลทั่วไป โดยมีบริษัทต่างประเทศเข้าแข่งขันด้วยนั้น ถ้าปรากฏว่าราคาของผู้ผลิตภายในประเทศไม่แตกต่างกับของต่างประเทศเกินกว่า ๗ เปอร์เซ็นต์แล้ว ก็ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาสนับสนุน โดยซื้อผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศไทยให้ต่อรองราคาลงมาได้”

แต่ในใบประกาศแจ้งการประกวดราคาซื้อเครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ จำนวน ๑๖ เครื่อง ของกรมทางหลวงที่ ข. ๖๔/๒๕๑๗ กลับมีเงื่อนไขระบุไว้ในข้อ ๑ (บี) ว่า “ต้องเป็นเครื่องที่ผลิตจากต่างประเทศ” ทั้งๆ ที่เครื่องชนิดนี้ผลิตได้ในประเทศไทย และมีมาตรฐานดีเป็นที่ยอมรับกัน ดังจะเห็นได้จากหนังสือรับรองคุณภาพของสำนักงานเทศบาลเมืองภูเก็ตและเทศบาลเมืองนครสวรรค์ การกระทำดังกล่าวเป็นการขัดต่อมติของคณะรัฐมนตรีและทำให้ประเทศเราต้องเสียเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมากโดยใช้เหตุ ตามข้อเท็จจริงนั้น กรมทางหลวงได้ทำการเปิดซองประมูลราคา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๗ แล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผลิตในประเทศคือห้างหุ้นส่วนจำกัด เวลด์เคนจิเนียร์กับบริษัทสงวนบริการ จำกัด เสนอราคาเครื่องดังกล่าวในราคาเพียงเครื่องละ ๑๖๕,๐๐๐ และ ๑๗๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ส่วนบริษัทที่เสนอของอเมริกานั้นเสนอราคาถึงเครื่องละ ๒๕๓,๐๐๐ บาท ซึ่งสูงกว่าราคาในประเทศถึงเครื่องละประมาณ ๑ แสนกว่าบาท แต่กรมทางหลวงก็ยืนยันจะซื้อเครื่องที่ทำจากสหรัฐอเมริกาจนได้ โดยเหตุนี้จึงทำให้ชาติต้องสูญเสียเงินงบประมาณสำหรับเครื่องดังกล่าวจำนวน ๑๖ เครื่องไปเปล่าๆ เป็นจำนวนถึงล้านกว่าบาท

ขณะนี้ทางองค์การพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภคและชมรมผู้นิยมใช้สินค้าไทยได้ประท้วงเรื่องนี้ไปยังกรมทางหลวงแล้ว แต่เพื่อให้ได้ความชัดเจน จึงขอเรียนถามว่า

๑. ที่อธิบดีกรมทางหลวงแถลงว่า เครื่องผสมแอสฟัลท์ที่ผลิตในประเทศนั้น วิศวกรของกรมทางหลวงพบว่าระบบการควบคุมยังแย่มาก ข้อนี้ขัดกับใบรับรองของเทศบาล

ทั้งสอง ขอทราบว่าการทางหลวงได้ให้วิศวกรของตนพิสูจน์ดูแน่แล้วหรือ ถ้าพิสูจน์แล้ว และลงความเห็นเช่นนั้นจริง ท่านจะให้วิศวกรอื่นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าทำการพิสูจน์อีกครั้ง เพื่อความเป็นธรรมของผู้ผลิตในประเทศจะได้หรือไม่

๒. ถ้าวิศวกรผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทางหลวงพิสูจน์แล้วว่า เครื่องทั้ง ๒ ชนิดที่ผู้ผลิตในประเทศเสนอเข้าประกวดราคามีคุณภาพได้มาตรฐานจริง ท่านจะบอก เลิกการประกวดราคาดังกล่าว (ตามใบประกาศประกวดราคาที่ ข. ๖๔/๒๕๑๗) ได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตในประเทศ และเป็นการประหยัดงบประมาณไปด้วยในตัว

๓. ถ้าข้อเท็จจริงตามข้อ ๒ ปรากฏชัดว่า กรมทางหลวงละเลยไม่ปฏิบัติตาม มติคณะรัฐมนตรี โดยมีเจตนาจะรับซื้อแต่ของต่างประเทศทั้ง ๆ ที่ของไทยก็มีคุณภาพได้ มาตรฐานเช่นนี้ ท่านจะลงโทษพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานผิดพลาดในสถานใด ทั้งนี้เพื่อ มิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่เจ้าพนักงานอื่น ๆ ในการปฏิบัติมติคณะรัฐมนตรีอีกต่อไป ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจเอก ประจวบ สุนทรากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พลตำรวจเอก ประจวบ สุนทรากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

กระทรวงคมนาคมมีนโยบายปฏิบัติที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ซึ่งผลิตได้ภายในประเทศ ที่มีคุณภาพดี มีมาตรฐาน และมีหลักประกันคุณภาพเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงการใช้งบประมาณแผ่นดินให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าถูกต้องและประหยัดอย่างที่สุดในการจัดหาเครื่องจักร ที่สำคัญ เพื่อประโยชน์แก่การใช้งาน สำหรับกรมทางหลวงนั้นได้มีคณะกรรมการพิจารณา ข้อกำหนดมาตรฐานของเครื่องจักร ดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรฐานคุณภาพของเครื่องจักร และมีการคัดเลือกเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพเป็นที่เชื่อถือรับรองและบริการอะไหล่ที่ดีเป็น ประจำ

ตอบคำถามข้อ ๑ การทดลองเครื่องผสมคลุกหิน หวาย กับแอสฟัลท์ที่ผลิต ในประเทศไทยนั้นกรมทางหลวงได้นัดหมายให้บริษัทสงวนบริการจำกัด นำเครื่องมา

ทดลอง เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๑๗ โดยกรมทางหลวงได้เตรียมคนงานและวัสดุ เช่น แอสฟัลท์ หิน ทราย ไว้ให้บริษัททำการทดลองเพื่อผลิตแอสฟัลท์ที่ผลิตคอนกรีตผสมร้อนฮอตมิกซ์ (hot mix) แต่บริษัททดลองไม่ได้ เพราะไม่สามารถนำยางแอสฟัลท์เข้าถึงต้นยางได้ เจ้าหน้าที่ของบริษัทแจ้งว่าการผสมร้อนจะต้องมีเตาต้มยางแอสฟัลท์ใช้ควบคุมค่าต่างหากอีกหนึ่งเตาจึงจะผสมร้อนได้ ซึ่งเครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ที่กรมทางหลวงมีใช้อยู่ปัจจุบันไม่ต้องมีเตาต้มยางแอสฟัลท์ต่างหาก วิศวกรของกรมทางหลวงได้แนะนำให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทดัดแปลงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกประการหนึ่งที่นับเป็นข้อสำคัญคือ วิศวกรของกรมทางหลวงได้สอบถามเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่นำเครื่องมาทดลอง โดยขอทราบปริมาณของวัสดุที่ผ่านเตาเผา และปริมาณของยางแอสฟัลท์ที่จะเข้าผสมในห้องผสม แต่เจ้าหน้าที่ของบริษัทไม่สามารถที่จะให้คำตอบได้ ซึ่งสัดส่วนที่ใช้ในการผสมนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ของบริษัทได้ขอนำเครื่องกลับไปเพื่อแก้ไขก่อนและแจ้งว่า เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วจะนำเครื่องมาทดลองใหม่ ซึ่งจนกระทั่งบัดนี้ บริษัทสงวนบริการจำกัดก็ยังไม่นำเครื่องมาให้กรมทางหลวงทำการทดลอง

อนึ่ง ตามที่บริษัทสงวนบริการจำกัด ได้แนบหนังสือรับรองคุณภาพของสำนักงานเทศบาลเมืองนครสวรรค์นั้น ทางกรมทางหลวงได้สั่งให้นายช่างแขวงการทางนครสวรรค์ ติดต่อขอทราบผลการใช้งานเครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ ซึ่งผลิตโดยบริษัทสงวนบริการจำกัด จากเทศบาลเมืองนครสวรรค์ว่าทำงานได้ผลเพียงใด และเหมาะสมกับงานของกรมทางหลวงหรือไม่ ซึ่งเทศบาลเมืองนครสวรรค์ได้แจ้งว่าได้ใช้เครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ มาตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๑๖ และได้ใช้งานได้แต่เพียงการผสมเย็น ซึ่งใช้ยางแอสฟัลท์ชนิดเหลวอย่างเดียวเท่านั้น ส่วนการผสมร้อน ฮอตมิกซ์ โดยใช้ยางแอสฟัลท์ชนิดแข็ง แอสฟัลท์ซีเมนต์ยังไม่เคยใช้งาน นายช่างแขวงการทางนครสวรรค์ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า สภาพของเครื่องโดยทั่วไปไม่ประณีตและไม่เหมาะสมสำหรับใช้งานบำรุงทางของกรมทางหลวง สำหรับการใช้เครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ ซึ่งบริษัทสงวนบริการจำกัดได้ขายแก่เทศบาลเมืองภูเก็ต และบริษัทมิได้แนบหนังสือรับรองคุณภาพของเทศบาลมาให้นั้น กรมทางหลวงก็ได้สอบถามนายช่างแขวงการทางภูเก็ตซึ่งได้

ติดต่อขอทราบผลการใช้งานเครื่องผสม ปรากฏว่าเทศบาลเมืองภูเก็ตได้ใช้งานมาเป็นเวลา ๓ เดือน และได้ใช้งานผสมเย็นแต่อย่างเดียว ขณะนี้เครื่องชำรุด งานคลิชแตกกระทรวง คมนาคมขอเรียนว่าวัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ของกรมทางหลวงนั้น ก็เพื่อใช้ผสมแอสฟัลท์ผลิตคอนกรีตชนิดร้อน สำหรับการผสมเย็นนั้นอาจจะใช้เครื่องชนิดเดียวกันนี้ก็ได้ แต่ไม่เป็นการเหมาะสม เนื่องจากการใช้ประโยชน์ของเครื่องจักร จะไม่คุ้มค่า เพราะสามารถที่จะใช้เครื่องมือชนิดอื่นและราคาถูก เช่นเครื่องผสมคอนกรีตธรรมดาๆ ก็ทำการผสมเย็นได้ กระทรวงคมนาคมมีความยินดีอย่างยิ่งในข้อเสนอที่ท่านสมาชิกสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ เจ้าของกระทู้ถามประสงค์จะให้วิศวกรอื่นที่ไม่มีการเกี่ยวข้องเข้าทำการพิสูจน์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อความเป็นธรรมของผู้ผลิตในประเทศ แต่เพื่อความเหมาะสมใคร่ขอให้วิศวกรซึ่งมีความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์เป็นอย่างดีมาแล้วเป็นผู้พิสูจน์ทดลอง

ตอบคำถามข้อ ๒ นับตั้งแต่บริษัทสงวน จำกัด ได้ร้องขอให้บริษัทมีสิทธิเสนอเครื่องผลิตในประเทศ กรมทางหลวงก็ได้ชะลอการประกวดราคามาระยะหนึ่งเพื่อรอดูผลการทดลองก่อนและเมื่อถึงวันนัดทดลองในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๑๗ เจ้าหน้าที่บริษัทแจ้งว่าจะนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาทดลองใหม่อีกนั้น ต่อมาเพื่อมิให้เป็นการเสียเวลา ทางกรมทางหลวงจึงได้ออกประกาศประกวดราคาเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๑๗ และเสนอผลของการประกวดราคาไปยังกระทรวงเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๗ และทางกระทรวงคมนาคมได้อนุมัติผลของการประกวดราคาไปแล้วเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ศกนี้ ซึ่งจนกระทั่งบัดนี้บริษัทก็ยังมิได้นำเครื่องที่เจ้าหน้าที่บริษัทรับว่าจะแก้ไขปรับปรุงใหม่มาทำการทดลองอีก จะเห็นได้ว่าทางราชการได้เสียเวลารอคอยการทดลองในระยะแรกมาแล้ว ๒๕ วัน และนับตั้งแต่วันที่ออกประกาศประกวดราคาจนถึงวันที่กระทรวงคมนาคมอนุมัติผลการประกวดราคาก็เป็นเวลาอีก ๕๘ วัน รวมทั้ง ๒ ระยะเป็นเวลา ๘๓ วันนั้นนับว่าเป็นระยะเวลาที่รอคอยผลการปรับปรุงของบริษัทสงวนบริการ จำกัด เป็นเวลาอันสมควรแล้ว การปล่อยให้ล่าช้าออกไปอีกที่ไม่มีอะไรแน่นอน จะทำให้งานในความรับผิดชอบของกระทรวงคมนาคมต้องล่าช้าออกไปอีก ซึ่งเป็นผลเสียโดยตรงต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวม

ตอบคำถามข้อ ๓ กระทรวงคมนาคมขอยืนยันว่ากรมทางหลวงมิได้ละเลยต่อการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี โดยได้สนับสนุนใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศตามมติคณะรัฐมนตรีตลอดมา ในเมื่อผลิตภัณฑ์นั้นๆ มีคุณภาพถูกต้องและเป็นที่ยอมรับรองตามมาตรฐานและใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ เช่น เมื่อปี ๒๕๐๓ ได้มีบริษัทหนึ่งเสนอขายเครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ที่ผลิตได้ในประเทศในลักษณะคล้ายคลึงกันเช่นนี้มาครั้งหนึ่ง และได้อนุมัติให้กรมทางหลวงรับซื้อไว้เป็นจำนวน ๕ เครื่อง ปรากฏว่าใช้งานไม่ได้ผล ซึ่งในปัจจุบันได้แบ่งจำหน่ายไปแล้ว ๒ เครื่อง ส่วนอีก ๒ เครื่องชำรุด กำลังรอการแบ่งจำหน่ายอยู่ สำหรับการเสนอขายเครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ของบริษัทสงวนบริการ จำกัด ครั้งนี้ ก็ยังทดลองเครื่องที่เสนอขายตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการไม่ได้ ดังที่ได้เรียนมาแล้วนอกจากนี้ตามรายชื่อผลิตภัณฑ์ที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรฐานไว้แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่ามีรายการเครื่องผสมคลุกหินทรายกับแอสฟัลท์ที่วางรวมอยู่ด้วย จึงยากที่จะรับรองมาตรฐานได้ว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวมีคุณภาพมาตรฐานที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดและราคาที่เหมาะสม ฉะนั้นด้วยเหตุผลนี้กระทรวงคมนาคมจึงเชื่อว่า กรมทางหลวงมิได้ละเลยต่อการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีที่ให้การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ในประเทศแต่ประการใด ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระบุตามลำดับสุดท้าย เป็นระบุตามตัวนของคุณไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ ตามกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การควบคุมราคาปอ

นายไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ขณะนี้ปรากฏว่าราคาปอฝอกได้ตกต่ำมากกว่าทุกๆ ปี เช่น ปอเกรด เอ. ราคาเพียงราคากิโลกรัมละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์ ถึง ๑ บาท ๘๐ สตางค์ ปอเกรด บี. ราคากิโลกรัมละ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ ถึง ๑ บาท ๔๐ สตางค์ ปอเกรด ซี. กิโลกรัมละ ๗๐ สตางค์ ถึง ๘๐ สตางค์ ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าปี ๒๕๑๕-๒๕๑๖ กว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น กระทรวงพาณิชย์ทราบหรือไม่ และเป็นเพราะเหตุไรราคาปอถึงตกเช่นนี้

๒. เมื่อราคาปอฝอกตกมากเช่นนี้ กระทรวงพาณิชย์มีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยพยุงราคาปอฝอกให้ดีขึ้น ตลอดทั้งการหาตลาดเพื่อช่วยในการจำหน่ายปอให้มากขึ้น จะเป็นการช่วยเหลือชาวไร่ปอภาคอีสาน ซึ่งส่วนมากมีรายได้หลังจากการปลูกปอ แต่ปรากฏว่าสินค้าอื่น ๆ แพงขึ้นหมด มีแต่ปออย่างเดียวราคาถูกลงมาก เป็นการเอาเปรียบชาวไร่ ทำให้ชาวไร่ปอขาดทุนและเดือดร้อนอย่างยิ่ง

๓. ทั้ง ๆ ที่ปอฝอกราคาตกต่ำมากดังกล่าว แต่กระสอบปอกลับมีราคาแพงขึ้นกว่าปี ๒๕๑๕-๒๕๑๖ อีก คือมีราคาถึงโบละ ๕.๖๕ บาท ถึง ๑๐.๒๐ บาท เป็นการแสดงให้เห็นว่าโรงงานทอกระสอบรวมกันกดราคาปอฝอก และขายกระสอบแพง เป็นการฉวยโอกาสค้ากำไรเกินควร เพราะกระสอบ ๑ โบล ใช้ปอฝอกไม่เกิน ๑.๕ กิโลกรัม กระทรวงพาณิชย์ทราบหรือไม่ และจะมีวิธีการใดบ้างที่จะจัดการกับโรงงานทอกระสอบเหล่านี้ เพื่อไม่ให้เอาเปรียบชาวไร่ปอต่อไป

๔. เมื่อรัฐบาลชุดก่อน มีผู้มีอำนาจได้ทำการผูกขาดการซื้อขาย ส่งออกและสั่งเข้ามาซึ่งกระสอบนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะเลิกวิธีการเช่นนั้นกับผู้รับมรดกในเชิงการค้าของรัฐบาลชุดก่อนหรือไม่อย่างไร

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตนำหลักฐานเพื่อแสดงให้เห็นว่าโรงงานทอกระสอบได้รวมกันฉวยโอกาสกดราคาและค้ากำไรเกินควร แสดง ณ ที่นี้ ท่านประธานที่เคารพ หนังสือพิมพ์สยามรัฐ ลงวันที่ ๑ เมษายน นี้ นายวีระ สุลังกรกาญจน์ รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมได้แถลงข่าวว่า ปีนี้ค่าแรงงานแพงขึ้น จึงทำให้ต้นทุนการผลิตกระสอบในด้านนี้ตกโบละ ๔ บาท ซึ่งเมื่อก่อนนี้โบละประมาณ ๒.๕๐ บาท นี่เป็นส่วนหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงงานทอกระสอบได้มีส่วนเอาเปรียบแก่ชาวไร่ปอขอขอบคุณครับ

นายชาญชัย ลีถาวร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทรวงพาณิชย์ขอตอบกระทู้ถาม เรื่อง การควบคุมราคาปอ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

๑. ราคาปอภายในประเทศในปีนี้มีราคาตกต่ำกว่าปีที่ผ่านมาจริง แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่ต่ำเกินไปนัก กล่าวคือ ปอเบล (bale) เกรด เอ. มีราคาเฉลี่ยที่ซื้อขายในตลาดกรุงเทพฯ ขณะนี้ กิโลกรัมละ ๓.๒๘ บาท เทียบกับราคาเฉลี่ยในปี ๒๕๑๖ กิโลกรัมละ ๓.๗๗ บาท สำหรับราคาที่ซื้อขายกันต่างจังหวัดปัจจุบัน ปอเกรด เอ. ราคา กิโลกรัมละ ๓ บาท ถึง ๓.๑๐ บาท เกรด บี. กิโลกรัมละ ๒.๖๐ บาทถึง ๒.๗๐ บาท และเกรด ซี. กิโลกรัมละ ๑.๖๐ บาท ถึง ๑.๗๐ บาท ในระยะนี้ราคาปอยังยืนตัวอยู่ในระดับดังกล่าวข้างต้น เพราะโรงงานทอกระสอบยังคงรับซื้อปอเป็นปกติ และพ่อค้าคนกลางก็รับซื้อปอสต็อกไว้ คาดว่าราคาปอในต่างประเทศอาจจะสูงขึ้น เนื่องจากเส้นใยสังเคราะห์มีราคาสูงอาจจะมีการหันมาใช้เส้นใยธรรมชาติมากขึ้น สาเหตุที่ทำให้ราคาปอในปัจจุบันต่ำกว่าปีที่ผ่านมา ก็เพราะการผลิตในประเทศผู้ผลิตรายสำคัญอื่น ๆ นอกจากไทย ซึ่งได้แก่อินเดียและบังคลาเทศได้ผลดีและค่าขนส่งทางเรือมีอัตราสูง ทั้งระวางบรรทุกก็หายาก ก็เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ปอมีราคาตกต่ำไปบ้าง

๒. หน่วยงานของรัฐบาลโดยเฉพาะคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงพาณิชย์ก็ได้ร่วมกันโดยใกล้ชิดที่จะหาทางแก้ไขปัญหาปอในประเทศที่มีราคาตกต่ำ โดยได้ขอให้โรงงานทอกระสอบรับซื้อปอเมื่อระยะต้นฤดู คือในราวกันยายน ๒๕๑๖ จำนวน ๑๖๐,๐๐๐ ตัน ในราคาที่กำหนดคือ ปอ เกรด เอ. กิโลกรัมละ ๓.๒๕ บาท ปอ เกรด บี. กิโลกรัมละ ๓ บาท และปอติบ เกรด เอ. กิโลกรัมละ ๒.๒๕ บาท เกรด บี. กิโลกรัมละ ๒ บาท อย่างไรก็ตามการส่งปอออกไปจำหน่ายในต่างประเทศสำหรับในฤดูกาลผลิตปัจจุบัน ตั้งแต่กันยายน ๒๕๑๖ จนถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ ปรากฏว่าส่งออกไปแล้วประมาณ ๑๔๘,๐๐๐ ตัน ต่ำกว่าในระยะเดียวกันที่ผ่านมาในปีที่แล้วเพียงเล็กน้อย แต่ปริมาณกระสอบส่งออกได้เพิ่มขึ้นสูงขึ้นจาก ๑๑,๔๐๐ ตัน เป็น ๑๓,๗๒๑ ตัน ในระยะเวลาเดียวกัน

๓. ในปัจจุบันโรงงานทอกระสอบได้ให้คำรับรองต่อกระทรวงพาณิชย์ที่จะขายกระสอบจากโรงงานในราคาไม่เกินใบละ ๕.๕๐ บาท และจะไม่เพิ่มราคาจำหน่ายสูงขึ้นจากราคานี้ โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงพาณิชย์ก่อน ทั้งนี้โรงงานได้รับจะควบคุมพ่อค้าคนกลางให้ขายในราคาไม่เกินกว่าใบละ ๕.๖๕ บาทด้วย สาเหตุที่กระสอบมีราคาสูงขึ้น

กว่าในปี ๒๕๑๕ ปี ๒๕๑๖ ก็เนื่องจากค่าจ้างแรงงานและค่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอย่างอื่น นอกจากปอ มีราคาสูงขึ้น

๔. ในปัจจุบันโรงงานทอกระสอบทุกโรงงานได้รับอนุญาตให้ส่งกระสอบออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้ ถ้าผลิตกระสอบได้เพียงพอและมีกระสอบเก็บสำรองไว้จำนวนหนึ่งสำหรับความต้องการใช้ในประเทศแล้ว ส่วนการสั่งซื้อเข้ามาจากต่างประเทศขณะนี้ไม่มีการผ่อนผันให้นำเข้า ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ขณะนี้ผมได้รับญัตติจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณประมวล กุลมัตย์ มีผู้รับรองครบถ้วนถูกต้องตามข้อบังคับแล้ว ขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม

นายประมวล กุลมัตย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระคือว่าให้นำระเบียบวาระที่ ๑๒ ขึ้นมาเป็นระเบียบวาระต่อไปจากกระทู้ถามเหตุผล เนื่องจากระเบียบวาระที่ ๑๒ นี้เป็นร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอสาระสำคัญของการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ นี้ ก็คือต้องการที่จะนำผู้ต้องกระทำผิดเกี่ยวกับการเกณฑ์ทหาร เหตุเกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ในครั้งนั้นได้มีคำสั่งของคณะปฏิวัติได้ลงโทษผู้กระทำผิดเหล่านั้นโดยไม่ได้มีการสอบสวนตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา แต่กระทำโดยอำนาจของคณะปฏิวัติจับกุมคุมขังไว้ จนกระทั่งบัดนี้ก็เป็นเวลานานประมาณ ๒ ปี จนกระทั่งมีผู้ร้องเรียนขึ้น เรื่องนี้ได้เข้าสู่คณะรัฐมนตรีและปรากฏว่า นายกรัฐมนตรีได้ส่งปล่อยผู้ถูกจับกุมคุมขังเหล่านั้นจำนวน ๑๘ คนไปเมื่อวันที่ ๑๐ นี้แล้ว จึงต้องการที่จะมายกเลิกคำสั่งของคณะปฏิวัติฉบับนี้เพื่อต้องการจะได้นำผู้ต้องหาคดีเหล่านั้นมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา ผมเห็นว่า เรื่องนี้ถ้าหากว่าจะรอช้าไปเกี่ยวกับจะพิจารณาตามระเบียบวาระ กว่าจะถึงระเบียบวาระที่ ๑๒ นี้ ก็จะเป็นการไม่สมควร กล่าวคือต้องการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปโดยเรียบร้อย เพื่อต้องการที่จะให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวไปนั้นได้มีโอกาสมาต่อสู้อคดีต่อไป ในฐานะที่สภานี้เป็นสภาซึ่งได้ประกาศตนอย่างเปิดเผยว่าจะชำระไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย จะชำระไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าประชาชนคนใดไม่ได้รับ

ความเป็นธรรม ขาดสิทธิอิสระเสรี จึงสมควรอย่างยิ่งที่ควรแก้ไขโดยเร็วด่วน เพราะฉะนั้น ผมจึงใคร่ขอร้องสภานี้ว่า ได้โปรดนำระเบียบวาระที่ ๑๒ ขึ้นพิจารณาต่อจากนี้ไป ผมหวังว่า ท่านสมาชิกสภานี้คงจะเห็นด้วย และก็พิจารณาด้วยดี ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใด เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอญัตติขึ้นมา คือเปลี่ยนเอา ระเบียบวาระที่ ๑๒ มาพิจารณาเป็นวาระต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ ท่าน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปลี่ยนระเบียบวาระต่อไปนี้ เริ่มพิจารณาระเบียบวาระที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๘๑๐/๒๕๑๗ วันที่ ๑๙ มี.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๓๙๕๙

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘ มีนาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐

ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สัมฤทธิ์ พิมพ์

 ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนกรณีทุจริตในการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ากองประจำการ ปี ๒๕๑๕ บัดนี้ เห็นเป็นการสมควรที่จะให้การสอบสวนและการดำเนินคดี กรณีดังกล่าวได้เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมตามปกติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ บรรดาสำนวนการสอบสวน พยานหลักฐาน เอกสารและผู้ต้องหาเกี่ยวกับกรณีทุจริตในการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ากองประจำการ ปี ๒๕๑๕ ที่คณะกรรมการ

สอบสวนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ดำเนินการไป แต่นายกรัฐมนตรียังมีคำสั่งการ ให้โอนไปให้กระทรวงมหาดไทยจัดการให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

บรรดาการกระทำหรือคำสั่งของคณะกรรมการสอบสวน อนุกรรมการ เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ ที่ได้กระทำหรือสั่งไปตามอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ที่ ๑๒๓/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่ากระทรวงมหาดไทยหรือพนักงานสอบสวนจะสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น เว้นแต่การควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไปตามมาตรา ๖

การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ถือว่าเป็นการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

มาตรา ๕ ผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสัญญาประกันที่ทำไว้เป็นสัญญาประกันที่ทำต่อพนักงานสอบสวน

มาตรา ๖ บรรดาผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวอยู่โดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ที่ ๑๒๓/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมตัวได้ต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา และให้เริ่มนับวันควบคุมตัวตั้งแต่วันที่พนักงานสอบสวนรับตัวผู้ต้องหาเป็นต้นไป

เพื่อประโยชน์แห่งการหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ถือว่าผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวอยู่ตามวรรคหนึ่งถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

hmv

สัมฤทธิ์ พิมพ์

สม
Linn

ทาน

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอกราบเรียนชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ คือร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีเรื่องมาตั้งแต่ครั้งสมัยคณะปฏิวัติ คือในระหว่างการปฏิวัติคราวที่แล้วนี้ คณะปฏิวัติได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการสอบสวนกรณีทุจริตในการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้าประจำการปี ๒๕๑๕ แล้วก็เพื่อเสนอคณะปฏิวัติพิจารณาสั่งลงโทษ ซึ่งก็ได้มีการดำเนินคดีบางเรื่องเสร็จไปแล้ว แล้วก็หัวหน้าคณะปฏิวัติก็ได้มีการสั่งลงโทษไปแล้วบางราย ครั้นต่อมาจนจะเลิกการปฏิวัติ การสอบสวนกรณีดังกล่าวก็ยังไม่เสร็จสิ้น เพราะมีหลายคดีด้วยกัน คณะปฏิวัติจึงได้ออกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ นี้ แต่งตั้งกรรมการชุดเดิมที่ทำการสอบสวนคดีเรื่องราวเหล่านี้อยู่ ให้มีอำนาจหน้าที่ทำการสอบสวนกรณีทุจริตในการเกณฑ์ทหารทั้งหลายประจำปี ๒๕๑๕ นั้นต่อไป คณะกรรมการชุดนี้ก็ปฏิบัติหน้าที่ตลอดมา ซึ่งนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดก่อนก็ได้มีคำสั่งลงโทษผู้กระทำการทุจริตตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอไปเพิ่มเติมอีกบางราย โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร แต่ว่าก็ยังมีกรณีที่ทุจริตในเรื่องนี้ ถูกกล่าวหาว่าทุจริตแล้วก็ยังดำเนินการสอบสวนไม่เสร็จสิ้นอยู่อีกหลายคดีเกิดขึ้นในหลายจังหวัดด้วยกัน ที่นี้ต่อมามีมติคณะรัฐมนตรีชุดนี้มั่นนโยบายว่า อำนาจการสอบสวนก็ดี การฟ้องร้องก็ดี การพิจารณาพิพากษาคดีก็ดีนั้นสมควรที่จะให้ได้รับการกลั่นกรองและให้ได้รับการกระทำจากเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเราก็มีอยู่แล้วโดยครบถ้วน จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๐ นี้ ที่นี้หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่สำคัญก็คือ โอนกรณีที่คณะกรรมการทำการสอบสวนได้เสนอมาแล้วยังท่านนายกรัฐมนตรี แต่ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่ได้สั่งการลงโทษตามมาตรา ๑๗ และก็กรณีที่คณะกรรมการยังดำเนินการสอบสวนอยู่ยังไม่เสร็จ คดีต่างๆ เหล่านี้รัฐบาลเห็นว่าควรจะคืนไปให้เจ้าพนักงานธรรมดาตามกระบวนการยุติธรรมดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย แต่ไม่รวมถึงกรณีของผู้ที่ถูกลงโทษไปแล้วโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือโดยคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองแห่งราชอาณาจักร เพราะถ้าหากจะให้มีการณดังกล่าวรวมอยู่ในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้

แล้ว ก็จะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๑ และมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรที่ใช้บังคับอยู่ ขอขอบคุณ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จากนครศรีธรรมราช มีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งรัฐบาลเสนอมานั้น เป็นการเหมาะสมและถูกต้อง เพราะว่าจริงอยู่การใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ เป็นการกระทำอย่างหนึ่งที่เป็นการปราบปรามการคอร์รัปชัน ซึ่งทราบกันอยู่ในวงการสัสดีว่า มักจะมีเป็นประจำ แต่ว่าการใช้อำนาจครั้งนั้นเป็นการใช้อำนาจที่ขัดต่อหลักการยุติธรรม คือกระบวนการยุติธรรมจับกุม คမ်းขัง ไปไว้ ไม่แน่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นผู้ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา นอกจากนั้นเป็นที่ทราบกันว่า มีเบื้องหลังเกี่ยวกับผลประโยชน์ในครั้งนั้น กระผมจึงสนับสนุนที่จะให้รับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่เนื่องจากท่านรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรมได้กรุณาชี้แจงกล่าวไปถึงว่าผู้ที่ถูกคุมขังอยู่โดยคำสั่งของคณะปฏิวัติ ขอโทษโดยธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร มาตรา ๑๗ ถ้าหยิบยกขึ้นมาด้วยก็จะเป็นการขัดต่อธรรมนูญนั้น กระผมมีความเห็นว่าที่ถูกลงโทษไปแล้วโดยมาตรา ๑๗ นั้น ก็ไม่แน่ว่าผู้นั้นจะได้กระทำความผิด เพราะไม่ได้นำตัวขึ้นไปไต่สวน สืบสวน สอบสวนตามกระบวนการยุติธรรม คำสั่งนั้นอาจจะไปลงโทษคนที่ไม่ผิดก็ได้ สภานี้ก็ควรจะได้พิจารณาไปถึงประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาอย่างยิ่ง เพราะมีบุคคลซึ่งเป็นราษฎรธรรมดาไม่ใช่ข้าราชการ ถูกใช้อำนาจมาตรา ๑๗ คุมขังอยู่ ยึดไม่ได้ชี้ขาดหรือตัดสินลงไปให้จำคุก กระผมได้ติดตามเรื่องอยู่เรื่องหนึ่งซึ่งราษฎรในจังหวัดเพชรบูรณ์ถูกคุมขังโดยคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ เบื้องหลังเท่าที่กระผมทราบ ขัดผลประโยชน์กับผู้มีอำนาจในสมัยนั้น เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนไปตั้งด่านเก็บเงินค่าผ่านถนนจากการบรรทุกถ่าน กำนันคนหนึ่งไปช่วยเหลือชาวบ้านโดยตัดถนนใหม่ ไม่ให้ชาวบ้านต้องเสียเงินให้แก่ตำรวจผู้นั้น ก็ถูกจับมา และผู้มีอำนาจในสมัยนั้น คือลูกชายจอมพล ถนอม ใช้อำนาจเสนอพ่อของตนให้ใช้อำนาจคุมขังไว้จนบัดนี้ โดยอาศัยอำนาจมาตรา ๑๗ ซึ่งความจริงเรื่องนี้ สภานี้ควรจะได้ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือเขาด้วย ให้เขามีส่วนที่จะได้พิสูจน์ความจริงความบริสุทธิ์ของเขาตามกระบวนการยุติธรรม ผมสนับสนุนในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่เห็นว่ายังบกพร่องอยู่ ราษฎรธรรมดาที่

ไม่ใช่เป็นข้าราชการก็ถูกคุมขังอยู่ด้วย ไม่ได้พิสูจน์ตัวเองตามกระบวนการยุติธรรมด้วย ก่อนที่กระผมจะยกมือจึงอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าบุคคลประเภทนี้ที่ยังไม่ได้ถูกตัดสินจำคุกไปนั้น ยังคงถูกขังอยู่ และเป็นราษฎรธรรมดา ไม่ใช่ข้าราชการ ทางฝ่ายรัฐบาล จะพิจารณาให้เขาได้กลับไปสู่กระบวนการยุติธรรม ได้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเขาได้หรือไม่ ขอเรียนถามเพื่อความสบายใจหน่อยครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คือที่ท่านสมาชิกผู้มีความกระตือรือร้นเรื่องที่ว่า ทำไมในกฎหมายฉบับนี้ไม่น่าคดีที่ได้มีการชี้ขาดลงโทษไปแล้ว ตามมาตรา ๑๗ มาบัญญัติไว้อีก ผมก็ได้กราบเรียนต่อสภานี้แล้วว่า ถ้าจะกระทำอย่างนั้นแล้ว ก็จะเป็นการขัดต่อธรรมนูญการปกครองมาตรา ๒๑ ซึ่งในมาตรานี้ก็บัญญัติรับรองไว้แล้วว่า คือให้ถือว่าประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๑ นั้น ไม่ว่าจะในทางบริหาร ในทางนิติบัญญัติ ในทางตุลาการ ให้ถือว่าเป็นประกาศหรือคำสั่งการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้แหละครับที่เราเป็นห่วงกันอยู่ ในร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเสนอแต่เพียงเรื่องที่ยังไม่ได้มีการชี้ขาดลงโทษไป ส่วนเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการกระทำผิดในการเกณฑ์ทหารนั้น ก็เป็นเรื่องนอกเหนือจากพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้มีการชี้ขาดตัดสินคดีและมีการร้องเรียนขึ้นมาให้รัฐบาลได้ทราบ ก็พร้อมที่จะให้ความยุติธรรม โดยจะให้คดีนั้น ๆ ได้กลับไปสู่กระบวนการยุติธรรมธรรมดาทุกเมื่อครับ

นายมารุต บุญนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจำได้ว่าเมื่อรัฐบาลชุดนี้เข้าบริหารงาน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อประชาชนรวมทั้งแถลงต่อสภานี้ว่า รัฐบาลจะเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เป็นหลักในการบริหารราชการแผ่นดิน และเสียงเรียกร้องจากประชาชนรวมทั้งจากสถาบันต่าง ๆ เช่นจากสมาคมทนายความแห่งประเทศไทย ขอร้องให้รัฐบาลพิจารณาปลดปล่อยผู้ที่ได้รับการลงโทษโดยไม่เป็นธรรม รัฐบาลก็ได้แถลงหลายครั้งหลายหนว่าจะได้ดำเนินการสอบสวนให้ความเป็นธรรมอย่างยิ่ง แต่จากคำแถลงของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนี้ จะเห็นได้ว่าความยุติธรรมที่จะได้ สำหรับผู้ที่ถูกขังโดยไม่เป็นธรรมนั้นได้ไม่เท่าเทียมกัน เป็นความยุติธรรมที่ไม่ทั่วหน้า จริงอยู่ที่ ฯพณฯ ได้แถลงว่าตามธรรมนูญการปกครองแห่งราชอาณาจักร มาตรา ๒๐ ได้กล่าวว่คำสั่ง

ของคณะปฏิวัติก็ดี คำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ กิติ ก็ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายนั้น นั้นเป็นทางนิตินัย แต่ในทางพฤตินัยนั้นเป็นที่ทราบกันอยู่โดยทั่วไปว่า คำสั่งที่ได้ถูกลงโทษไปโดยหัวหน้าคณะปฏิวัติเดิมหรือนายกรัฐมนตรีเดิมนั้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ชอบด้วยความยุติธรรมเป็นอันมาก มิได้มีการสอบสวนโดยถูกต้อง เป็นเพียงบุคคลกลุ่มน้อยเสนอความเห็นไปยังหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือนายกรัฐมนตรีสมัยนั้น ก็ลงโทษไป บุคคลเหล่านี้ต้องสูญเสียอิสรภาพอย่างสิ้นเชิง ด้วยเหตุนี้กระผมเห็นว่าในทางปฏิบัติ รัฐบาลก็น่าจะได้ปฏิบัติตามข้อแถลงที่ได้ให้ไว้ต่อประชาชน คือจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลเหล่านั้น กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะกระทำได้ โดยออกเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่จะให้มีการรื้อฟื้นเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้ถูกลงโทษไปตามประกาศคณะปฏิวัติหรือตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีต่อกติที่ไม่เป็นธรรม หรือเมื่อเรื่องใดปรากฏชัดว่าไม่เป็นธรรมอย่างชัดเจน ก็น่าจะยกเลิกเป็นราย ๆ ไป เช่นได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิวัติที่ได้ลงโทษ ๓ อดีต ส.ส. เป็นต้น ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอสรุปเรียนถาม ๗ ประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า รัฐบาลล้มเลิกความคิดที่จะปลดปล่อยผู้ที่ถูกลงโทษอย่างไม่เป็นธรรมตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือตามมาตรา ๑๗ ของธรรมนูญการปกครองเสียแล้วหรือ หรือว่ายังจะดำเนินการต่อไปแค่ไหนเพียงไร และมีบุคคลประเภทนี้ที่ถูกขังเด็ดขาดแล้วเป็นจำนวนประมาณเท่าไร กระผมขอเรียนถามแค่นี้ครับ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อตะกี้ก็กล่าวที่รัฐบาลหลงลืมเสียแล้วหรือของผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมนั้น รัฐบาลมิได้หลงลืมครับ และเป็นห่วงใยอยู่เสมอ คือประกาศของคณะปฏิวัติต่าง ๆ ที่ได้บัญญัติออกมาแล้ว แล้วก็อะไรที่สมควรจะยกเลิกได้ เพราะไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนนั้นก็กำลังสำรวจอยู่ แล้วพยายามจะยกเลิก ถ้าเห็นว่าประกาศนั้นไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมอยู่เสมอ ทั้งนี้สำหรับกรณีบุคคลที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมนั้น แบ่งได้เป็น ๒ กรณีด้วยกัน คือ กรณีแรกนั้นเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้มีการชี้ขาดลงโทษไปอย่างนี้เราก็ทำได้โดยออกกฎหมายยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับนั้นเสีย หรือยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ เหล่านั้นเสีย เราย่อมทำได้ แต่ว่าในการที่ได้ชี้ขาดโดยใช้อำนาจตุลาการลงโทษไปแล้วนี้

รัฐบาลก็ไม่เห็นพ้องด้วย และพยายามอย่างยิ่งที่จะหาทางช่องทางอยู่ในการที่จะยกเลิกการกระทำเหล่านั้น แล้วให้กลับฟื้นเข้ามารับพิจารณาในศาลใหม่ แต่ว่าอย่างที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า มันมีรัฐธรรมนูญการปกครองมาตรา ๒๑ ขวางอยู่ แล้วก็นอกจากนี้วิธีการรายละเอียดอีกมากมายที่จะต้องคิดว่าเราจะทำอย่างไรได้ เพราะเหตุว่าจำเลยเหล่านั้นอาจไม่มีตัวอยู่แล้วก็ได้ อาจจะไปตายไปแล้วก็ได้ พยานหลักฐานอาจจะสูญหายไปแล้วก็ได้ นี่เป็นเรื่องปัญหาอีกมากมายที่จะต้องขบคิด เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็รับเอาไปพิจารณาว่าจะดำเนินการประการใดได้ในเรื่องนี้

นายทวี เจริญพิทักษ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีความเห็นด้วยกับท่านสมาชิกคือ คุณมารุต บุณนาค และไม่เห็นด้วย ขอโทษ กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตามที่ท่านกล่าวว่า มีรัฐธรรมนูญขวางอยู่นั้น กระผมคิดตรงกันข้าม กล่าวคือว่า การที่จะมีคำสั่งตามมาตรา ๑๗ เดิม นั้น ก็หมายความว่าต้องทำกันโดยบริสุทธิ์ใจ โดยไม่มีอะไรแอบแฝงเป็นเครื่องจูงใจดังที่ท่านสมาชิกข้างหลังกระผมนี้ได้กล่าวแล้วว่า ถ้าทำเพื่อประโยชน์ของผู้ใดผู้หนึ่งนั้น คำสั่งอันนั้นอยู่ภายในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๗ นั้นมีไว้เพื่อที่นายกรัฐมนตรีจะแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าโดยฉุกเฉินด้วยสุจริตใจ ดังนั้นเองกระผมจึงมีความคิดว่า ถ้าหากว่าผู้ใดกล่าวว่าคุณโกง ถึงแม้ว่าจะมีการใช้อำนาจตุลาการดังที่ท่านอ้างถึงก็ดี มาตรา ๑๗ ตามทางตุลาการก็ดี กระผมก็คิดว่าเราสามารถที่จะใช้พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งนี้ได้สักที่เหมือนกัน ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมและเพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งสิทธิมนุษยชน แทนที่คนจะต้องถูกไปจำคุก ไปล่าบากล่าบนอยู่ในตารางนั้นชั่วมกับชั่วกัลปอย่างนี้ กว่าที่ท่านจะคิดหาทางแก้ไขให้ได้ใหม่ เมื่อไรมันจะถึงเวลานั้นกระผมไม่ทราบ ขอขอบพระคุณ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชะโลม รัตนเสถียร ตามที่รัฐบาลได้เสนอยกเลิกคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้นั้น ความจริงแล้วกระผมก็เห็นด้วยแต่เรื่องที่รัฐบาลที่แล้วได้ทำมานั้น คำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้เป็นคำสั่ง ที่ทำมาด้วยความถูกต้อง ไม่ใช่รัฐบาลที่แล้วมาทำไม่ถูกต้อง เพราะว่าเรื่องการเกณฑ์ทหารนั้น เขารู้กันทั้งกันทั้งเมืองว่ามีกรกระทำกรทุจริตกันอย่างแท้จริง แล้วก็ปรากฏผลออกมาว่ารัฐบาลได้เกณฑ์ทหาร คนที่ถูกเกณฑ์เข้าไปที่ไม่มีเงินเสียให้แก่สัสตินั้น ปรากฏว่าเป็นคนที่ยากจน แล้วก็บางครั้งร่างกาย

พิการก็มี เมื่อประชาชนที่ถูกเกณฑ์เข้าไปในลักษณะอ่อนเปลี้ยเสียขาอย่างนี้ ก็ทำให้รั้ว
 ของชาตินั้นก็ต้องพลอยอ่อนแอไปด้วย เพราะฉะนั้นคนที่มั่งเงินหรือพอที่จะหาเงินมาเสียให้
 แก่สัสดี ผู้ทำหน้าที่เกณฑ์ทหารได้ ก็ไม่ต้องเป็นทหาร เรื่องนี้ด้วยความจริงใจของกระผม
 แล้วกระผมเห็นว่ารัฐบาลชุดที่แล้วไปนั้นทำถูกต้องและเป็นการเฉียบขาดที่ดี จนกระทั่ง
 ทุกวันนี้การเกณฑ์ทหารนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้นั้นจะทำอะไรซึ่ง
 ตรงกันข้ามกับรัฐบาลชุดที่แล้วเกินไปนักกระผมก็ไม่เห็นด้วย เพราะว่ารัฐบาลชุดที่แล้วนั้น
 ความจริงแล้วก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถไปทุกทิศทุกทางหาไม่ได้ ข้อมูลต่างๆ
 ที่จะได้มานั้น ก็ได้มาจากข้าราชการประจำหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอ
 ข้อมูลให้ เพราะฉะนั้นที่รัฐบาลชุดที่แล้วนั้น จะทำอะไรผิดพลาดไปนั้น กระผมเชื่อว่าต้องมี
 ในการทำอะไรผิดพลาดไป เพราะว่าคนเรานั้นทำงานมากต้องมีการผิดพลาด แต่ผิดพลาดนั้น
 จะไปโทษผู้บริหารรัฐบาลชุดนั้นเสียทีเดียวก็ไม่ได้ เพราะว่าข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ ต้องได้รับ
 จากข้าราชการประจำหรือเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การที่รัฐบาลได้เสนอจะให้ยกเลิกคำสั่ง
 คณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๐ นั้นนั้นเป็นการที่จะพลิกหน้ามือเป็นหลังมือแล้วก็ยังยืมท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้เสนอบอกว่า การที่นายกรัฐมนตรีใช้มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครอง
 ระชาอาณาจักรที่ส่งไปแล้วลงไปแล้ว เขากลับขึ้นมาใหม่นั้น กระผมว่าจะทำให้ประเทศไทย
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารของชาติที่จะต้องกลับไปสู่ระบอบเดิมคือ ทหารทุกวงการทุกเหล่าก็
 ต้องวิ่งย้ายเข้าไปเป็นสัสดีกัน เพื่อจะได้เงินโบนัสเป็นรายปีไป ไม่ใช่บ่อยๆ ครับ เรื่องนี้เป็น
 เรื่องจริง ๆ ซึ่งกระผมกล้าพูดและกล้ายืนยัน ตลอดที่กระผมเองนั้นเป็นนายกเทศมนตรี
 มีประชาชนมาติดต่อในเรื่องการที่ว่าจะไม่ให้ลูกของตัวเองนี้ถูกทหารกันเยอะแยะเต็มไปหมด
 กระผมบอกว่าเราเกิดกันมาเป็นคนไทยทั้งที่ เราควรที่จะต้องเข้าไปเป็นทหารไม่ใช่ว่าควร
 จะต้องหลีกเลี่ยงทหารเขาบอกวาก็เห็นคนมีเงินนี้ไม่ได้เป็นทหารกันเสียเงินได้ ๖,๐๐๐ บาท
 ๘,๐๐๐ บาท เขาก็มีเสียนี้กระผมก็ยังคิดอยู่ว่า ทำไมรัฐบาลในสมัยนั้นไม่จำกัดในเรื่องนี้ให้
 เด็ดขาด ก็เพื่อรัฐบาลสมัยนั้นก็ดำเนินการเรื่องนี้อย่างเฉียบขาด แล้วก็ได้ผลดีมาจน
 ทุกวันนี้ แม้กระทั่งทุกวันนี้ นั้น กระผมก็ยังไม่มั่นใจว่า เหตุการณ์เรื่องการเกณฑ์ทหารนั้นจะ
 เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ผุดผ่องเหมือนกับเมื่อ ๒ ปีที่แล้วมาหรือไม่ เพราะฉะนั้นการที่
 รัฐบาลนั้นนั้น จะทำอะไรเพื่อเอาใจคนทั้งชาติในกรณีที่ไม่มีการเฉียบขาดเสียบ้างละก็ จะทำ

ให้ประเทศไทยเรานั้นกลับไปสู่ระบบเดิมหรือย้อนหลังไปอีก ๑๐ ปี ๑๕ ปี อย่างคราวที่แล้ว เพราะฉะนั้น กระผมจึงกราบเรียนท่านประธานสภาว่าถ้าหากว่ารัฐบาลนั้นนั้น ในขณะนี้ซึ่งท่านเองท่านก็ปล่อยปลละละเลยกันมาอย่างมากมายในเรื่องข้าวยากหมกแกง ในเรื่องการขึ้นภาษีอากรก็ดี หรือว่าในเรื่องที่พ่อค้าขึ้นราคาของโดยไม่ควบคุมสินค้านี้ มันจะนั่งไปเอาใจพ่อค้า กลัวพ่อค้าจะล่มจะจม จะขาดทุนนี้ ขอให้.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชะโลม เบา ๆ หน่อยเถอะครับมันไม่ใช่เรื่องจะต้องพูดกันตอนนี้

นายชะโลม รัตนเสถียร : เอาเรื่องนี้เป็นเรื่องว่า...ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่ทำการอะไรให้เจ็บขาดเลยครับ ผมพูดไปอย่างนั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือไม่ใช่ รัฐบาลกระดิกตัวนิด คุณก็ว่ากันเรื่องอื่นเรื่อยไปนี้ไม่ได้หรอก พูดกันในร่างพระราชบัญญัตินี้ซิ

นายชะโลม รัตนเสถียร : ครับ เพราะฉะนั้นผมก็กราบขอคุณนะครับท่านประธาน กรุณาให้โอกาสพูด

นายกมล สมวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตอนแรกกระผมตั้งใจว่าจะไม่อภิปราย แต่ว่าเมื่อมีท่านสมาชิกเลยถึงเรื่องความเจ็บขาดแล้วก็กระบวนการยุติธรรมขึ้นมา กระผมก็มีความรู้สึกว่า อาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องพูดกันบ้างตามสมควร เพราะว่ากระผมเองก็เป็นคนหนึ่งซึ่งอยากจะให้รัฐบาลนั้นทำงานอย่างเจ็บขาดและมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาของชาติของเรา แต่ว่าความเจ็บขาดนั้นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของกฎหมาย การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อแก้ไขกระบวนการยุติธรรมที่ผิดพลาดมาในอดีตนั้น กระผมขอสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็หวังว่ารัฐบาลก็คงจะพยายามแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดซึ่งได้กระทำไปแล้ว ดังที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ปัญหาที่เรา กำลังเผชิญอยู่ปัจจุบันนี้ ก็คือว่า เราจะแก้ไขปัญหาของชาติของเราอย่างเด็ดขาดโดยกระบวนการยุติธรรมได้หรือไม่ หรือว่าโดยกระบวนการของกฎหมายได้หรือไม่ กระผมมีความเชื่อว่าเรากระทำได้ แต่ว่าเราจะต้องกระทำในขอบเขตของกฎหมาย เราจะมากกระทำกันตามอำเภอใจ

หรือว่าโดยคนกลุ่มน้อยนั้น ผลเสียจะมีมากกว่าผลดี หลักกฎหมายไทยของเรานั้นผิดกับหลักของคอมมิวนิสต์ที่ว่า เรายินดีที่จะปล่อยคนผิดไป ๔ คน มากกว่าที่จะเอาคนชั่ว...ขอโทษครับ เรายินดีที่จะปล่อยคนชั่ว ๔ คน ออกไปมากกว่าที่จะเอาคนดี ๑ คนมาติดตะรางซึ่งผิดกับของเขา ของเขานั้นเขายินดีที่จะเอาคนดี ๔ คนมาติดตะราง มากกว่าที่จะปล่อยคนชั่ว ๑ คนออกไปในสังคม อันนี้เป็นหลักใหญ่ของเรา ซึ่งเรายึดมันมาเป็นเวลาช้านานแล้วกระผมก็คิดว่าเราควรจะยึดมันต่อไป การที่ได้มีการปฏิบัติอย่างเฉียบขาดในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ทหารนั้น เป็นของดีแน่ แต่ว่ากระบวนการและวิธีการของมันนั้น เป็นวิธีการที่ผิด ซึ่งเราจะยอมไม่ได้ ถ้าเราจะมีประชาธิปไตยกันต่อไป วิธีการของศาลนั้น ไม่ว่าเราจะเห็นบุคคลซึ่งกระทำความผิด ซึ่งหน้า คือเห็นว่าการกำลังขโมยของอยู่ หรือว่าการกำลังทำร้ายร่างกายกันอยู่หรือว่าการกำลังฆ่ากันอยู่ ทั้ง ๆ ที่เราเห็นต่อหน้า เราก็ยังไม่สามารถที่จะลงโทษเขาได้ทันทีทันใด เราต้องผ่านกระบวนการของกฎหมายเสียก่อน ซึ่งอันนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดความล่าช้าเลยกระผมมองไม่เห็นเลยว่า จะก่อให้เกิดการกระทำอย่างเดิมอีก ปัญหาที่มีอยู่ว่า รัฐบาลจะสามารถดำเนินกรรมวิธีในการปกครองประเทศให้เด็ดขาด โดยใช้กระบวนการของกฎหมายได้หรือไม่ อันนี้ก็มีความสมำชิก ท่านที่แล้วพูดเลยไปถึงระบบเศรษฐกิจ ซึ่งกระผมก็คิดว่าอาจจะออกมานอกทางมากเกินไป แต่ก็มีอยู่เหมือนกันว่า เรามีความขอลงใจกันอยู่เป็นอันมากว่าอะไรหลายอย่างในปัจจุบันนี้นั้น น่าจะทำได้รวดเร็วและเด็ดขาด โดยกระบวนการของกฎหมายซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ของรัฐบาลแต่ว่า ในขณะที่เดียวกัน ก็ขอกราบเรียนรัฐบาลด้วยว่ากฎหมายที่ดี ๆ ที่ท่านมีอยู่นั้นนะ ใช้มันอย่างเด็ดขาดเสียบ้าง ไม่อย่างนั้นแล้วจะมีผู้อภิปรายเหมือนอย่างท่านเมื่อคืนนี้ ที่มีความรู้ดีกว่าเรา หล่อนยานเหลือเกิน พอเห็นประชาธิปไตยที่ไรต้องเห็นความหย่อนยาน เห็นความไร้สมรรถภาพ เห็นความล่าช้ามันไม่ใช่อย่างนั้น กฎหมายอยู่ในมือท่านนั้นมีดี ๆ เยอะแยะมากมายก่ายกอง แต่ท่านไม่ใช้แล้วผลก็คือว่า ในที่สุดก็มีคนซึ่งชอบกฎหมายปากมอใช้แทนท่าน ซึ่งทำให้ประชาธิปไตยของเราต้องตายไป ขอกราบเรียนให้กรุณาใช้กฎหมายที่ดี ๆ นั้นเสียด้วย และผมยินดีที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของท่านซึ่งถูกต้องทุกประการ ขอขอบคุณครับ

นายกระมล ทองธรรมชาติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระมล ทองธรรมชาติ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กระผมนั้นสนับสนุนในหลักการ

ของการที่จะพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการหรือประชาชนธรรมดาเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามกระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า การกระทำของรัฐบาลชุดที่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเกณฑ์ทหารนั้น กระผมใคร่ขอยืนยัน สนับสนุนคำพูดของท่านสมาชิกผู้มืเกียรติที่พูดไปก่อนหน้านี้สักครู่หนึ่งว่า การกระทำครั้งนั้นได้ก่อผลดีอย่างมากต่อการเกณฑ์ทหาร กระผมเองนั้นอยู่ต่างจังหวัด และได้เห็นความทุจริตในด้านการเกณฑ์ทหารนี้มาเป็นเวลาหลายปี ตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ จนกระทั่งอายุ ๔๐ แล้วก็เพิ่งจะเห็นมันเรียบร้อยไปเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว กระผมกลับไปบ้านอีกเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ก็ได้เห็นลูกเศรษฐีมีเงินล้านกับลูกยาก ต้องมานั่งรตน้ำมนต์ที่หลวงพ่อดังเดียวกัน โดยหวังที่จะไม่ต้องเป็นทหาร เพราะว่าเขาไม่มีทางอื่นอีกแล้วที่จะไปเสียเงินที่ไหนนั้นกระผมคิดว่าความเสียหายในครั้งนั้นได้ก่อผลดีอย่างมาก และใคร่ขอกราบเรียนว่า การที่เราออกมาออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ในขณะนั้นนั้น รัฐบาลได้ตระหนักหรือเปล่าว่าอาจจะก่อผลในทางที่ทำให้คนทั่วไปคิดว่ายุคเก่ากำลังจะกลับมาอีกแล้ว คียว่าหมายความว่าเรื่องการเกณฑ์ทหารนี้ก็คงจะมีอะไร ๆ กัน ทำได้เหมือนเดิมอีก กระผมจึงอยากให้รัฐบาลได้สังวรแก่ที่ท่านสมาชิกผู้มืเกียรติ ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองหนึ่งได้พูดไว้นั้น เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องตระหนักให้มากครับว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งกระผมขอสนับสนุนในหลักการจะมีผลในทางลบก็ได้เนะครับว่า การที่เราให้เสรีภาพกับคน ๑๘ คน ซึ่งให้ไปแล้วเนะครับ แล้วนี้เราจะมายืนยันทางด้านกฎหมายนั้น อาจจะมีผลร้ายก่อให้เกิดในทางจิตใจของประชาชนอีกมากในประเทศไทยว่าคนจน คนไม่รู้หนังสือเท่านั้นต้องเป็นทหารคนมืไม่ต้องเป็นทหาร ซึ่งก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมานานทำให้คนไม่ยอมรับชาติในเรื่องนี้กันมานานแล้ว กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านนี้แหละครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจน :ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ เทพกาญจน ใคร่จะขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ก็โดยเหตุที่ว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ยกเลิกคณะกรรมการซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ ตามที่ท่านสมาชิกบางท่านได้เสนอไปว่า การที่เราจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็จะเป็นผลเสียหายต่อความยุติธรรม แล้วก็จะทำให้การคอร์รัปชันในการเกณฑ์ทหารนั้นเกิดขึ้นอีก สำหรับเรื่องนี้กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า การที่เรายกเลิกนั้น ไม่ใช่จะเป็นเหตุที่ทำให้พวกที่กำลังถูกสอบสวนอยู่นั้นต้องหลุดพ้น

จากคดีไป คือเราเพียงจะยกเลิกคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นโดยมาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นคณะกรรมการพิเศษ และพวกเราทั้งหลายก็ย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ว่า คณะกรรมการดังกล่าวนั้น ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย และกระผมเชื่อเหลือเกินว่า ถ้าจะพิจารณาถึงความรู้ ความสามารถแล้ว ก็คงจะไม่มีความรู้ ความสามารถดีเท่ากับเจ้าหน้าที่ คือพนักงานสอบสวนตามกฎหมาย และอีกประการที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือความสุจริตใจคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นในสมัยนั้นก็ย่อมเป็นธรรมดาที่ว่าจะต้องเอาใจเจ้านาย จะต้องพยายามทำให้เป็นผิดให้จนได้ทีนี้ถ้าหากว่าผู้ที่ถูกข้อนั้นเป็นผู้ที่มีความสุจริตปนอยู่บ้าง อย่างนี้กระผมก็คิดว่าจะเป็นการเสียหายอย่างยิ่ง เพราะสมาชิกกฎหมายก็บอกว่า เราจะปล่อยผู้กระทำผิดสัก ๑๐ คน ดีกว่าที่จะลงโทษผู้ไม่กระทำความผิดแต่คนเดียว ตามที่ท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติได้กล่าวไปแล้วฉะนั้นกระผมจึงมีความคิดเห็นว่า การที่เราจะระงับเรื่องการเกณฑ์ทหารไม่ให้มีการวิ่งเต้น ไม่ให้มีการให้เงินให้ทองกัน ให้หลุดพ้นโดยไม่เป็นธรรมได้นั้น ไม่ใช่เราไม่ยกเลิก ไม่ใช่เราไม่สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ก็จะมีผลดังที่เราปรารถนา ความจริงนั้นกฎหมายของเราก็มีอยู่อย่างดีอยู่แล้ว คือผู้ใดที่ทำการโดยไม่สุจริต ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ก็ถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ราชการก็มีโทษตามกฎหมายลักษณะอาญาอยู่แล้ว ปัญหาอยู่ที่ว่าคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารจะได้มีนโยบายเข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้จริงหรือไม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัตินั้นหย่อนยานเพียงไร การหย่อนยานของเจ้าหน้าที่นั้น กระผมคิดว่าก็คงไม่เหลือความสามารถของคณะรัฐมนตรีที่จะแก้ไขเหตุการณ์อันนี้ให้เรียบร้อยไปได้ ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นอันใดเลยที่จะไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ อันนี้กระผมก็มีความเห็นว่าการยกเลิกนั้นจะเป็นผลดีกว่าไม่ยกเลิก นี่เป็นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ท่านสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า แม้แต่ผู้ที่ต้องโทษถูกจำคุกตามมาตรา ๑๗ ที่ได้จำคุกไปแล้วนั้น ก็ควรจะได้เพิกถอนคำสั่งคณะปฏิวัติให้พ้นโทษมาเสียทั้งหมด อันนี้กระผมก็มีความเห็นแย้งครับ เหตุใดผมจึงจะแย้ง แฉ่งก็เพราะเหตุว่าผู้ที่ต้องโทษ ต้องโทษตามคำสั่งคณะปฏิวัติมาตรา ๑๗ นั้น หาใช่ว่าจะไม่ได้กระทำความผิดหรือไม่มีความผิดทุกคนไม่ อาจจะเป็นผู้ที่กระทำความผิดจริงก็ได้ แต่ถ้าหากว่าเรายกเลิกไปแล้วผู้ที่ทำความผิดจริงกลับสบาย อันนี้กระผมก็ไม่เห็นด้วยและเห็นว่าไม่เป็นธรรมเหมือนกัน

ในเรื่องนี้เราก็มีทางแก้อยู่แล้วที่ว่า เราได้มีท่าน กระทบจำได้ดูเหมือนจะเป็นคุณใหญ่ ควิตชาติ สมาชิกของเรา ซึ่งกระทบได้เซ็นชื่อรับรองไปด้วยว่าได้เสนอมาให้ผู้ที่ต้องโทษไปแล้วนั้น ได้กลับมาดำเนินการตามกระบวนการวิธีพิจารณาใหม่ ถ้าหากว่าผู้ใดผิดจริงก็ต้องให้ศาลลงโทษไป ถ้าไม่ผิดก็หลุดไป อันนี้กระทบเห็นว่าจะเป็นเรื่องมากกว่าและเป็นการเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สมคิด ศรีสังคม ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กระทบขอสนับสนุนตามเหตุผลต่าง ๆ ซึ่งกระทบจะไม่กล่าวซ้ำกับสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวไปแล้ว แต่ว่ากระทบมีข้อสังเกตอยู่ประการหนึ่ง ก็คือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้แคบจนเกินไป คือผู้ที่ถูกคณะปฏิวัติ หรือนายกรัฐมนตรีที่ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร นั้นมีเป็นจำนวนมาก แล้วเราก็ถือว่าคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือว่าคำสั่งนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๗ นั้น ถือว่าเป็นการขัดกับกระบวนการยุติธรรม กระทบใครจะพิจารณาย้อนไปถึงการปฏิบัติของคณะปฏิวัติตั้งแต่เริ่มแรกว่า ไม่ชอบด้วยระบอบประชาธิปไตยอย่างไร การล้มล้างรัฐบาลที่ชอบด้วยกฎหมาย การล้มล้างรัฐธรรมนูญ.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอภัยนะครับ คุณสมคิด ผมเห็นว่ามัน นอกประเด็นไปหมดแล้ว

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : คือกระทบจะได้ชี้แจงให้ทราบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือการที่มาวิจารณ์การกระทำของรัฐบาลที่ ล้มไปแล้วในการพิจารณารับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับเดี๋ยวนี้นี้ไม่เข้าประเด็นไปได้ หรือครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : คือถ้าหากว่าท่านประธาน.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอความกรุณา จะสนับสนุนก็ว่ามาเลย สนับสนุนอย่างไร ผมก็ยินดีจะฟัง

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ถ้าอย่างนั้น กระผมจะพิจารณาในปัญหาที่กระผมจะสนับสนุนต่อไป หลักเกณฑ์ที่กระผมจะสนับสนุนนั้นก็ถือหลักว่า สิทธิเสรีภาพของประชาชนนี้ โดยเฉพาะสิทธิในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินที่จะถูกตัดทอนลดทอนนั้น ควรที่จะเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม ในระบอบประชาธิปไตยของเรา เรากำหนดไว้ให้อำนาจฝ่ายบริหารนั้นอำนาจหนึ่งให้อำนาจตุลาการนั้นอำนาจหนึ่งเพื่อถ่วงดุลกัน แต่การใช้อำนาจของคณะปฏิวัติหรือประกาศของคณะปฏิวัติหรืออำนาจของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ นี้ มันเป็นการละเมิดหลักของระบอบประชาธิปไตย คือหลักอำนาจอศาล เราไม่ควรที่จะให้ฝ่ายบริหารนำอำนาจของตุลาการมาใช้ควรที่จะให้ฝ่ายตุลาการนี้มีอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาดำเนินการไปตามกระบวนการยุติธรรมไม่ว่ากรณีนั้นจะเป็นการกระทำผิดหรือไม่ผิดประการใดก็ตาม ให้เป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรมคือ อำนาจฝ่ายตุลาการ แต่การกระทำโดยอำนาจของหัวหน้าคณะปฏิวัติก็ดี หรือโดยอำนาจของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ ก็ดี เป็นการไปย้อย่างช่วงชิงเอาอำนาจฝ่ายตุลาการมา ซึ่งเป็นการไม่ชอบ เพราะฉะนั้น คำสั่งที่ให้จำคุกก็ดี ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ครอบคลุมไปถึงและบุคคลที่กระทำผิด ที่ถูกกล่าวหากระทำผิดนอกเหนือไปจากการกระทำเกี่ยวกับการเกณฑ์ทหารก็ดี อันนี้ไม่ครอบคลุมถึงคำสั่งแจ่งของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ได้ชี้แจงไปแล้วนั้นก็ยังไม่กระจ่างชัด แม้ว่าจะกระผมจะสนับสนุนก็ตาม แต่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มันควรที่จะครอบคลุมไปถึงเรื่องอื่นด้วยนี้เป็นเหตุผลย่อ ๆ ที่กระผมขอตั้งข้อสังเกตให้สภานี้เพื่อพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกสนับสนุนมา ๔ ท่าน จะมีท่านผู้ใดค้านสักคนไหม ผมอยากฟัง

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สง่า กิตติขจร กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า สำหรับตัวกระผมเองนั้น กระผมมีความบูชาและเชื่อมั่นในหลักความยุติธรรม และว่าทุกประเทศจะต้องมีหลักในการที่จะจรรโลงความยุติธรรมและจะต้องมีกระบวนการในการที่จะให้ความยุติธรรมนี้อย่างแน่ชัด กระผมเองก็ไม่เห็นด้วยในการที่จะใช้หลักการที่นอกเหนือจากกระบวนการยุติธรรมที่เป็นหลักการอันสำคัญของชาติ แต่ว่ากระผมอยากจะให้สังเกตว่า สำหรับในกรณีที่รัฐบาลได้เสนอให้ยกเลิก

คำสั่งของคณะปฏิวัติฉบับนี้มาซึ่งมีสาระสำคัญพอสรุปได้ว่า จะเปิดโอกาสให้บุคคลที่ตกเป็น ผู้ต้องหาในกรณีทุจริตในการเกณฑ์ทหารเพื่อจะให้กลับไปสู่สภาพปกติ คือไปได้รับการพิจารณา ในกระบวนการยุติธรรมอย่างปกติ แต่ว่ากระผมอยากจะย้อนให้เห็นภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้น ก่อนที่เราจะมานั่งอยู่ในสภานี้ กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าเราไม่ควรจะปล่อยให้ลักษณะ ของชาติไทยหรือคนไทยเรา มีความผันผวนโน้มเอียงไปตามอารมณ์หรือตามเหตุการณ์หรือ เกิดอคติใดๆ ในจิตใจ พวกเราควรจะช่วยกันพิจารณาและสร้างสรรค์ความถูกต้องบนรากฐาน แห่งความเป็นจริงและความยุติธรรม ในขณะที่กระผมจำได้ว่า ทั้งๆ ที่กระผมไม่ได้ร่วม รัฐบาลนั้น และหนีไปจากรัฐบาลนั้น แต่ก็ได้ยินได้ฟังไม่ว่าจะเป็นจากหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ จากสื่อสารมวลชนหรือจากองค์การใดๆ ก็ตามเป็นอันมาก ซึ่งอาจจะอนุมานได้ว่าเป็นมติ ของมหาชนก็ว่าได้ โดยให้การดำเนินคดีเทียบการทุจริตคอร์รัปชันในเรื่องการเกณฑ์ทหาร และเมื่อรัฐบาลนั้นได้ใช้มาตรา ๑๗ หรือได้ใช้อำนาจโดยเฉียบขาดในการดำเนินการปราบ คอร์รัปชันอันนั้น กระผมจำได้ว่ามาตรการอันนั้นได้รับการยกย่องแซ่ซ้องสาธุการกันโดยทั่ว ไม่ว่าจะเป็นหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ก็ดี หรือไม่ว่าจะเป็นในวงการปัญญาชนก็ดี หรือ ประชาชนสามัญก็ดี ก็แสดงให้เห็นว่าการกระทำของรัฐบาลนั้น จะเป็นรัฐบาลใครก็ตามที่ได้ ใช้ความเฉียบขาดเป็นที่ถูกอกถูกใจมหาชนไปแล้ว และนอกจากกรณีทุจริตการเกณฑ์ทหารนี้ ยังมีอีกหลายเรื่องหลายราวที่เป็นอย่างนี้ กระผมเกรงว่าถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้หยิบยกเฉพาะ ประเด็นการทุจริตในเรื่องการเกณฑ์ทหาร ได้เลือกเอาในการที่จะยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิวัติ เป็นรายฉบับเพื่อสนองการเรียกร้องของใครก็ตาม กระผมก็ยังคิดว่ายังหาได้พบความยุติธรรม ไม่ เท่าที่กระผมฟังการอภิปรายของสมาชิกผู้มีความรับผิดชอบทุกท่านหรือส่วนมากมีความรังเกียจ การใช้มาตรการที่นอกเหนือจากกระบวนการยุติธรรมที่เราควรจะมีเป็นของคู่เคียงกับมาตรา การอันถูกต้องของชาติ คือ ใช้กระบวนการยุติธรรมอย่างปกติ อันนี้กระผมเห็นด้วย แต่ ทำไมเราเลือกปฏิบัติอย่างนี้ ถ้าแม้ว่าเราถือว่ามาตรการในการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ เป็น สิ่งที่น่ารังเกียจแล้ว มันก็อาจจะยกเลิกไปทั้งหมด และรัฐบาลนี้ก็ยิ่งเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้อง ใช้มาตรการอันนั้นเพื่อปฏิบัติการต่อไปอีกแล้ว ทำไมเราไม่เรียกร้องให้เลิกการใช้มาตรการ อันนี้โดยสิ้นเชิง กระผมเข้าใจเจตนาดีของรัฐบาลดีในกรณีนี้ที่เสนอร่างกฎหมายอันนี้เข้ามา ว่าถึงแม้จะสนับสนุนให้ผู้ต้องหาในกรณีคอร์รัปชันเรื่องการเกณฑ์ทหารตกไปอยู่ในสภาพ

ปกติ คือไปพิจารณาในกระบวนการยุติธรรมอย่างธรรมดา นั้น ไม่ได้หมายความว่าผู้ต้องหาเหล่านั้นจะไม่ได้กระทำผิดหรือจะไม่ได้รับโทษ กระผมเชื่อความยุติธรรมของศาลว่า ในเมื่อผู้ต้องหาเหล่านี้กลับไปได้รับการพิจารณาในศาลปกติแล้ว บางคนอาจจะได้รับโทษหนักเสียยิ่งกว่าที่ได้รับจากคำสั่งคณะปฏิวัติเสียอีก นี่กระผมเชื่อในเกียรติศักดิ์ของกระบวนการยุติธรรมแห่งประเทศไทยของเราแต่อย่างไรงี้ดี กระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่จะเลือกปฏิบัติต่อในกรณีใดกรณีหนึ่ง จะเป็นกรณีการเกณฑ์ทหารหรือจะเป็นกรณีการค้าฝิ่น ซึ่งอาจจะกลับเข้ามาสู่ในสภานี้อีกก็ได้ ถ้าแม้ว่าพวกเราจึงเกี่ยวในการใช้มาตรการที่นอกเหนือจากกระบวนการยุติธรรมอันนั้นแล้ว ก็น่าจะให้รัฐบาลนี้ดำเนินการสังคายนาและเลิกการใช้มาตรการในมาตรา ๑๗ นั้นโดยเด็ดขาดและโดยสิ้นเชิง และไม่ควรมุ่งที่จะพึงมาตรา ๑๗ เพื่อแก้ปัญหาดัง ๆ อีกต่อไป ขอขอบคุณ

พันตำรวจเอก นิรันดร ชัยนาม : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นิรันดร ชัยนาม ผมเห็นว่าปัญหาสำคัญเวลานี้ พวกสัสดีก็ร้องฟ้องว่าสภานี้ทำบุญเมื่อไร เราก็มาห้วงเวลาจะเอาคนโน้นคนนี้เข้ามาด้วยเพื่อจะมารวมกัน ผมเห็นว่าในชั้นแรกนี้เหมือนกับเราทำบุญ เมื่อเขาเสนอมาให้ข่าวสารกระสอบ เอาเสียก่อน แล้วต่อไปสร้างโบสถ์สร้างวัดค่อยว่ากันทีหลัง แล้วกฎหมายอีก ๒ ฉบับ ก็จะมาต่อไปนี้แล้ว และรัฐบาลก็รับรองแล้วว่าจะไปแก้ไขหรือพิจารณาในเรื่องผู้ที่ต้องถูกจำขังไปโดยอำนาจของปฏิวัติซึ่งเป็นคดีเด็ดขาดแล้ว ก็ต้องหาหนทางที่จะหาเวลานี้คงจะไม่มีเวลา ผมคิดว่าเพื่อจะเป็นการทำบุญแก่พวกที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในทางกระบวนการยุติธรรมตามสมควร ในชั้นนี้ควรจะรับหลักการกฎหมายนี้ไปเสียก่อน แล้วก็ไปว่ากันทีหลังในเรื่องที่จะเสนอเข้ามาอีกถึง ๒ วาระ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปรายอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปรายต่อไปแล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายประกอบ หุตะสิงห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ เวลาเหลืออยู่น้อย ผมคิดว่าไม่อำนวยที่จะให้
ดำเนินการประชุมในระเบียบวาระอื่นต่อไปได้ จึงขอพักการประชุมไว้ในตอนนี้ เพื่อที่จะ
ดำเนินการประชุมต่อไปเมื่อเวลา ๑๔.๐๐ น.

พักการประชุมเวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป ระเบียบวาระต่อไป ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว

ที่ ๓๑๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ก่อน
รับหลักการ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างข้อบังคับฯ ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
(นายเล็ก วานิชอังกู เป็นผู้เสนอ) ก่อนรับหลักการนั้น

บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอ
ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวี แรงขำ

(นายทวี แรงขำ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ก่อนรับหลักการ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายเล็ก วานิชองกูร เป็นผู้เสนอ) ก่อนรับหลักการ นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายทวี แรงขำ เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือกข้าพเจ้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการได้พิจารณาหลักการของร่างข้อบังคับฉบับนี้ โดยสอบถาม นายเล็ก วานิชองกูร ผู้เสนอร่างข้อบังคับนี้ว่ามีเจตนาประการใด ก็ได้คำชี้แจงโดยสรุปว่า เพื่อให้คณะกรรมการสามัญที่ตั้งไว้ได้ปฏิบัติงานไปได้ทันทีกับต้องการให้คณะกรรมการต่าง ๆ นั้น มีอำนาจหน้าที่กว้างขวางขึ้น

คณะกรรมการได้พิจารณาตามข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๗๖ วรรคแรกซึ่งบัญญัติว่า "สภาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้กระทำการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา โดยจะกำหนดให้เป็นคณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้" แล้ว เห็นว่าเป็นปัญหาเกี่ยวกับการตีความว่า

๒.๑ คำว่า "วงงานของสภา" ครอบคลุมถึง

๒.๑.๑ การพิจารณาริเริ่มออกกฎหมาย รวมทั้งการศึกษาและแสวงหาข้อเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อการนี้

๒.๑.๒ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งรวมถึงการแสวงหาข้อเท็จจริงของพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ กรรมการมีสิทธิในการริเริ่มเพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ได้

ถ้าตีความได้ดังกล่าวแล้ว การเสนอแก้ไขข้อบังคับตั้งที่มีการเสนอครั้งนี้ก็ไม่จำเป็นต้องได้สอบถามความเห็นของมติของคณะกรรมการ ซึ่งปรากฏผลของการลงมติดังนี้

ข้อ ๒.๑.๑ เห็นว่าครอบคลุมถึง ๑๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ๒ เสียง ในข้อ ๒.๑.๒ เห็นว่าครอบคลุมถึง ๑๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ๒ เสียง ในข้อ ๒.๒ เห็นว่ามีสิทธิริเริ่มได้ ๙ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓ เสียง

สำหรับในข้อ ๒.๑ นั้น กรรมการฝ่ายที่เห็นว่าครอบคลุมถึง มีเหตุผลสำคัญ คือ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น รัฐสภาไม่ได้มีหน้าที่แต่เฉพาะการออกกฎหมายเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่สำคัญคือ การสอดส่องให้ฝ่ายบริหารดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ของสาธารณชนส่วนรวม กรรมการซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐสภาจึงน่าที่จะมีสิทธิและหน้าที่ในการศึกษาปัญหาและแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณประโยชน์ และประมวลความเห็นเพื่อเสนอรัฐสภา เป็นการให้ข้อมูลและแนวความคิดเพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างให้รัฐสภาสามารถดำเนินการวินิจฉัยปัญหาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ ส่วนกรรมการข้างน้อยฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยมีเหตุผลสำคัญ คือ การตีความวงงานของสภาให้กว้างขึ้น อาจก่อให้เกิดการก้าวก่ายกับงานของฝ่ายบริหาร ทำให้เกิดการท้วงติงซ้ำซ้อน ยิ่งกว่านั้น รัฐสภาที่ไม่มีอำนาจอะไรตามกฎหมายที่จะไปสอบสวนเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร ถ้าฝ่ายบริหารไม่ให้ความร่วมมือก็จะทำไม่ได้ จึงไม่ควรเขียนไว้กว้างขวางเช่นนั้น และเห็นว่าวงงานของสภาควรครอบคลุมถึง (๑) การพิจารณาริเริ่มออกกฎหมาย (๒) การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ไม่รวมถึงการศึกษาแสวงหาข้อเท็จจริงตามความเห็นของกรรมการฝ่ายข้างมาก แต่กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินงานของฝ่ายบริหารและฝ่ายรัฐสภานั้น ควรมีลักษณะเป็นการร่วมมือกันทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนส่วนรวมมากที่สุด ไม่ใช่เป็นการถือถือเข้าปะทะเพื่อเอาชนะต่อกัน การศึกษาพิจารณาปัญหาของกรรมการจึงควรมีลักษณะเป็นการขอความร่วมมือจากฝ่ายบริหาร การเกรงว่ารัฐสภาจะไม่มีอำนาจตามกฎหมายจึงเป็นข้อห่วงใย ไม่ตรงประเด็นของปัญหา

ส่วนในข้อ ๒.๒ เกี่ยวกับการริเริ่มของกรรมาธิการนั้น ฝ่ายข้างน้อยมีความเห็นว่าการกรรมาธิการควรทำหน้าที่เฉพาะที่รัฐสภามอบหมาย หากสมาชิกเห็นว่าสภาควรพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องใด ก็น่าที่จะเสนอเป็นญัตติต่อที่ประชุม เมื่อที่ประชุมอนุมัติแล้ว จึงจะมอบหมายให้กรรมาธิการดำเนินการเป็นเรื่อง ๆ ต่อไป ในเรื่องนี้ กรรมาธิการฝ่ายข้างมากเห็นว่าการดำเนินการตามวิธีการเดิมนั้น นอกจากจะชักช้าเสียเวลามากแล้ว ยังจะมีผลให้ระบบกรรมาธิการไม่คล่องตัว ไม่สามารถปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวมได้เท่าที่ควร จึงควรที่จะตีความให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น

๓. กรรมาธิการจึงขอเสนอความเห็นเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้ คือ

๓.๑ ขอให้ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอปรึกษาต่อที่ประชุม เกี่ยวกับ การตีความข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๗๖ ตามนัยดังกล่าวแล้วในข้อ ๒ หากที่ประชุมวินิจฉัย ตามนี้ก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มข้อความตามที่ผู้เสนอร่างข้อบังคับการประชุมฯ (นายเล็ก วานิชอังกฤษ) ได้เสนอมา และผู้เสนอก็ได้แถลงในที่ประชุมคณะกรรมาธิการว่า หากที่ประชุม ตีความได้ตามนี้ ก็ยินดีที่จะถอนร่างข้อบังคับการประชุมฯ ที่ได้เสนอไว้

๓.๒ หากที่ประชุมสภาฯ วินิจฉัยการตีความข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๗๖ โดยไม่เป็นไปตามมติของคณะกรรมาธิการแล้ว ถ้าจะให้สมตามเจตนารมณ์ของผู้เสนอร่าง ข้อบังคับการประชุมฯ ฉบับนี้ เพื่อให้คณะกรรมาธิการได้มีโอกาสประชุมปรึกษา พิจารณา และศึกษาแสวงหาข้อเท็จจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาของประเทศชาติได้ สภาก็ควรพิจารณารับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนี้ไว้พิจารณา โดยกรรมาธิการส่วนข้างมาก ๑๑ คน มีความเห็นด้วยตามเจตนาของผู้เสนอที่จะให้คณะกรรมาธิการได้ปฏิบัติงานได้ดังกล่าว ข้างต้น กรรมาธิการส่วนข้างน้อย ๒ คน มีความเห็นว่า หากรับหลักการตามร่างข้อบังคับที่ เสนอนี้แล้ว อาจเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ.

(ลงชื่อ) ไพจิตร เอื้อทวีกุล

(นายไพจิตร เอื้อทวีกุล)

เลขานุการคณะกรรมาธิการ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ เพื่อให้คณะกรรมการการของสภาสามารถกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ ล้นจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะได้ด้วย

เหตุผล

เนื่องด้วยข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ ระบุหน้าที่ของกรรมการไว้ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาอาจต้องมีการวินิจฉัย

โดยที่สภากาการณ์ในปัจจุบัน ประชาชนมุ่งมองบทบาทของสภานิติบัญญัติไว้ อย่างมากกว่าจะสามารถทำหน้าที่ได้กว้างขวางตามครรลองประชาธิปไตย ตลอดจนฝากความหวังไว้ว่าสภานิติบัญญัติจะพิจารณาแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อปัญหาต่างๆ ของประเทศชาติ

ดังนั้นเพื่อให้สภานิติบัญญัติสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวโดยคณะกรรมการจึง เห็นควรระบุหน้าที่ของคณะกรรมการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการมีโอกาส ประชุมปรึกษาพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริง หาข้อมูล รวมทั้งความคิดเห็นอันจะเป็น ประโยชน์ต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติและในการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่สมควรต่อไป

ร่าง

ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ สภานิติบัญญัติแห่งชาติตราข้อบังคับการประชุมของสภาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๖ แห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๖ สภาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้กระทำกิจการ และพิจารณาสอบสวน เรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาหรืออันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยจะกำหนดให้เป็น คณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้

คณะกรรมการสามัญประกอบด้วยบุคคลซึ่งสภาเลือกตั้งจากสมาชิกของสภา เท่านั้น ส่วนคณะกรรมการวิสามัญจะเลือกตั้งจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกด้วยก็ได้”

ประกาศ ณ วันที่

พุทธศักราช ๒๕๑๗

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการจะมีอะไรแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายทวี แรงขำ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ ขอประทานกราบเรียนประกอบรายงานที่ได้เสนอต่อท่านประธาน และรายงานที่อยู่ในมือสมาชิกทุกท่าน ในสาระที่ย่อ ๆ ดังนี้

ในประการแรก ใครขอประทานกราบเรียนเพื่อทบทวนความทรงจำของบรรดาสมาชิกที่ได้ประชุมพิจารณาปรึกษาเรื่องร่างข้อบังคับที่มีผู้เสนอ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์นั้น ตามร่างข้อบังคับที่มีผู้เสนอเพื่อแก้ไขข้อบังคับเดิมนั้น ก็โดยมีสาระที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม ดังนี้ ข้อ ๗๖ ตามข้อบังคับเดิมก็อ่านว่า "สภาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้กระทำการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา โดยจะกำหนดให้เป็นคณะกรรมการวิสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้ เจ้าของญัตติซึ่งเสนอแก้ไข ขอเสนอให้เติม หลังจากข้อความว่า "เรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา" เดิมข้อความว่า "หรืออันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ" ลงไป ก็โดยท่านผู้เสนอในวันนั้นได้ชี้แจงประกอบร่างที่เสนอเพิ่มเติมว่า เพื่อต้องการให้คณะกรรมการที่สภาได้แต่งตั้งขึ้นมีงานที่จะปฏิบัติและจัดทำโดยกว้างขวางยิ่งขึ้น และได้มีการพิจารณากันอย่างกว้างขวาง ซึ่งสมาชิกหลายท่านก็มีความเห็นสนับสนุนในอันที่ว่า คณะกรรมการที่ได้ตั้งไปแล้วนั้น หลายคณะยังไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อสภาได้ และเริ่มต้นทำงานได้ แต่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้เนื่องจากขัดข้องด้วยข้อบังคับและขัดข้องด้วยบางอย่าง ตามธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติมา และได้พิจารณากันโดยกว้างขวางในทางสนับสนุนและท้วงติงของบางท่านก็บอกว่า ถ้าหากว่ากระทำเช่นนั้นเช่นนี้ก็อาจจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือขัดอะไรต่ออะไรต่าง ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นสภาจึงได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งได้โปรดตั้งไปในวันนั้นคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้มีการประชุมกันหลังจากที่ได้รับมอบหมายแล้ว มีจำนวน ๓ ครั้ง และได้เสนอรายงานต่อท่านประธานเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ตามรายงานที่อยู่ในมือท่านทั้งหลาย สาระสำคัญ

ในรายงานนี้ บังเอิญที่ท่านผู้เสนอญัตติได้เป็นกรรมาธิการอยู่ในขณะนี้ก็ได้สอบถามความคิดเห็นของผู้เสนอ คือ คุณเล็ก วณิชชงกูร นั้น มีความมุ่งหมายประการใด ก็ได้รับคำชี้แจงว่า เพื่อคณะกรรมการที่ตั้งไว้ได้ปฏิบัติงานได้ทันที กับต้องการให้คณะกรรมการต่าง ๆ นั้น มีอำนาจกว้างขวางขึ้น คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงว่า ถ้าหากว่าท่านผู้เสนอมีความต้องการเพียงแค่นั้น ก็มีทางออกทางหนึ่งทีอาจจะมีทำได้ ถ้าหากว่าสภานี้ตีความในข้อบังคับที่ตรารายว่า ถ้าตีความได้ว่าในประการ ๒-๓ ประการที่ขอประทานกราบเรียนตามรายงาน ถ้าตีความว่า

๒.๑ คำว่า "วงงานของสภา" ครอบคลุมถึงในเรื่อง

๒.๑.๑ การพิจารณาริเริ่มออกกฎหมาย รวมทั้งการศึกษาและแสวงหาข้อเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อการนี้ และ

๒.๑.๒ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งรวมถึงการแสวงหาข้อเท็จจริงของพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง และ

๒.๒ กรรมาธิการมีสิทธิในการริเริ่มเพื่อศึกษาปัญหาต่างๆ ได้ ก็อาศัยเหตุผลหลักการพิจารณาดังนี้ กรรมาธิการก็ได้พิจารณากันในปัญหาว่า ถ้าตีความได้ดังนั้นแล้ว ปัญหา ก็จะยุติไป โดยผู้เสนอก็อาจจะถอนร่างข้อบังคับนั้น แต่หากว่าตีความไม่ได้ก็ต้องดำเนินการพิจารณารับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนั้นหรือไม่ โดยตั้งนี้ในคณะกรรมาธิการจึงมีการพิจารณาว่าการตีความเช่นนั้นจะเป็นประการใด ในคณะกรรมาธิการส่วนข้างมาก มีความเห็นว่าตีความได้ แต่มีกรรมาธิการบางท่านซึ่งจะเป็นเอกสิทธิ์และเป็นสิ่งที่พึงมีและสมควรจะมีได้ที่มีความเห็นขัดแย้งว่าตีความไม่ได้ ซึ่งท่านประธานคงให้โอกาสที่จะได้ชี้แจงประกอบปัญหาก็คือว่า ถ้าหากว่าตีความได้อย่างนั้นแล้วไซ้ร้ก็อย่างที่กระผมกราบเรียน คือว่าผู้เสนอก็คงจะถอนร่างข้อบังคับนั้น ถ้าตีความไม่ได้ก็เป็นเรื่องพิจารณาก่อนรับหลักการ ที่กระผมกราบเรียนนี้ก็เพื่อชี้ประเด็นว่าในการที่เสนอตีความนั้น ตามข้อบังคับก็มี ๒ ทาง ทางหนึ่งคือว่าสมาชิกเสนอโดยมีผู้รับรองตามจำนวนสมควร แต่กรรมาธิการไม่อยู่ในฐานะที่เสนอ จึงได้เสนอท่านประธานเพื่อถ้าโปรดเห็นสมควรที่จะขอให้ตีความตามความเห็นคณะกรรมาธิการ

แล้ว ก็เป็นเรื่องที่ท่านประธานขอปรึกษาที่ประชุมตีความ แล้วจึงจะถึงขั้นพิจารณาดำเนินการต่อไป

นายใหญ่ ควิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นว่า.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณใหญ่ครับ เดียวครับ ขอความกรุณาท่าน กรรมการมีอะไรจะต้องชี้แจง

นายบุญย์ เจริญไชย (กรรมการ) : กรรมการที่คัดค้านมีสิทธิที่จะอภิปรายได้ก่อนคนอื่นครับ เพราะฉะนั้นผมเป็นคนคัดค้าน ขออนุญาตก่อนครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมบุญย์ เจริญไชย ในฐานะกรรมการฝ่ายค้าน ใครขอประธานชี้แจงข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากที่ปรากฏในรายงานของคณะกรรมการ ก่อนอื่นกระผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ในการตั้งกรรมการเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๗๖ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนี้ บังเอิญกระผมซึ่งเป็นฝ่ายค้านได้รับเกียรติถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการด้วย กรรมการส่วนใหญ่ นั้นเป็นผู้สนับสนุนกระผมจึงเปรียบเสมือนกับแกะเผ่าที่ถูกจับเข้าไปอยู่ในหมู่วาฬสีห์ มติของคณะกรรมการจึงได้ออกมาด้วยคะแนนข้างเพียง ๒-๓ เสียงเท่านั้น กระผมรู้สึกชื่นชมยินดีด้วยที่ผู้เสนอร่างข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมและสมาชิกผู้สนับสนุนมีเจตนาอันแรงกล้าที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สมกับที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณแต่งตั้งขึ้นมาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติอันทรงเกียรตินี้ อย่างไรก็ตามการปฏิบัติหน้าที่ที่ควรจะต้องอยู่ภายในขอบข่ายแห่งกฎหมายและประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยไม่ใช่ว่าในต่างประเทศเขาทำอย่างไรกันก็ได้บ้างก็จะทำตามเขา - อย่าลืมน่าธรรมเนียมการปกครองราชอาณาจักรของเรา มาตรา ๒๒ ระบุไว้ชัดเจนว่า ให้ถือตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทย ต่างประเทศแม้จะเป็นประชาธิปไตย แต่ประเพณีและบทกฎหมายหรือธรรมเนียมของเขาก็ไม่เหมือนของเราทีเดียว คณะกรรมการของรัฐสภาอเมริกันมีสิทธิที่จะสอบสวนเรื่องใดๆ ได้ จะเรียกบุคคลหนึ่งบุคคลใดรวมทั้งรัฐมนตรีมาให้ถ้อยคำได้แต่เขาไม่อาจตั้งกระทู้ถามและเปิดอภิปรายทั่วไปในสภาได้เช่นเดียวกับในประเทศไทย บางท่านยังเข้าใจผิดว่า ในบางประเทศ เช่นในประเทศฝรั่งเศส คณะกรรมการของสภามีอำนาจกว้างขวาง สำหรับประเทศฝรั่งเศสนั้น กระผมใคร่ขอเรียนว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์

ขณะนี้มีการสมาชิการสภาแห่งชาติฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งได้มาเยี่ยมคำนับท่านประธานสภาของท่านประธานได้กรุณาให้เกียรติเชิญกระผมเข้าพบปะสนทนาด้วย กระผมได้ถือโอกาสซักถามอาคันตุกะถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการของเขา ได้รับตอบว่าคณะกรรมการประจำสภาฝรั่งเศสซึ่งตรงกับคณะกรรมการสามัญของเรา มีหน้าที่แต่เพียงพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐบาล ที่เขาเรียกว่าโปรเซเดอส์ (proces de loi) และร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาที่เรียกว่า โปรโปลิซียงเดอส์ (proposition de loi) ส่วนการสอบสวนและควบคุมนั้นจะมีคณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นเป็นเรื่อง ๆ ไปตามมติของสภา เช่นคณะกรรมการสอบสวนกรณีองค์การวิทยุและโทรทัศน์ฝรั่งเศส กรรมการสอบสวนโรงฆ่าสัตว์ที่ลาวัลซ์ เป็นต้น คณะกรรมการประจำหามีอำนาจหน้าที่ที่จะกระทำการสอบสวนควบคุมเรื่องใด ๆ โดยผลการได้ไม่ ทั้งนี้กระผมขอหันมาพูดถึงการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ ตามที่ปรากฏในรายงานที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติในขณะนี้ คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการตีความ คำว่า "วงงานของสภา" กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่านอกจากการพิจารณาร่างกฎหมายแล้ว วงงานของสภาได้ครอบคลุมถึง

๑. การพิจารณาริเริ่มออกกฎหมาย รวมทั้งการศึกษาและแสวงหาข้อเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อการนี้ และ

๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งรวมถึงการแสวงหาข้อเท็จจริงของพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนั้นยังได้ตีความเลยเถิดไปว่า กรรมการมีสิทธิในการริเริ่มเพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ได้ กระผมเห็นว่าการตีความนี้เป็นการขยายผลเพื่อให้กรรมการสามัญมีอำนาจหน้าที่กว้างขวางเกินขอบเขตและนอกเหนือตัวบทกฎหมายที่เคยมีมาในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย กระผมจึงเสนอแย้งให้ตีความแคบเข้า โดยคำนึงถึงประเพณีระบอบประชาธิปไตยของเราให้หมายความรวมถึงเฉพาะ

๑. การพิจารณาริเริ่มออกกฎหมาย และ

๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยตีความว่า "รวมทั้งการศึกษา

และแสวงหาข้อเท็จจริงของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง” ออก ทั้งนี้เพราะในการริเริ่มออกกฎหมาย สมาชิกผู้ริเริ่มก็จำเป็นต้องอยู่เองที่จะค้นคว้าหาข้อเท็จจริงเพื่อเขียนเป็นหลักการ และหาเหตุผลสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติของตน ส่วนการควบคุมราชการแผ่นดินนั้นจะต้องควบคุมตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คือ

๑. สมาชิกแต่ละคนตั้งกระทู้ถาม

๒. สมาชิกรวมกันขอเปิดอภิปรายทั่วไป

ซึ่งในการตั้งกระทู้ถามก็ดี การเปิดอภิปรายทั่วไปก็ดี สมาชิกแต่ละคนจะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงสนับสนุนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องเขียนไว้ในการตีความ ซึ่งอาจจะเปิดช่องให้ปฏิบัติการเกินเลยขอบเขตไป กรรมการหรือสมาชิกอาจเสนอให้คณะกรรมการสามัญทำการศึกษาหาข้อเท็จจริงในเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้โดยตรง แล้วจึงรายงานสภาในภายหลัง

กระผมเห็นว่าการตีความขยายกว้างขวางเช่นนี้จะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง อาจจะเป็นการก้าวท้าวหรือสอดแทรกอำนาจบริหารและขัดกับหลักการแห่งการแยกอำนาจ จริงอยู่มติกรรมการส่วนใหญ่ในเรื่องนี้ได้พยายามหลีกเลี่ยงคำว่า “สอบสวน” ในการตีความ แต่ในข้อบังคับใช้คำว่า “พิจารณาสอบสวน” อันเป็นคำที่ยืมมาจากรัฐธรรมนูญเอง เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถ่องแท้แน่นอน คณะกรรมการสามัญก็อาจจะหลงใช้อำนาจสอบสวนเข้าก็ได้ กระผมจึงว่ามันเป็นอันตราย อย่างไรก็ตามการตีความคำว่า “วงงานของสภา” นี้จะเป็นอย่างไรก็ตาม จะขยายความให้กว้างขวางเพียงใดก็ตาม กระผมไม่ตั้งใจนักแต่ที่ติดใจและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งก็ในข้อที่ว่า กรรมการมีสิทธิริเริ่มเพื่อศึกษาปัญหาต่างๆ ได้ ซึ่งหมายความว่า คณะกรรมการสามัญอาจพิจารณาเรื่องใดๆ ได้โดยไม่ต้องผ่านสภาก่อน กระผมได้เรียนไว้แล้วว่าการริเริ่มศึกษาและแสวงหาข้อเท็จจริงนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกแต่ละคนที่จะกระทำได้ และจำเป็นจะต้องกระทำในเมื่อสมาชิกส่วนนั้นจะเสนอญัตติหรือเสนอร่างกฎหมายใด ๆ ต่อสภาแต่คณะกรรมการสามัญในฐานะเช่นนั้นไม่อาจจะกระทำได้ เพราะคณะกรรมการสามัญชุดต่างๆ นั้นไม่ใช่องค์กรอิสระ แต่หากเป็นองค์กรหนึ่งของรัฐสภาหรือเป็นคณะทำงานซึ่งตามประเพณีของเรา ตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น หากจะมีการพิจารณาสอบสวนเรื่องใดๆ สภาจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเป็นราย ๆ ไป

อย่างเช่นคณะกรรมการชุดนี้หรือคณะกรรมการพิจารณาหลักการร่างพระราชบัญญัติ
 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว คณะกรรมการ
 สามัญของสภาจะปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ต่อเมื่อมีมติของสภาเสมอไป แม้ร่างพระราชบัญญัติก็จะ
 ต้องมีมติผ่านสภาเป็นวาระที่ ๑ ไปก่อน แล้วมีมติให้ส่งคณะกรรมการชุดนั้น ๆ พิจารณา
 คณะกรรมการจึงจะลงมือทำงานได้ยิ่งเรื่องอื่น ๆ ด้วยแล้วยังจะต้องมีมติของสภาเสียก่อน
 จึงจะดำเนินการได้ หลักการนี้จะเห็นได้ชัด เมื่อเปิดดูข้อบังคับฉบับก่อน ๆ หรือฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๖
 ข้อ ๖๑ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๖๑ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๖๗ ซึ่งเขียนไว้ว่า เมื่อมีกรณีพิเศษ
 ที่ประชุมอาจเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาหรือสอบสวนข้อความอย่างหนึ่ง
 อย่างใดอันอยู่ในวงงานของสภาโดยเฉพาะก็ได้ ฉะนั้นกระผมถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้
 คณะกรรมการทำอะไร ๆ ได้ด้วยความดำริริเริ่มของคณะกรรมการเอง ที่นี้มีผู้ถามว่า ถ้า
 ดีความอย่างที่กระผมเสนอแย้งไว้แล้ว จะมีทางที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องอื่นใด นอกจาก
 ร่างพระราชบัญญัติได้หรือไม่ โดยเฉพาะเรื่องอันเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะตามร่างข้อบังคับ
 แก้ไขเพิ่มเติม กระผมเห็นว่า มีทางที่จะทำได้อย่างแน่นอน โดยให้สมาชิกเสนอเป็นญัตติ มีผู้
 รับรองตามระเบียบ ขอให้สภาวินิจฉัยว่าจะให้คณะกรรมการพิจารณาสอบสวนเรื่องนั้น
 เรื่องนี้ ดังตัวอย่างเช่นญัตติที่สมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้มีการสอบสวนกรณีบ้านนาทรายโดย
 คณะกรรมการสามัญชุดการปกครอง ซึ่งได้มีการอภิปรายในที่ประชุมนี้เมื่อวันที่ ๒๒
 กุมภาพันธ์ แม้เรื่องที่มีลักษณะไม่เป็นสาธารณประโยชน์โดยแท้ ก็ยังคงเคยมีผู้เสนอเป็นญัตติ
 ให้สภาวินิจฉัยมาแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัญหาใด ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์สมาชิกก็ทรงไว้
 ซึ่งเอกสิทธิ์ที่จะทำเป็นญัตติเสนอต่อสภาได้ จึงไม่น่าจะมีความเป็นห่วงกังวลว่าคณะกรรมการ
 จะไม่มีโอกาสพิจารณาเรื่องอันเป็นสาธารณประโยชน์ แต่ต้องเสนอเรื่องเป็นญัตติให้สภา
 วินิจฉัยเสียก่อนเท่านั้น อนึ่ง การที่คณะกรรมการจะริเริ่มกระทำกิจการเสียเองโดยที่สภา
 ไม่รู้เห็นด้วยนั้น อาจจะไม่ได้รับการร่วมมือหรือการประสานงานจากเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร
 เช่นสมมติว่าคณะกรรมการสาธารณสุขริเริ่มกันจะออกไปแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับน้ำเน่า
 ในแม่กลอง เจ้าหน้าที่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอาจจะให้ความร่วมมือบ้าง หรือไม่เลย
 ก็ได้ เพราะไม่ทราบมาก่อนว่าเป็นคณะกรรมการของสภา เจ้ากระทรวงก็ไม่ได้สั่งไว้ หาก
 จะถามมายังท่านประธานสภากระผมก็เกรงว่าท่านประธานสภาจะตอบได้ยากกว่ากรรมการ

ไปในฐานะอย่างไร หรือในกรณีบ้านนาทราย สมมติว่าสมาชิกจะเสนอตรงต่อคณะกรรมการ
ชุดการปกครองให้ออกไปแสวงหาข้อเท็จจริง หากคณะกรรมการชุดนี้เห็นดีเห็นชอบด้วย
และตกลงจะออกไปแสวงหาข้อเท็จจริง ณ ที่ซึ่ง กระทบก็สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดชั้นใดจะ
สามารถให้ความสะดวกและกล้ารับรองความปลอดภัยให้แก่คณะกรรมการซึ่งจะอ้างว่าไป
เป็นทางราชการก็ไม่ถนัดนัก อีกประการหนึ่งเท่าที่ได้ร่วมพิจารณาเรื่องนี้มา กระทบรู้สึกว่
กรรมการบางท่านมีเจตนาจะสร้างแบบอย่างเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และแนวทางปฏิบัติของ
คณะกรรมการของรัฐสภาในอนาคตให้เป็นไปทำนองเดียวกันกับในสหรัฐ ซึ่งอาจจะต้อง
ปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับหรือบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องไปด้วย ถ้าเป็นเช่นนั้น
ก็เท่ากับเราเขียนข้อบังคับขึ้นใหม่ล่วงหน้าโดยยังไม่มีบทกฎหมายใด ๆ อ้างถึงยิ่งกว่านั้น เรา
อาจลืมนึกไปว่า ในระบอบรัฐสภาที่มีพรรคการเมือง การดำริริเริ่มใด ๆ นั้น จะแสดงออกมาใน
นามของพรรค ไม่ใช่สมาชิกแต่ละคนจะริเริ่มเอง แล้วทำผู้สนับสนุนลงชื่ออย่างที่เรากำลัง
อยู่ในยุคที่ไม่มีพรรคการเมืองในขณะนี้ การเสนอร่างกฎหมายก็ดี การตั้งกระทู้ถามก็ดี การ
เสนอญัตติอื่นใดก็ดี จะต้องได้รับการพิจารณาเป็นมติของพรรคมาก่อน นี่เป็นวินัยของพรรค
การเมือง ส่วนคณะกรรมการนั้นก็คงจะประกอบด้วยสมาชิกของพรรคต่าง ๆ ตามส่วน
จำนวนสมาชิกของแต่ละพรรค ดังจะเห็นได้จากร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่นี้
มาตรา ๑๖๑ วรรคสาม เพราะฉะนั้นการริเริ่มใด ๆ ในคณะกรรมการในสมัยต่อไปก็คงจะ
ทำกันไม่ได้ง่ายนัก คณะกรรมการจะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อมีญัตติเสนอต่อสภาและสภา
วินิจฉัยลงมติมอบหมายให้กระทำได้แล้วเท่านั้น ส่วนความเห็นข้อสุดท้ายของกรรมการ
ข้างมากที่ว่า ถ้าสภานี้มีมติไม่เห็นด้วยกับข้อหนึ่งข้อใดของการตีความแล้ว กรรมการข้างมาก
เห็นว่าสภาควรพิจารณารับหลักการร่างแก้ไขข้อบังคับ ข้อ ๗๖ ข้อนี้ กระทบไม่อาจเห็นด้วย
และไม่จำเป็นที่จะต้องแก้ไขเช่นนั้น จึงไม่ควรที่จะรับหลักการแก้ไขนี้ ส่วนเรื่องใดจะเป็น
สาธารณประโยชน์เพียงใดควรจะส่งให้คณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญพิจารณาหรือไม่นั้น
ย่อมเป็นอำนาจของรัฐสภาที่จะวินิจฉัยลงมติเสียก่อน ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว อนึ่งโดยที่
เรื่องนี้มีความสำคัญไม่น้อย หากมีสมาชิกสนใจอภิปรายกันมากرای กระทบก็ใคร่ขอเสนอ
ให้มีการอภิปรายสลับกันระหว่างผู้สนับสนุนและผู้ค้านตามข้อบังคับข้อ ๔๕ ขอขอบคุณ

นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่ผมจะกราบเรียนท่านประธาน นั้นมี ๒ ประการ ประการแรกทีเดียว รายงานกรรมาธิการนั้นเป็นไปตามที่เราตั้งให้ไปทำงาน หรือเปล่า คือเราตั้งให้ไปพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภา รายงานมาว่า ควรจะตีความในข้อบังคับ คือการตีความตามข้อบังคับนั้น ถ้าดูข้อบังคับมันก็ต้องเสนอเป็นญัตติ กรรมาธิการเองในฐานะกรรมาธิการ ผมคิดว่าเสนอมาในรายงานการประชุมไม่ใช่ญัตติ และไม่ควรรจะรับการพิจารณา คือความเห็นของผม เพราะสภานี้ไม่เคยมอบให้กรรมาธิการไป เสนอญัตติ กรรมาธิการไปพิจารณาร่างข้อบังคับนั้นว่าควรจะรับหรือไม่ควรจะรับ เพราะเหตุใด แต่นี้ไปเขียนอย่างที่เราไม่ได้สั่ง ก็แปลว่าจะทำงานไปนอกเหนือจากที่สภาสั่งได้หรือเปล่า ความเห็นผมว่าทำไม่ได้ ถ้ากรรมาธิการจะไม่รับก็ไม่รับ กรรมาธิการก็เป็นสมาชิกของสภานี้ก็มี ใครก็ได้ที่เห็นว่าจะตีความ ก็เสนอเป็นญัตติตีความขึ้นมาตีความ เมื่อตีความอย่างไรแล้วก็ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกรรมาธิการที่ให้สภานี้ตีความ นี่เป็นประเด็นแรก ส่วนประเด็น อีกประเด็นหนึ่งนั้น การที่จะวินิจฉัยหน้าที่ของสภาว่า ในวงงานของสภานั้นเป็นอย่างไร ผม ก็คิดว่า มันตีความไปได้เป็น ๒ ประการ ถ้าตีความไปได้ว่า สภานี้คุมการบริหาร แต่ไม่ใช่ บริหารเสียเอง การไปสอบสวนก็เป็นส่วนหนึ่งของการควบคุม แต่เราไม่มีบทบัญญัติอย่างอื่น หรือ เราเขียนไปบอกว่ามีสิทธิจะควบคุมรัฐบาลได้ ถ้าไม่ใช่ธรรมนูญที่เรากำลังเป็นกัน อยู่นี้แล้ว ตามประเพณีของการปกครองเมืองไทย ก็คือว่าเปิดอภิปรายทั่วไป จะไว้ว่างใจหรือ ไม่ไว้ว่างใจก็ได้ แต่ว่าการจะเปิดอภิปรายทั่วไปนั้นมันก็ควรจะขยายไปถึงว่า ก่อนจะเปิดเขา มันก็ต้องไปได้ข้อเท็จจริง ถ้าหากว่าเอาข้อเท็จไม่ใช้ข้อจริงมาเปิดอภิปราย มันก็เสียหายแก่ รัฐบาลซึ่งไม่มีมูลแห่งความจริงเลย แล้วสภาก็เสียเกียรติยศว่าหลุดหลุดตาไปตำหนิติเตียน รัฐบาลทั้ง ๆ ที่ไม่มีข้อเท็จจริง แต่ถ้าหากจะได้ให้ข้อเท็จจริง เราจะไปเอามาจากไหนก็ต้อง กรรมาธิการของสภานี้ไปสอบสวน ไปสอบสวนข้อเท็จจริง แต่ไม่ไปบริหาร กรณีนี้นั้นผม คิดว่าผู้เสนอนั้นแต่เดิมมาก็คงจะมีความเห็นอย่างผมว่าคือว่าไม่อยากจะไปควบคุมการบริหาร ยิ่งกว่าที่ได้เคยปฏิบัติกันมา ก็อย่างที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งว่า ก็ดูเหมือนอยากจะทำอย่าง สหรัฐ กรรมาธิการของสภาซีเนทของสหรัฐนั้นม้อ่านาจล้นพัน ก็เพราะเขาอยากให้ราษฎร มีอำนาจล้นพัน เขาก็มีอำนาจล้นพัน แต่การปฏิบัติในรัฐบาลไทยเราตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ มา จนถึงวันนี้อะไรเป็นความลับไปหมด สมาชิกก็ไม่มีคุณค่า ไว้ว่างใจไม่ได้ แต่ข้าราชการที่เป็น

ลูกจ้างของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งมานั้นดูได้รู้ได้ ชวยความลับก็ได้ อัยยี่ซีครับมันไม่ถูก ตรรากวิทยา เจ้าของเองไม่มีสิทธิจะรู้ ลูกจ้างเจ้าของมีสิทธิจะรู้ แล้วก็เจ้าของประเทศไม่มีสิทธิ จะได้รับความไว้วางใจ แต่ว่าลูกจ้างของเจ้าของประเทศมีสิทธิที่จะได้รับความไว้วางใจ ผมคิดว่า ท่านสมาชิกผู้เสนอเป็นอย่างนี้ และไม่ชัดเจนอย่างนี้ ผมถึงคิดว่าถ้ากรรมการรายงานเรามา ถึงข้อ ๗๖ ตัดคำว่า "อันอยู่ในวงงานของสภา" ทั้งเสีย มันก็ไม่มีปัญหา สอบอะไรก็สอบได้ แต่อย่าไปบริหารเข้า มันผิดในการแบ่งแยกอำนาจ จะโดดเข้าไปตัดสินคดีเสียเองมันก็ละเมิด อำนาจตุลาการ จะโดดเข้าไปสั่งงานให้อธิบดีปฏิบัติมันก็ละเมิดอำนาจการบริหาร เพราะรัฐมนตรี เขาจะสั่งของเขาเอง แต่ไปสอบสวนตำแหน่งรัฐมนตรี ถ้าสมมติว่ามีรัฐมนตรีสักคนหนึ่ง มีข่าวว่ากินสินบน การจะรู้ว่ากินสินบนหรือไม่กินสินบน มันต้องไปสอบสวนการกระทำของเขา ถ้าไม่ให้เราได้สอบสวนได้ แล้วไปเปิดอภิปรายเขาได้อย่างไร กินสินบนบอกกันทั่วไปเมื่อไร เราก็มไม่มีทาง ก็นั่งกินสินบนกันไปจนพังไป ราษฎรเดือดร้อนไปอะไรไปอย่างนี้ กระผมจึง คิดว่าการตีความให้สอบสวนนั้นมีประโยชน์อย่างจะไปสอบสวนว่า เวลานี้ปัญหาน้ำมันก็มี เลียดไปเลียดมา ว่ากันไปสงสัยว่าจะมีใครมีส่วนได้ส่วนเสีย มันก็เสียกันไปหมด เพราะมัน ไม่ได้พูดกัน มันพูดก็พูดกันไม่ได้ เพราะมันไม่ได้สอบสวน ที่ไม่สอบสวน พูดไม่ได้ ก็เพราะ มันไม่รู้ความจริง มันจะรู้ความจริงได้อย่างไร ถ้าสภาไม่ยอมให้สอบสวน และใครละเป็นใหญ่ ในประเทศไทย ถ้าไม่ใช่สภานี้เป็นใหญ่เหนือรัฐมนตรี ให้ข้าราชการไปสอบสวนรัฐมนตรี ไม่มีทาง ผมก็เคยเป็นมา ไม่มีใครท้อ ถ้าจะโกงก็ไม่มีใครท้อ มันต้องสภานี้เท่านั้นที่จะท้อขึ้น และถ้าไม่ให้สอบสวนมันจะท้อกันได้ได้อย่างไร แล้วราษฎรเอาอะไรมาเป็นที่ยึด นี่ผมมีความเห็น อย่างนี้ครับ

๑. ผมไม่เชื่อว่าการกระทำนี้ได้ทำหน้าที่ตามที่สภามอบ

๒. การสอบสวนนั้นสภานี้ควรจะมีอำนาจ แต่ไม่ควรไปยุ่งกับการบริหาร การสอบสวนไม่ใช่การบริหาร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สมาชิกผู้มีเกียรติครับ เพื่อตัดประเด็นใน การอภิปรายให้น้อยลง ผมอยากจะเรียนในฐานะที่เป็นประธานว่า ตามข้อบังคับข้อ ๑๒๓ การตีความนั้นอาจกระทำได้โดยประธานขอปรึกษา หรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีสมาชิก

รับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ปรากฏว่าเกี่ยวกับร่างข้อบังคับนี้ไม่มีทางสมาชิกเสนอให้ตีความ โดยมีการเสนอเป็นญัตติ แต่มีรายงานของคณะกรรมการให้ประธานเป็นผู้ขอปรึกษาต่อสภา ในฐานะที่เป็นประธาน ผมว่าถ้าประธานปรึกษาอะไรต่อสภาต้องปรึกษาด้วยเหตุผลของประธานเอง ไม่ใช่เพราะกรรมการบอกให้ปรึกษาก็ปรึกษา ประธานจะต้องสงสัยเอง ไม่แน่ใจเอง จึงจะปรึกษาสภาได้ ไม่ใช่กรรมการมาบอกว่าเอาประธานปรึกษาไป ประธานก็ปรึกษา ไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เพื่อตัดประเด็น ประธานไม่ขอปรึกษา ไม่มีการตีความ การพิจารณา ก็จะต้องไปว่าจะรับหลักการข้อบังคับนี้หรือไม่รับเท่านั้น

นายประคอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประคอง เทวารุท ครับ กระผมไม่เห็นด้วยแต่ในวาระแรกแล้วว่าไม่ควรจะต้องมาแก้ไขข้อบังคับ เพราะเหตุว่าถึงแม้ว่าแก้ไขก็จะมีเวลาทำงาน แทบจะไม่มีประโยชน์อะไรแก่สมานิติบัญญัติเลย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสมาชิกท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายเห็นว่าการที่คณะกรรมการจะให้มีอำนาจกว้างขวางไปทำอะไรได้ขณะนี้รัฐธรรมนูญของเราก็เข้าขั้นแปรญัตติอยู่ในคณะกรรมการแล้ว ก็ควรจะไปแปรญัตติเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการในมาตรา ๑๖๑ กับมาตรา ๑๖๔ จะดีกว่าครับผม

นายนิคม จันทรวีฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวีฑูร ครับ กระผมอยากจะขอประธานอนุญาตท่านประธานอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๓ (๕) คืออยากจะขอประธานอนุญาตเสนอญัตติตีความข้อบังคับ ทั้งนี้โดยเหตุผลสำคัญที่สุดก็คือว่า เรื่องนี้ได้ล่าช้ามาหลายเดือนแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นกระผมอยากจะขอประธานอนุญาตท่านประธานโดยอาศัยข้อ ๓๓ (๕) เสนอญัตติอันนี้ต่อสภาในวันนี้ แต่ถ้าท่านผู้ใดจะได้โปรดรับรองก็ขอได้โปรดรับรอง กระผมต้องการ ๒๐ คนครับ

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตี่ยวครับ

นายนิคม จันทรวีฑูร : ญัตติให้ตีความข้อบังคับ ข้อ ๗๖

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : ญัตติที่ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควร

นายนิคม จันทรวีฑูร : ครับ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานให้เอาญัตติตีความข้อบังคับนี้เข้าสู่ที่ประชุมขณะนี้เลยครับ ขอผู้รับรอง ๒๐ คนครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรองครบจำนวน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนี้ก็เป็นการประสงคฺ์ของท่านสมาชิกจะตีความ ผมไม่ขัดข้องครับ ก่อนที่จะอภิปรายอะไรต่อไป ท่านสมาชิกจะอภิปรายในเรื่องตีความอีกไหมหรือจะลงมติได้ มีท่านผู้ใดประสงคฺ์จะอภิปรายในประเด็นนี้ใหม่ว่า จะตีความหรือไม่ตี

นายประคอง เทวราชูท : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เห็นด้วยครับ ขอว่าไม่ตีความ ท่านสมาชิกเห็นด้วยโปรดรับรองด้วย ขอขอบคุณ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ การเสนอญัตติให้ตีความเป็นเอกสิทธิ์ของเขา เราจะค้านไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ผมไม่เห็นด้วย แต่ผมรู้สึกว่ถ้าญัตติซ้อนญัตติขึ้นมาอย่างนี้ การแก้ไขข้อบ่งคําก็ต้องตกไป ผมสงสัยครับ เพราะว่กำลังพิจารณาการแก้ไขข้อบ่งคํ่าในวาระว่จะรับหลักการหรือไม่ วาระนี้กำลังอยู่ในวาระว่ จะรับหลักการแก้ไขข้อบ่งคํ่าซึ่งคุณเล็ก วาณิชชงูร เสนอนี้หรือไม่ เมื่อมีญัตติอื่น ๆ ซ้อนขึ้นมา จริงอยู่ข้อบ่งคํ่าข้อ ๓๓ (๕) กำหนดว่ เป็นญัตติที่ประธานอนุญาตให้รับเข้ามาพิจารณา ก็รับมาได้ แต่เมื่อพิจารณาญัตติที่เป็นเรื่องนอกจากเรื่องรับหลักการแล้ว หลักการของการแก้ไขข้อบ่งคํ่าก็หมดไป ผมสงสัยว่าอย่างนั้น ไม่ทราบว่จะถูกหรือเปล่า

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอประทกนอภัย ขออนุญาตลุกขึ้นมาชี้แจงอีกที กระผมเห็นว่ไม่ใช่ญัตติ ที่ว่จะเป็นญัตติซ้อนนั้นจะต้องเป็นคนละเรื่อง ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมเสนอนี้ก็ด้วยความเจตนาตีความบริสุทธิ์ใจ เห็นว่เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ประเด็นก็มีว่ เพื่อให้สอดคล้องตามที่คณะกรรมการส่วนใหญ่เสนอแล้วไม่ใช่เรื่องใหม่เป็นเรื่องเดียวกัน ญัตติที่จะมีผลทำให้ญัตติอีกอันหนึ่งตกไปนั้น จะต้องเป็นญัตติใหม่แล้วเป็นคนละเรื่องไม่ใช่เรื่องเดียวกันครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุรินทร์ครับ เรื่องมันคาบเกี่ยวกันอยู่ทางกรรมาธิการทำรายงานมาว่ ให้ประธานเป็นผู้ขอคำปรึกษา ผมเห็นว่ไม่ชอบที่ประธานจะเป็นผู้ขอผมก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบแล้ว ถ้าเป็นญัตติของท่านสมาชิกผมก็ไม่ขัดข้อง คุณนิคม

ก็ได้ลุกขึ้นเสนอญัตติให้มีการตีความ มีท่านสมาชิกยื่นขึ้นรับรองครบ ๒๐ คน ผมก็เห็นว่าไม่เป็นญัตติซ้อน เพราะเรื่องมันคาบเกี่ยวกัน

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมว่าเห็นคล้าย ๆ กับคุณสุรินทร์ คือไม่ใช่เรื่องเดียวกันละครับ เรื่องสภานั้นมันไปว่าจะแก้ข้อบังคับหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องตีความ แต่ว่าการมาธิการรายงานมา ผมถึงบอกว่ารายงานมาอย่างหนึ่ง ไม่ใช่อย่างที่ผมมอบหมายไป ก็ติดกันแล้วว่ารายงานนั้นไม่ใช่ แต่ญัตตินี้เป็นญัตติให้ตีความ นั่นก็ต้องตกไป จะตีก็ได้ไม่ตีก็ได้ตีก็ตกไป ถ้าไม่ตีก็จะคาอยู่รับหรือไม่รับ ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ ลองพิจารณากันดูเพื่อนสมาชิก ตรีกตรองให้ดี ผมอยากทำให้ถูกต้อง ไม่ใช่เรื่องประโยชน์ไม่ประโยชน์หรอกครับ เรื่องถูกไม่ถูกด้วยเหมือนกัน ถ้าไม่ถูกไม่เกิดละประโยชน์มันจะเสียเปล่า ผมกราบเรียนอย่างนั้นครับ

นายนิคม จันทรวีฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นว่าท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยไปแล้วว่า อันนี้อยู่ในประเด็นเดียวกัน ไม่ใช่ญัตติใหม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือว่าอย่างนี้ครับ ผมก็ยังคำนึงถึงรายงานของคณะกรรมการนะครับ อยากจะให้มันเป็นไปตามความประสงค์ท่านกรรมการเหมือนกันคือว่าคณะกรรมการได้รายงานมาว่า ให้ประธานเป็นผู้ขอคำปรึกษา ซึ่งผมเห็นว่าไม่เห็นด้วยผมไม่ขอ ทีนี้ก็เป็นหน้าที่ท่านสมาชิกจะต้องเสนอญัตติให้ตีความ ถ้าตีความแล้วการตีความออกมาตรงอย่างที่กรรมการเสนอมาแล้ว เรื่องมันก็ไม่มีปัญหา ท่านผู้เสนอแก้ไขร่างข้อบังคับท่านก็จะถอนไป แต่ถ้าหากตีความแล้วไม่เป็นไปตามที่กรรมการมีความเห็นข้างมาก ก็จะต้องมาพิจารณารับหลักการกันใหม่ มันก็ยังอยู่ในรายงานคณะกรรมการ ชั่วแต่ว่าใครจะเป็นคนขอให้ตีความเท่านั้น ผมเห็นว่าประธานไม่ควรจะขอ แต่เมื่อสมาชิกจะมีญัตติขอให้ตีความ ผมไม่ขัดข้องเลยก่อนอนุญาตให้ ผมเห็นว่าไม่ซ้อนหรอกครับ ใช้ได้ครับ มันเป็นเรื่องอยู่ในเรื่องที่กรรมการได้เสนอเรื่องอยู่ในระเบียบวาระแล้วครับ เป็นเรื่องคาบเกี่ยวกันครับ เรื่องเดียวกันครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอภัยที่ออกชื่อที่คุณนิคม จันทรวีฑูร เสนอนั้นเป็นการเสนอญัตติ และข้อ ๓๓ (๕) กำหนดว่าด้วยสิทธิในการเสนอญัตติ

ผมก็เรียนแล้วว่าสมาชิกมีสิทธิที่จะเสนอญัตติ แต่ญัตตินี้มันเกิดเป็นปัญหาตามข้อ ๓๔ ท่านประธานที่เคารพได้โปรดกรุณาอ่าน "เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติโดยอยู่ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติดังต่อไปนี้....." ซึ่งไม่มีญัตติอนุญาตให้เสนอญัตติว่าด้วยการตีความข้อบังคับ ผมจะอ่านให้ที่ประชุมนี้ฟังว่า ข้อบังคับข้อ ๓๔ กำหนดให้เสนอญัตติอะไรบ้างที่เสนอได้ ผมอ่านอีกทีนะครับ "ข้อ ๓๔ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติโดยอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติดังต่อไปนี้

(๑) ขอแปรญัตติเฉพาะในเรื่องที่มีใช้กฎหมาย

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน เพื่อพิจารณาพร้อมกัน

(๓) ขอให้ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการพิจารณาเพื่อพิจารณาหรือขอให้บุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น

(๔) ขอให้รวมหรือแยกประเด็นพิจารณาหรือลงมติ

(๕) ขอให้เลื่อนการประชุม

(๖) ขอให้ปิดอภิปราย

(๗) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา"

ดังนั้นขณะนี้กำลังพิจารณาญัตติว่าจะรับหลักการแห่งข้อบังคับ การแก้ไขข้อบังคับของสภานี้หรือไม่ เมื่อกำลังพิจารณาญัตติว่าจะรับหลักการแห่งข้อบังคับนี้หรือไม่ ที่สมาชิกผู้หนึ่งอาศัยสิทธิตามข้อ ๓๓ (๕) เสนอญัตติขึ้นมาให้ตีความนั้น เป็นการเสนอเข้ามาไม่ได้ ถ้ารับเสนอเข้ามาก็หมายความว่า ญัตติที่กำลังพิจารณาว่าจะรับหลักการหรือไม่ ก็ต้องเป็นอันตกไป ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นาคิดนะ แต่ว่าผมขอแสดงความเห็นส่วนตัวอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ คุณสุรินทร์ คือผมเข้าใจว่าญัตติเรื่องที่คุณนิคมเสนอขึ้นมานั้น มันเป็นเรื่องที่อยู่ในญัตติที่กำลังปรึกษาอยู่ คือญัตติว่าจะตีความหรือไม่ตีความ ผมเห็นว่าประเด็นมันอยู่ที่ว่าใครจะเป็นผู้เสนอให้ตีความเท่านั้น

นายกมล สมวิเชียร : เพื่อความรวดเร็ว ท่านประธานที่เคารพ ผมจะขอเสนอ
ญัตติให้ลงมติใหม่ครับ ผลจะเท่ากันทุกอย่างทุกประการเลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ลงมติว่าอย่างไรครับ

นายกมล สมวิเชียร : ลงมติว่าจะรับหลักการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รับหลักการข้อบังคับนะครับ คุณสุรินทร์ว่า
อย่างไร

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ถ้าอย่างนั้นผมไม่ขัดข้อง ถ้าถือว่าวาระนั้นกำลังพิจารณาว่า
จะรับหลักการหรือไม่อยู่ ผมก็ไม่ขัดข้องครับ ถ้าอย่างนั้นผมไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นคุณนิคมจะขัดข้องไหม

นายนิคม จันทรวีฑูร : ไม่ขัดข้องเลยครับ กระผมอยากให้เรื่องราวดำเนินไปได้ตกลงกัน
เร็วที่สุดครับ

นายกมล สมวิเชียร : ขอท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับกระผมกรุณาช่วยรับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้ลงมตินะครับ

นายกมล สมวิเชียร : ครับ

นายมารุต บุญนาค (กรรมาธิการ) : กระผม มารุต บุญนาค ครับ ในฐานะกรรมา
ธิการผู้หนึ่งขอคัดค้านและเห็นด้วยกับท่านประธาน ประเด็นที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในเรื่อง
ที่ว่า สมควรให้มีการปรึกษาเรื่องข้อบังคับหรือสมควรตีความหรือไม่ มันเป็นเรื่องเดียวกัน
การที่ท่านสมาชิกเสนอมาให้รับหลักการหรือไม่ มันเป็นสเต็ป (step) สอง วาระสอง กระผม
คิดว่าที่คุณนิคมเสนอมาถูกต้องแล้วครับ คือจะต้องตีความหรือไม่ก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็เห็นจะต้องขอมติที่ประชุมครับ ท่านผู้
ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้ ลงมติในร่างข้อบังคับนี้นะครับ ขอได้โปรดยกมือขึ้น.....

(นายเล็ก วานิชชังกูร ได้ยื่นขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอ้า ว่าอย่างไรอีกละครับ

นายเล็ก วานิชังกูร : ขอบพระทานอนุญาต ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่
กระผมเป็นเจ้าของร่างแก้ไขข้อบังคับข้อนี้ กระผมยังไม่แจ่มชัด ในการทำงานที่จะเรียกมติที่
ท่านเรียกเมื่อตะกี้นี้ เป็นการลงมติรับหลักการในร่างข้อบังคับของกระผมหรือเปล่า

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รับหลักการครับ เมื่อตะกี้นี้ ตามแล้ว

นายเล็ก วานิชังกูร : ถ้าอย่างนั้น กระผมยังจะเสนออย่างนี้ครับ ก่อนที่จะเสนอ
ลงมติรับหลักการนั้น กระผมขอให้ย้อนไปพิจารณากันเรื่องที่มีสมาชิกผู้มีเกียรติในกรรม
ธิการได้พิจารณากันก่อนว่า ยังไม่ชัดเจนครับ ผมว่ามีสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอให้มีมติการ
ตีความตามที่กรรมการเสนอมา และได้มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว อันนั้นยังไม่ได้เรียก ขอความ
เห็นจากที่ประชุมครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ มี เอาญัตติหลังครับ เวลานี้ก็มี
ญัตติเสนอให้ลงมติในร่างข้อบังคับนะครับ ถ้าเมื่อท่านผู้ใดเห็นว่าควรลงมติก็น่าจะยกมือขึ้นได้
ถ้าไม่เห็นด้วยก็อย่าไปยกมือ ยกมือค้านเสีย และถ้าสภาไม่เห็นด้วยในการที่จะลงมติแล้ว ก็
จะได้กลับไปเรื่องปัญหาเรื่องตีความต่อไปนะครับ เอากันเสียก่อนว่าจะลงมติหรือยัง เชิญครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมว่าปัญหาที่ว่าควรจะมี
การตีความได้หรือไม่เป็นปัญหาต้นซึ่งยังค้างอยู่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอปัญหาข้อ
ขึ้นมา.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ยอมกันหมดแล้ว คุณนิคมก็ยอมแล้วนี้
ครับเมื่อกี้นี้ยอม เจ้าของญัตติที่จะขอเสนออะไรนะ เขายอมแล้วครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ที่นี้ กระผมเห็นว่า กระผมจะผิดถูกหรือไม่ ขอท่านประธาน
พิจารณาด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคัดค้านว่ามีการซ่อนญัตติขึ้นมาตามข้อบังคับ ข้อ ๓๔ นั้น เวลาที่เราไม่ได้กำลังพิจารณาญัตติ เราพิจารณาเรื่องตามระเบียบวาระ เรื่องระเบียบวาระที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ไม่ใช่ญัตติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือร่างข้อบังคับ

นายชมพู อรรถจินดา : ครับ ร่างข้อบังคับ เหมือนกับพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่ง การพิจารณาร่างตามระเบียบวาระเช่นนั้น ไม่ใช่เป็นญัตติตามข้อ ๓๔ เพราะฉะนั้นเมื่อมีท่านสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมา มีผู้รับรอง ก็ต้องพิจารณาญัตติที่ท่านสมาชิกเสนอมาเสียก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ญัตติให้ตีความหรือครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ญัตติที่ท่านสมาชิก คุณนิคมเสนอมา มีผู้รับรองแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ แต่ว่าท่านสมาชิกคุณนิคมท่านถอนแล้วครับเมื่อท่านทราบว่าจะมีผู้เสนอให้ลงมติ ท่านก็ถอนไป ผมว่าอย่างนี้ดีที่สุดนะครับ ผมก็รู้สึกว่าจะไม่มีใครตีความได้ทั้งนั้น ผมขอให้ลงมติว่าจะรับหลักการร่างข้อบังคับนี้หรือไม่จะรับเอาอย่างนี้เสียก่อน จะลงมติหรือไม่ก่อน จะลงมติหรือยังจะครับ ถ้าเห็นว่าควรจะลงมติได้ก็ยกมือขึ้นถ้าเห็นว่ายังไม่ควรลงมติกียกมือค้าง แล้วจะได้ว่า.....

นายชมพู อรรถจินดา : ไม่เป็นการรบกวนที่ประชุมเกินไป กระผมว่าที่ท่านกรรมาธิการเสนอนั้น ถ้าเราตีความไปในทางหนึ่ง ก็ไม่ต้องพิจารณาในการลงมติในข้อที่ว่า จะรับหลักการหรือไม่ คืออาจจะไม่ต้องใช้การแก้ไขเพิ่มเติมเลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็แปลว่า คุณชมพูอยากจะให้ตีความเสียก่อนใช่ไหมครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ใช่ ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณใหญ่ เชิญครับ

นายบุญย์ เจริญไชย : ท่านประธานที่เคารพครับ.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ

นายใหญ่ ควิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ เจ้าของญัตติถอนแล้ว มีญัตติให้ลงมติเท่านั้น เหลืออันเดียว ถ้าจะเอาก็เสนอกันมาใหม่

นายบุญญ์ เจริญไชย : ท่านประธานสภาที่เคารพ.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวก่อน กรรมการท่านจะขอพูดก่อน

นายบุญญ์ เจริญไชย : สภานี้ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณาร่างข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗๖ เมื่อคณะกรรมการได้ไปพิจารณาแล้ว ทำรายงานขึ้นมาเสนอสภาเป็นหน้าที่ของสภาที่จะต้องพิจารณารายงานของคณะกรรมการนี้ทั้งดุ้นเลยครับ จะเป็นเรื่องดีหรือไม่ดีก็ตาม ก็พิจารณาในนั้นทั้งหมด ไม่ใช่ส่งกรรมการไปทำงานเหน็ดเหนื่อย ๓-๔ ครั้ง แล้วกลับมาไม่ได้ผล กลับย้อนไปที่เก่าอีก ผมเห็นว่ามันผิดความมุ่งหมายไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็ได้พิจารณาแล้วนะครับ จนกระทั่งเกิดผลว่าผมเองไม่ยอมขอคำปรึกษา ผมเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ผม ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมการแล้วก็ได้พิจารณา และก็มีท่านผู้ค้านแล้วว่า กรรมการทำผิดหน้าที่ หรือไม่ควรจะดีหรือไม่ควรจะดีความก็ว่ากันแล้ว ถึงระยะนี้ก็มีความเห็น มีท่านสมาชิก ขอประธานโทษออกชื่อเสนอว่า เมื่อประธานไม่ตีความก็เสนอญัตติให้สภาเป็นผู้ตีความ โดยมีผู้รับรอง ๒๐ ท่านครบตามข้อบังคับ เมื่อคุณนิคมเสนอญัตตินั้นขึ้นมาแล้ว คุณสุรินทร์ก็ค้านว่า เป็นญัตติซ้อนญัตติ จะรับไม่ได้ ขณะที่กำลังพูดกันอยู่ว่า ซ้อนหรือไม่ซ้อน ดอกเตอร์กมลก็เสนอว่าให้ลงมติในร่างข้อบังคับนี้เลยว่าจะรับหลักการหรือไม่ เมื่อคุณกมลเสนออย่างนี้ คุณสุรินทร์ก็ไม่ตีใจ คุณนิคมผู้เป็นเจ้าของญัตติว่าให้ตีความก็ไม่ตีใจ ก็ถอนไปแล้ว ก็เหลือญัตติเดียวว่าจะลงมติหรือไม่ ลงเท่านั้นนะครับเวลานี้

นายปรีดี เกษมทรัพย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปรีดี เกษมทรัพย์ครับ ในฐานะที่เป็นกรรมการคนหนึ่ง ก็เห็นว่าควรจะมีการตีความ เมื่อมีผู้เสนอและถอนไปแล้ว ผมก็ยังคิดว่าควรจะมีการตีความ โอกาสนี้ก็ขอเสนอให้มีญัตติการตีความครับ แล้วก็

เห็นว่าการตีความนี้ไม่ได้ขัดต่อระเบียบครับ ถ้าใครเห็นด้วย โปรดยื่นขึ้นรับรองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ ญัตติเขามี มีค้างอยู่ว่าเขาจะให้ลงมติผมขอถามว่าจะลงมติ หรือยังก่อนได้ไหม แล้วค่อยว่ากันใหม่ ค่อยเสนออีก ไม่อย่างนั้นมันจะซ้ำเข้ามาเรื่อย ๆ ก็จะพูดกันไม่ถูกแน่ครับ ผมขอถามมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติในเรื่องที่กำลังพิจารณานี้ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น เอออย่างนั้นก็แล้วกัน

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติว่ายังไม่ควรจะลงมติให้อภิปรายกันต่อไป ที่นี้หมดปัญหา ใครจะเสนออย่างไร จะว่าอย่างไรก็เชิญครับ

นายวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ : กระผมขอเสนอญัตติให้ตีความตามที่คณะกรรมการการเสนอมาครับ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดรับรองไหมครับ ต้อง ๒๐ ท่านครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรองครบจำนวน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบแล้วครับ เชิญคุณมนูญครับ

นายมนูญ บริสุทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ญัตติเสนอขอให้ตีความนั้นต้องทำเป็นหนังสือ เสนอด้วยปากไม่ได้ ขอให้ดูข้อบังคับ ต้องทำเป็นหนังสือเสนอล่วงหน้า มีสมาชิกรับรอง ๒๐ คนครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ผมเห็นว่าญัตติให้ตีความนี้แหละครับ คณะกรรมการเขาเสนอเป็นหนังสือมาแล้วครับ เขาตีของเขาเสร็จเรียบร้อยแล้วล่ะครับ เขาจะมาถามว่าเราจะเห็นอย่างเขานี้หรือไม่เท่านี้ล่ะครับ เพราะฉะนั้นมันเป็นหนังสือมาแล้วเรียบร้อยแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอประทานโทษ ไม่ได้หรอกครับ นี่ไม่ใช่ญัตตินี้ เป็นรายงานของคณะกรรมการ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (กรรมธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมดำรง ลัทธพิพัฒน์ กระผมคิดว่าเรื่องนี้ถ้าเผื่อจะให้มีการโต้เถียงในเรื่องของแบบวิธีกันก็จะเสียเวลากันมากมาย ความจริงการที่คณะกรรมการได้ทำรายงานเสนอขึ้นมาต่อท่านประธาน ขอให้ท่านประธานนำเรื่องเข้าสู่สภาขอหารือให้สภาตีความนั้น ก็ด้วยความเคารพในท่านประธาน ความจริงกรรมธิการทุกคนก็ทราบดีว่า การเสนอญัตติให้ตีความนั้นต้องทำเป็นหนังสือมีผู้รับรอง ๒๐ คน ถ้าเผื่อเราจะทำเป็นหนังสือ กรรมธิการนี้ก็มีจำนวนตั้งเกือบ ๒๐ คนแล้ว สมาชิกคนอื่นอีกไม่กี่คนก็จะครบถ้วนที่จะตีความได้ แต่ด้วยความเคารพในท่านประธาน เราจึงขอเสนอต่อท่านประธานเพื่อให้ท่านประธานหารือที่ประชุม เพราะการที่ท่านประธานจะได้พิจารณาเรื่องนี้ในทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปโดยเร็ว กระผมก็เห็นว่าไม่น่าจะเป็นการเสียหาย ที่ท่านประธานจะขอหารือต่อที่ประชุมเสียเลยครับ กระผมคิดว่าจะเป็นการทำงานรวดเร็วยิ่งขึ้นครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มันไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องเคารพหรือไม่ เคารพนะครับ ที่ผมตั้งข้อสังเกตนะ ผมอ่านข้อบังคับข้อ ๑๒๓ แล้ว ผมเห็นว่ามันไปไม่ได้ เพราะกรณีที่จะตีความนั้นทำได้โดยประธานขอปรึกษา ผมแปลว่าประธานจะต้องเกิดสงสัยในข้อบังคับขึ้นมาเอง แล้วจึงจะขอปรึกษา หรือมิฉะนั้นท่านสมาชิกขอตีความโดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ทำได้ ๒ กรณี จะทำโดยที่กรรมธิการมาเขียนรายงานบอกให้ใครขอคำปรึกษานั้นไม่ได้ นี่มันเป็นความสงสัยของกรรมธิการ ไม่ใช่ความสงสัยของประธาน ประธานจะไปปรึกษาได้อย่างไร

นายมารุต บุณาค: เพื่อตัดปัญหาครับ ท่านประธาน ผมขอเสนอญัตติให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ไปในคราวหน้าครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ถ้าอย่างนั้นดีที่สุดครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ : ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน ในฐานะที่ผมเป็นผู้เสนอญัตติ เมื่อกี้ผมไม่ทราบว่ ข้อ ๓๓ ในระเบียบนี้ตีความได้หรือเปล่า ญัตติต่อไปนี้ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าหรือเป็นหนังสือ (๑) ขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องด่วน (๑) นะครับ (๕) ญัตติที่ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ไม่ได้ขออนุญาตผม ไม่มีใครขออนุญาต

นายวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ : ท่านประธานครับ ผมกำลังเรียนขออนุญาตท่านประธานให้ได้โปรดพิจารณา.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ผมว่าไม่ถูกแล้วละครับ ข้อ ๓๓ นี้ผมสงสัยแล้วละครับ ผมว่าไปเสนอญัตติกันมาให้เรียบร้อยให้สภาคือความเป็นถูกต้องที่สุด จะทำอะไรก็ทำให้ถูกต้องข้อบังคับ ในกรณีนี้ที่สงสัยข้อบังคับ ก็อย่าไปเสี่ยง เพราะฉะนั้นขอมติที่ประชุมนี้ว่า จะให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ไปจนกว่าทางกรรมาธิการหรือทางสมาชิกจะได้ไปเสนอญัตติให้ตีความมาโดยเรียบร้อยหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเลื่อนไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ไปจนกว่าจะได้มีการเสนอญัตติทุกอย่างให้ถูกต้องตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๕๕๐/๒๕๑๗ วันที่ ๑๙ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๒๓๙๙

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖

ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข

เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ

เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สัมฤทธิ์ พิมพ์

[Signature] ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับอำนาจกระทำการของการเคหะแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจออกพันธบัตรหรือตราสาร
อื่นใดเพื่อการลงทุนได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖

ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลง
วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลง
วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘ ให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบเขตแห่ง
วัตถุประสงค์ ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) สร้าง ชื่อ จัดหา จำหน่าย เสา ให้เสา ให้เสาชื่อ ยิม ให้ยิม แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง มีทรัพย์สินหรือดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพย์สินใด ๆ

(๒) จัดหาแหล่งเงินทุนหรือค่าประกันเงินทุนให้แก่ประชาชนผู้ประสงค์มีเคหะ เป็นของตนเอง หรือประสงค์จะจัดให้มีเคหะสำหรับให้เสา ให้เสาชื่อ หรือขาย

(๓) จัดหาที่ดินและวัสดุก่อสร้างสำหรับการก่อสร้างเคหะ

(๔) รื้อแหล่งเสื่อมโทรมเพื่อเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงให้เป็นเคหะ

(๕) กู้ยืมเงินในประเทศหรือต่างประเทศหรือจากองค์การระหว่างประเทศ

(๖) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๗) ร่วมการทำงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แห่งกิจการของการเคหะ แห่งชาติ รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับซื้อขายที่ดินและการจัดให้มี ซึ่งเคหะ หรือการจัดหาแหล่งเงินทุนหรือการค่าประกันเงินทุน

(๘) ประกอบกิจการอื่น ๆ ซึ่งสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับวัตถุประสงค์ของการเคหะแห่งชาติ”

แผนกระเบียบวาระ

กัลยา พิมพ์

H/W/M ทาน

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ เกี่ยวกับอำนาจกระทำการของการเคหะแห่งชาติ

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้อง รัฐบาลขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้เป็นประกาศตั้งการเคหะแห่งชาติ เป็นองค์การของรัฐขึ้นมาองค์การหนึ่ง องค์การนี้มีวัตถุประสงค์จัดให้มีเคหะให้แก่ประชาชนเช่า เช่าซื้อ หรือซื้อเป็นการสงเคราะห์บุคคลผู้มีรายได้น้อย ในเรื่องที่อยู่อาศัย ในปัจจุบันนี้รัฐบาลมีโครงการหลายประการที่จะจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยโดยทั่ว ๆ ไปว่า แต่ว่าโดยอำนาจของการเคหะแห่งชาติตามกฎหมายที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันคือในข้อ ๘ ที่ขอแก้ไข มีอำนาจแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจากอำนาจในข้อ ๘ ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมในวันนี้ขอประทานโทษ ข้อ ๖ ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมในวันนี้ คืออำนาจในการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใด เพื่อการลงทุน การที่ขออำนาจเช่นนี้ก็เพื่อที่การเคหะแห่งชาติจะได้ไปออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใด เกี่ยวกับการสร้างเคหะ ดังที่ได้กราบเรียนมาตั้งแต่ตอนต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการระดมทุนมาดำเนินกิจการให้เป็นสาธารณประโยชน์หรือเป็นประโยชน์แก่ประชาชนสืบไป จึงขอเรียนเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ เดิมมาเมื่อมีพระราชบัญญัติตั้งการเคหะแห่งชาติ คือสำนักงานนี้ขึ้นมานั้น กระผมมีความดีใจ ต่อต่อมาก็เพราะมันไม่ได้สอบสวน สภานี้ไม่ได้สอบสวนข้อเท็จจริง ก็คือว่า มีการเข้าไปแทรกแซงในการก่อสร้างหรืออะไรนี้หรือทางผังเมืองอะไรนี้ ผมก็ช้กระแวงไปถึงเคหะแห่งชาตินี้ขึ้นอีก การเอาเงินงบประมาณไปนี้ สภานี้คุมได้ การออกพันธบัตรนี้ก็เสียส้นหลังมาตั้งแต่องค์การไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่หนึ่งแล้ว แต่นั่นไม่มีเหตุ ก็กักกันไปแล้วละ เรียบร้อยไปแล้ว จะมาเอาอย่างนี้ เรา

เองนั้นก็ไม่ได้มีใครแต่งตั้งมา ทั้งนี้สืบตามพันธบัตรนั้น ถ้าไม่ใช่เขา ไม่ใช่ข้าราชการในเคหะแห่งชาติเป็นคนต้องใช้ แต่ราษฎรทุกคนใช้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว กระทบยังไม่แน่ใจว่าเราจะได้รับความปลอดภัยอย่างไรในเรื่องการกู้เขามาแล้ว ได้ทำไปตามวัตถุประสงค์แห่งการกู้ ป้องกันการรั่วไหลได้แค่ไหน กินสินบาทสินบนกันอย่างไรบ้างหรือเปล่า กินง่ายที่สุดก็การเคหะแห่งชาติ ปล่อยให้สร้างตึกสร้างแฟลตอะไรพวกนี้มันลำบาก อันนี้กระทบไม่ค่อยแน่ใจ จึงอยากจะทราบเรียนท่านเพื่อสมาชิกพิจารณาให้ดี ให้อำนาจไปกู้สตางค์เขามา และเขาไม่ต้องใช้หรอกครับ พวกเราใช้กันและชาวบ้านอีก ๓๐-๔๐ ล้านคนก็ใช้กัน เพราะฉะนั้นเราจึงต้องมีการแน่นอน กระทรวงการคลังก็ เราคุมได้ เมื่อออกงบประมาณ ถ้ากระทรวงการคลังจะขอออกพระราชบัญญัติกู้เงิน เราคุมได้ แต่การเคหะแห่งชาติ เราคุมไม่ได้ และการกู้เงินละก็ผมดูๆ แล้ว น่าหวาดเสียวครับ ทำไมเราจะให้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นข้าราชการเท่านั้น มีสิทธิที่จะกู้เงิน และเงินกู้นี้ใครใช้ ถ้าเขาไม่มีใช้ก็กระทรวงการคลังละครับใช้ หรือกระทรวงมหาดไทย ก็เงินราษฎรนั่นเอง นี่กระทบอยากจะให้ตัดสินใจให้ดี อย่าให้ดีกว่าครับ จนกว่าจะพิสูจน์ให้เราไว้วางใจ

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นิคม จันทรวิทุร กระทบอยากจะทราบเรียนท่านประธานและสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งของผู้มีรายได้น้อยเป็นเรื่องใหญ่ และเป็นเรื่องที่ทำให้ความเดือดร้อนให้แก่คนไทย โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยมากเป็นเวลานานแล้ว การก่อตั้งการเคหะแห่งชาติขึ้น ถือได้ว่าเป็นการริเริ่มและเป็นก้าวสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ ก็อย่างที่ทางรัฐบาลได้ชี้แจงไปแล้วว่า อุปสรรคสำคัญคือเรื่องการเงิน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ในที่นี้หลายท่านก็มีการพูดวิพากษ์วิจารณ์ว่าที่รัฐบาลทำอยู่หรือการเคหะทำอยู่ยังไม่เพียงพอ ก็ถ้าจะให้เขาทำเพียงพอก็ต้องให้โอกาสเขาให้กลไกเขาที่จะได้มีเงินมีทองมาใช้ กระทบจึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ต่อหน้าสภานี้เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติควรจะได้สนับสนุนอย่างเต็มที่ ประการสำคัญอีกข้อหนึ่ง เวลานี้ก็มีคนระดับกลางหรือบรรดาคณรั่วรายซึ่งมีเงินทองเหลือใช้อยู่มากและปกติก็มักจะเอาไปฝากในธนาคารทั้งในประเทศและนอกประเทศอยู่บ้าง ฉะนั้นการที่เรามีพันธบัตรอันเป็นเรื่องที่ช่วยเหลือคนยากจนขึ้นนี้ กระทบว่าบรรดาคอนชั้นกลางหรือคน

มั่งมีก็คงอยากจะเข้ามาช่วย เพราะเรื่องปัญหาสังคมหรือปัญหาเดือดร้อนนี้ มันเป็นเรื่องที่คนไทยทุกคนต้องช่วยกัน กระผมเห็นว่าเป็นทางหนึ่งที่บรรดาผู้ที่มีเงินทองพอจะช่วยได้ก็มาซื้อพันธบัตรและก็เป็นกรช่วยเหลือคนยากคนจนทางอ้อมด้วย ฉะนั้นกระผมจึงอยากจะวิงวอนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้โปรดสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศักดิ์ สายบัว คือกระผมมีคำถามบางประการอยากจะกราบเรียนถามทางรัฐบาล ในการจัดหาที่พักอาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยนั้น กระผมเข้าใจว่าเป็นการจัดหาที่พักอาศัยให้แก่บุคคลซึ่งมีรายได้น้อยพอที่จะจัดหาที่พักอาศัย ซึ่งถูกสุขลักษณะหรือน่าอยู่น่าอาศัยตามมาตรฐานขั้นต่ำ เพราะฉะนั้นการจัดหาเงินมาใช้จ่ายเพื่อการนี้ มันน่าจะเป็นการใช้งบประมาณจากภาษีอากรทั่ว ๆ ไปแล้วก็ตามอุดหนุน ถ้าหากใช้วิธีกู้ กิจการใดใช้วิธีกู้ กระผมคิดว่ามันน่าจะเป็นกิจการซึ่งจะต้องไปจัดหาที่พักอาศัย ซึ่งมีรายได้น้อยพอเลี้ยงตัวเองได้ กระผมก็สงสัยว่าท่านเอาเงินก้อนนี้ไปจะไปจัดหาที่พักให้ใคร แล้วหวังที่จะให้การเคหะนี้มีรายได้จากกิจการของคนเพียงพอที่จะให้บริการในด้านนี้ ในกรณีที่การเคหะต้องกู้แล้ว ก็จัดมีรายได้น้อยพอ กระผมก็ยังสงสัยต่อไปว่า ในการจะให้รัฐวิสาหกิจกู้ยืมเงินโดยการออกพันธบัตรนั้น ทำไมไม่ให้กระทรวงการคลังหรือรัฐบาลกู้แล้วก็ให้รัฐวิสาหกิจของรัฐบาลใช้ต่อมันขัดข้องอะไร กระผมก็อยากจะขอเรียนถาม ๒ ข้อครับ ขอพระคุณครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ตามที่ถามประการที่ ๑ ถึงเรื่องเงินที่ควรจะได้จากรัฐบาลนั้น ความจริงโดยกฎหมายหรือโดยการปฏิบัติ การเคหะแห่งชาติก็ได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลอยู่เป็นประจำตามความจำเป็นตามกำลังเงินที่รัฐบาลจะเจียดจ่ายให้ได้ แต่ทั้งนี้ที่ได้นั้นมันไม่พอ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้เรียนต่อสภานี้แล้วไม่พอกับความต้องการของประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการสงเคราะห์ เราจึงได้พยายามหาทางนี้ที่จะเป็นทางออกทางหนึ่งที่จะให้เป็นการระดมทุนให้ได้มา ความจริงอำนาจในเรื่องการกู้เงินนั้นนะ ในประกาศของคณะปฏิวัติเดิมที่มีอยู่แล้วก็ให้อำนาจอยู่ คือ

เพียงให้อ่านากู้ทั้งในประเทศและนอกประเทศ แต่คราวนี้ที่ขอเพิ่มเติมในวันนี้ก็คือขออ่านากู้ โดยวิธีออกพันธบัตร แทนที่จะไปทำสัญญากู้ เพิ่มขึ้นมาอีกประการหนึ่งเท่านั้นเอง ความจริงอ่านากู้มีอยู่ แต่คราวนี้ขอเพิ่มเติมเป็นการกู้เพิ่มขึ้น ส่วนคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ประการที่ ๒ นั้น อันที่จริงกระผมก็ไม่ได้เตรียมสติตมามากู้ไปแล้วจะไปใช้จ่ายอะไรประการใด คิดว่าไม่น่าจะมีเป็นปัญหาถึงประการนั้น แต่อย่างไรก็ตามขอเรียนยืนยันว่า การเคหะแห่งชาติ ได้เตรียมโครงการไว้แล้ว แล้วก็พยายามที่จะให้เป็นการทั่วถึงให้มากที่สุดที่จะทำได้

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มารุต บุณนาค กระผมเห็นด้วยในหลักการทั่ว ๆ ไปว่า กิจการเคหะแห่งชาตินั้นเป็นเรื่องดีเพื่อประโยชน์ของประชาชนที่ยากจน แต่กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีอาจจะอธิบายไม่ชัดเจนพอที่สมาชิกจะพิจารณาได้ว่าสมควรรับหลักการหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ นั้นเป็นกฎหมายที่ออกมาในสมัยสภาพิวัติ ประชาชนไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านจะได้โปรดอธิบายพอสมควรให้สมาชิกพอทราบว่า การเคหะแห่งชาติมีวิธีการควบคุมการออกพันธบัตร ตราสาร หรือวิธีการควบคุมการกู้เงินอย่างไร รัดกุมหรือไม่ นี่เป็นประเด็นแรก อธิบายให้มันชัดเจนหน่อยหนึ่ง และข้อสองตั้งแต่การเคหะแห่งชาติได้ดำเนินกิจการมาแล้วนี้ ดำเนินไปมีโครงการระยะสั้นระยะยาวอย่างไร หนี้สินมีแค่ไหนแล้วขณะนี้ จะมีทางใช้หนี้ได้หมดหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านอธิบายได้พอสมควรใน ๒ ประการนี้ กระผมคิดว่าสภาก็คงจะรับหลักการได้ กระผมขอเรียนถามแค่นี้ครับ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนตอบว่า การควบคุมการออกพันธบัตรนั้น รัฐบาลมีระเบียบแบบแผนควบคุมอยู่ โดยที่รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ได้มีการออกพันธบัตรเป็นประจำอยู่แล้วก็เป็นที่ยึดถืออยู่ การเคหะแห่งชาติก็คาดว่าจะใช้ระเบียบนั้น โดยหลักการของระเบียบพอจะทราบเรียนในที่นี้ได้ว่า การเคหะแห่งชาติออกพันธบัตรไม่ได้เอง คือจะต้องรับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน แล้วก็การออกพันธบัตรนั้น กระทรวงการคลังรับรองเป็นประกันให้สำหรับพันธบัตร นี่เป็นหลักใหญ่ ๆ ส่วนที่ท่านถามถึงเรื่องหนี้สินของการเคหะแห่งชาติต่าง ๆ นั้น โดยที่ไม่ได้มีตัวเลขมาที่นี่ ต้องขอประทานโทษด้วย

นายพิชัย รัตตกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นว่าการที่รัฐบาลเสนอ เรื่องการแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เป็นเสมือนหนึ่งรัฐบาลยื่นมือขวาออกมาให้ชนมเล็กเรากิน แต่ภายในชนมเล็กนั้นมีปรอท ซึ่งถ้าหากเรารับประทานไปนาน ๆ เข้า แล้วก็อาจจะเป็นแค่นเซอร์ได้ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า คงจะมีสมาชิกหลายท่าน ณ ที่นี้ คงไม่ทราบถึงประวัติก่อนว่าก่อนที่จะมีการเคหะแห่งชาตินั้น อะไรมันเกิดขึ้น ที่มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งเสนอว่า อันนี้เป็นเรื่องดีเหลือเกิน เป็นชนมเล็กที่ดีเหลือเกิน เป็นการริเริ่มที่ดีเหลือเกินเช่นนั้น กระผมมีความเห็นว่าถ้าหากว่าเราจะย้อนถึงความหลังไปดูแล้ว เราจะเห็นว่าความจริงแล้วการทำงานอันนี้มีใครไม่มีคนทำมา ความจริงกรมประชาสัมพันธ์เคยทำมาแล้ว ความจริงเรามีธนาคารเคหะแห่งชาติอยู่แล้ว แต่ว่าระหว่างสมัยคณะปฏิวัตินั้นมีบุคคลกลุ่มหนึ่งได้พยายามจะดึงอำนาจของกรมประชาสัมพันธ์และธนาคารอาคารสงเคราะห์นี้เข้ามา จึงได้ตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจขึ้นเป็นการเคหะแห่งชาติขึ้น ท่านประธานครับ ในหลักการกว้าง ๆ แล้วกระผมว่าทุกคนอยากกินขนมเค้กครับ ทุกคนอยากมีความสุข ทุกคนอยากมีบ้านอยู่ แต่ว่าอันตรายมันจะเกิดขึ้น ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า รัฐวิสาหกิจสามารถจะทำพันธบัตรกู้เงินออกพันธบัตรได้ โดยยกตัวอย่างการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นเขามีกำไร กระผมว่าเราไว้ใจได้ครับ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแต่อะไรละครับ จะเป็นที่ยกประกัน (guarantee) เราได้ ยืนยันรับรองเราได้ว่าถ้าหากเราให้องค์การรัฐวิสาหกิจอันนี้ให้มียอำนาจในการออกพันธบัตรได้เช่นนี้แล้ว อะไรจะเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า เขาจะสามารถที่จะใช้เงินชาวบ้านได้ กระผมจึงไม่เห็นด้วยท่านสมาชิกครับ ท่านประธานครับ กระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ศักดิ์ สายบัว กระผมได้ฟังคำตอบจากทางรัฐบาลนะครับ เกี่ยวกับว่าทำไมการเคหะแห่งชาตินี้จะต้องกู้เงินมาเพื่อใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่องค์การเคหะแห่งชาติ คือการเคหะแห่งชาติที่ตั้งขึ้นมาี้ กระผมคิดว่าเป็นงานของรัฐบาลและจุดมุ่งหมายของการเคหะแห่งชาติควรจะมุ่งสนองความต้องการทางด้านบริการที่พ้องอาศัยของชนกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะช่วยตัวเองให้มีมาตรฐานที่พ้องอาศัยซึ่งพออยู่ได้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นแหล่งเชื้อโรคหรือแหล่งสร้างสมอันธพาล

เด็กเหลือขอ ซึ่งก่อให้เกิดภาวะแก่สังคม สำหรับการให้บริการที่พักอาศัยแก่บุคคลประเภทนี้ นั้น ความจริงเป็นเรื่องที่สังคมผ่านรัฐบาลนั้นจะต้องให้การอุดหนุน เมื่อกิจการเป็นลักษณะนี้ วิถีหาเงินมาเพื่อใช้จ่ายในการอย่างนี้ ต้องเป็นการหาเงินลักษณะหนึ่ง ถ้าการเคหะแห่งชาติ ใช้วิธีกู้ยืมเงิน กระผมเกรงว่าท่านจะไปวุ่นเรื่องซึ่งไม่อยู่ในหน้าที่ประการแรกของท่าน ก็คือ ไปวุ่นก่อสร้างที่พักอาศัยสำหรับผู้มีรายได้ปานกลางหรือสูงกว่าปานกลาง ซึ่งธุรกิจเอกชน ในด้านการก่อสร้างบริการที่พักอาศัย เขาทำได้ดีอยู่แล้ว แต่ท่านจำเป็นจะต้องไปทำก็เพื่อหา รายได้ กระผมว่าเป็นวิธีหารายได้มาใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่สำหรับกิจการเคหะแห่งชาติ โดยเฉพาะในเรื่องจัดหาที่พักอาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย กระผมว่ามันผิด เมื่อมันผิดแล้ว นะครับ วิธีการหาเงินมาผิดมันก็จะบังคับให้กิจกรรมนี้มันไปในทิศทางที่เรียกว่ามันผิดไปด้วย ของที่ควรทำไม่ได้กระทำ ก็มันแต่ไปวุ่นหาเงินอยู่ ถ้าเราหาเงินจากงบประมาณไม่ได้ สังคม รัฐบาลจะจัดหาที่พักอาศัยให้คนจนไม่ได้ มันก็ไม่มีบ้านเท่านั้นละครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุรินทร์ มาศดิตถ์ ครับ เรื่องการพิจารณาหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ฟังดูรัฐบาลก็ขออำนาจเพิ่มเติมให้การเคหะ- แห่งชาติ เพื่อจะออกพันธบัตรเงินกู้ สิ่งที่ฟังกันมาก็น่าจะพอวินิจฉัยได้ว่า ควรจะให้อำนาจ นี้หรือไม่ แต่โดยที่กระผมเป็นคนบ้านนอก อยู่ต่างจังหวัด มีความข้องใจมานานแล้ว เรื่อง อาคารสงเคราะห์ของรัฐบาลที่จัดให้กับประชาชน ต่างจังหวัดไม่ค่อยมีอาคารสงเคราะห์หรือ เคหะสงเคราะห์ให้ชาวบ้านได้อยู่อาศัย มีกันอยู่แต่ในกรุงเทพฯ คนยากจนจริงๆ ก็ไม่ค่อย ได้อยู่อาศัยมีรายได้เท่านั้นเท่านี้จึงจะเข้าไปอยู่ได้ หรือไปเช่าซื้อได้อะไรเหล่านี้ ซึ่งกระผมเห็น ว่ายังไม่ได้สงเคราะห์คนยากจนหรือคนที่ไม่มีที่อยู่อาศัยจริงๆ โดยตามวัตถุประสงค์ก่อนที่ จะรับหลักการอันนี้กระผมก็ยังสงสัย ใจกระผมนะ กระผมอยากจะให้อำนาจเพราะอย่างไรก็ดี ประเทศเราก็ยังยากจนอยู่ คนจนมากก็ควรจะช่วยกัน แต่ก็เมื่อยังเป็นห่วงคนในจังหวัด อื่นๆ ถึง ๖๐-๗๐ จังหวัดว่า การสงเคราะห์ประชาชนในด้านที่อยู่อาศัยนี้ยังไม่ทั่วถึง กระผม จึงอยากจะเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า การเคหะแห่งชาตินี้กระผมไม่ได้ อ่านประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ที่ใช้เป็นกฎหมายนั้น เพราะท่านปฏิวัติเข้ามา

เพียงไม่เท่าไร ท่านออกกฎหมายโดยเป็นประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๓๐๐ กว่าฉบับ ก็ไม่ค่อยสนใจได้อ่าน จึงไม่ทราบว่าการเคหะสงเคราะห์นั้นจะมีอำนาจหน้าที่สงเคราะห์ไปจนถึงคนไทยทุกคนตามต่างจังหวัดด้วยหรือไม่ ถ้ามีหน้าที่ด้วยก็ไม่เห็นทำ เมื่อไม่เห็นทำแล้ว ถ้าสมานี้ให้อำนาจในการกู้เงิน ในการออกพันธบัตรเงินกู้โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้รับรอง ก็คนไทยทั้งชาติต้องเสียภาษีมาเป็นการรับรอง เพราะถ้าการเคหะสงเคราะห์นั้นเกิดล้มลุกคลุกคลาน หรือว่ากิจการที่ปลูกอาคารจัดเช่าซื้อให้ เป็นอันไม่เรียบร้อยก็ไม่มีเงินที่จะใช้คืนแก่ผู้มาซื้อพันธบัตร กระทรวงการคลัง รับรองอยู่ ก็กระทรวงการคลังก็ต้องเอาเงินภาษีของราษฎรเข้าไปรับรองพันธบัตรอันนี้ อันนี้เองกระผมจึงสงสัยว่าท่านก๊วไปแล้วท่านช่วยเหลือเสมอหน้าหรืออย่างน้อยต่างจังหวัดอีก ๖๐-๗๐ จังหวัดนั้นมีสิทธิที่จะได้ประโยชน์จากการเคหะแห่งชาตินี้หรือเปล่า กระผมอยากจะฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อความสบายใจในการยกมือครั้งนี้ด้วยครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องว่า เป้าหมายในการที่จะสร้างเคหะช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยนั้น ความจริงมีโครงการอยู่ทั่วประเทศแล้ว แต่จำเป็นต้องทำเป็นขั้นเป็นตอนไป สำหรับในส่วนภูมิภาคนั้น ในขั้นต้นในระยะแรกถ้าหากว่า เงินสามารถอำนวยได้ จะดำเนินการที่ ๔ จังหวัดใหญ่ ๆ นี้ก่อน คือจังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี สงขลา และ นครราชสีมา จะทำในจังหวัดใหญ่ ๆ นี้ก่อน แล้วก็ดำเนินการโดยลำดับไป ส่วนที่ว่ารายละเอียดก็คงจะมีอีกมาก จึงขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ

นายชมพู อรรถจินดา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความสงสัยว่า การกู้ยืมเงินที่ให้อำนาจการเคหะแห่งชาติทำนี้ มุ่งหมายเฉพาะ กระผมเข้าใจว่าการเคหะแห่งชาตินี้ทำโครงการทั้งชาติทุนเพื่อคนยากจน ทั้งโครงการที่เลี้ยงตัวได้ไม่ขาดทุน สำหรับคนชั้นกลางเป็นต้น สำหรับที่จะได้มีที่อยู่อาศัยทั่วถึงกัน กระผมเห็นว่าท่านรัฐมนตรีจะอธิบายให้เข้าใจว่าการกู้เงินในประเทศหรือต่างประเทศ สำหรับที่จะให้อำนาจการเคหะแห่งชาติเพิ่มเติมนี้ จำกัดเฉพาะเพื่อการลงทุนสำหรับสร้างที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่ใช่เป็นการอุปการะโดยขาดทุน อย่างนี้กระผมก็จะเป็นการพอใจ เพราะเหตุว่าธรรมดาที่รัฐนั้นนะ ถ้าหากจะทำอะไร เพื่ออุปการะ

โดยไม่มีผลตอบแทนเข้ามา การกู้เงินก็ควรจะเป็นส่วนกลาง ซึ่งเราเรียกว่ากู้เขามากิน กู้เขามาใช้ กู้เขามาปลูกบ้านนี้ถ้าหากว่ามันมีมือมีสายเส้นออกไปกู้กันได้หลายทางนัก ยอดเงินกู้ก็จะแตกกระจายออกไปมองไม่ค่อยจะเห็นชัดเจน ก็จะเป็นความลำบากในภายหลัง ประการที่ ๒ กระทบใครจะกราบเรียนขอทราบนโยบายของรัฐบาลจากท่าน อาจจะถูกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เราก็ไม่ค่อยจะชอบคำว่า ประกาศของคณะปฏิวัตินี้ เพราะไม่ใช่กฎหมายที่ออกใช้บังคับตามวิถีทางการปกครองที่เราชอบตามแบบรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลมีความดำริหรือไม่ว่าการเสนอกฎหมายที่จะแก้ไขสิ่งที่ใช้เป็นกฎหมายในรูปแบบของการประกาศของคณะปฏิวัตินี้ จะแปลงรูปให้เป็นพระราชบัญญัติเสียให้หมดจะเป็นการสมควร หรือมีความดำริในเรื่องนี้หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ คำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในเรื่องการแปลงรูปพระราชบัญญัตินี้ะ คิดว่าอยากจะขอความกรุณาไว้เมื่อจะมีการแก้ไขในคราวหน้าจะดีกว่า เพราะว่าในครั้งนี้นะเรกิดคิดว่าเราขออย่างเดียวคือเรื่องการออกพันธบัตรเท่านั้น เราจึงได้แก้มาในรูปแบบนี้มันสั้นดี นี่เป็นเรื่องการแก้กฎหมาย ส่วนในเรื่องของคำถามข้อแรกก็ตามถึงปัญหา อันนี้ก็จำไม่ได้ว่าเป็นปัญหาอะไรก็ตามในตอนต้น ขอประทานโทษ ขอให้ถามอีกที

นายชมพู อรรถจินดา : ขอประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ กระทบถามว่าการที่ให้อำนาจกู้เงินโดยการเคหะแห่งชาติกู้เองนี้ มุ่งหมายอยู่จำกัดเฉพาะกู้เอาไปสำหรับการจัดเคหะที่สามารถจะเรียกทุนคืนคือไม่ขาดทุน หรือว่ารวมไปถึงการจัดเพื่อสงเคราะห์คนยากคนจน ซึ่งกระทบเห็นว่าถ้าเป็นเรื่องสงเคราะห์ขาดทุนนี้ ควรจะออกจากงบส่วนกลาง เพราะเหตุว่าเมื่อไม่มีเงิน อุปการะออกไป มันไม่ใช้การลงทุนเพื่อจะให้ได้เงินกลับมา ถ้าหากว่าเป็นการลงทุนเพื่อได้เงินกลับมาคุ้มก็ กระทบเห็นด้วย ในการที่ให้การเคหะแห่งชาติกู้ได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่กู้เอามาเพื่อมาปลูกบ้านให้คนอยู่อาศัยโดยไม่ได้เงินคืนนี้ ควรจะเป็นการกู้จากส่วนกลาง มิฉะนั้นจะมีองค์การหลายองค์การกู้เงินกันได้ เอามากินมาใช้ ซึ่งจะยากแก่การควบคุม ขอบพระคุณครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ทวนถามอีกที คือวัตถุประสงค์ของการเคหะแห่งชาตินั้นะไม่ประสงค์ทำไร แล้วก็โดยที่ได้กราบเรียนแล้วว่ามันเป็นภาระหนักและก็การขยายตัวหาเงินไม่ทัน เราจำเป็นต้องหาเงินเพื่อที่ให้ทั่วถึงผู้มีรายได้น้อยเท่านั้นเอง ไม่มีความประสงค์ที่จะหาทุน และต้องการทำไรประการใดเลย ต้องการที่จะสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยให้ทั่วถึงและให้มากเท่านั้นเอง

นางสุรีพันธุ์ มณีวัต : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุรีพันธุ์ มณีวัต ค่ะ อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ที่จริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นแต่เพียงเพิ่มให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจออกพันธบัตรได้เท่านั้น ถ้าเราจะพูดกันถึงหลักการหรืออะไรทั้งหมดนะที่จริงอยู่ในประกาศของคณะปฏิวัติอยู่แล้ว การเคหะแห่งชาติมีอำนาจในการกู้ยืมเงินได้อยู่แล้ว ตามข้อ ๕ เก่าจะละ ข้อ ๘ (๕) แต่ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าดิฉันเข้าใจว่าทางรัฐบาลนะมีนโยบายที่อยากจะให้รัฐวิสาหกิจซึ่งพอจะเลี้ยงตัวได้ หรือดำเนินการได้โดยอิสระนะ มีวิธีการกู้ยืมเงินจากในประเทศอีกแบบหนึ่ง คือโดยการที่ออกพันธบัตร แล้วก็ตามมาถึงว่าวิธีการควบคุมการออกพันธบัตรนั้น ที่จริงรัฐบาลก็มีมาตรการอยู่มากมายแล้ว ถ้าเผื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านอื่นสงสัย เพราะอันนี้ดิฉันก็กล้ากราบเรียนได้ เพราะว่าดิฉันก็ทำงานอยู่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต เราเคยคุ้นเคยกับเรื่องการออกพันธบัตรนะคะ ว่าจะออกเป็นจำนวนเงินสักเท่าไร มากไปเกินฐานะหรือเปล่า งานที่จะไปทำนั้นคุ้มไหม สมควรจะช่วยประชาชนหรือเปล่า ถ้าสมมติว่าจะช่วยผู้มีรายได้น้อยไม่ต้องการทำไร มันคุ้มหรือไม่ หรือว่าสมควรที่จะทำไหม ควรจะเสียดอกเบี้ยเท่าไร กำหนดใช้เงินอย่างไร อันนี้มีอยู่แล้วคะ มีคณะกรรมการควบคุมอยู่แล้วซึ่งดิฉันจำชื่อไม่ได้ละเอียตว่าเป็นคล้ายๆ คณะกรรมการออกพันธบัตรของรัฐวิสาหกิจทั้งหมด คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยคณะกรรมการสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักงานประมาณ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และก็ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย ซึ่งเหล่านี้จะมาช่วยดูเป็นระยะๆ ว่าคอยกำหนดว่า ไม่ได้เสียดอกเบี้ยมากเกินไป เพราะจะเป็นภาระแก่เขาหรือเปล่า เป็นของรัฐวิสาหกิจแห่งนั้น แล้วก็สมควรจะก่อสร้างหรือไม่ อันนั้นก็เงินลงทุนซึ่งมีคณะกรรมการพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นพิจารณาอยู่แล้ว ถ้าเผื่อเราจะ

ห่วงอันนี้ก็คงไม่จำเป็น และเข้าใจว่าในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ นี้ ข้ออื่นอาจจะต้องมีบอกว่าถ้าเผื่อการกู้เงินเกินกว่าก็ล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งเผอิญเราไม่มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ อยู่ในมือ แต่ว่ามันเป็นหลักการที่เราจะต้องออกไปในทำนองนั้น ดิฉันถึงขอกราบเรียนว่า ความจริงเมื่อก่อนนี้การเคหะแห่งชาติก็มีอำนาจกู้ยืมเงินภายในประเทศอยู่แล้ว แต่ตอนนั้นอาจจะกู้ยืมจากรัฐบาลก็ได้ หรือจากธนาคารออมสินเมื่อไรก็ได้ แต่วิธีการนั้น ถ้าเผื่อจะมาออกพันธบัตรนี้ต้องออกกฎหมายพิเศษกำหนดให้ ซึ่งอันนี้จะช่วยให้การเคหะได้สามารถระดมทุนจากประชาชนที่คนมีเงินเหลือใช้ได้ว่า ถ้าเผื่ออยากจะให้ผู้ที่ยากจนไม่มีบ้านอยู่ เราจะได้ขยายโครงการก่อสร้างให้ท่านผู้ที่มีเงินเหลือใช้เหล่านั้นอาจจะได้ช่วยซื้อพันธบัตรของการเคหะแห่งชาติได้ เป็นการช่วยรัฐบาลทางอ้อมอีกอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะไปห้ามว่าควรจะต้องการเคหะแห่งชาติหรือไม่ ถ้าอย่างนั้นเราต้องไปพิจารณาว่าควรจะต้องเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ หรือไม่ ควรจะให้กู้ยืมหรือไม่อยู่แล้ว อันนี้เพียงแต่เปลี่ยนวิธีการว่ากู้ยืมตรงจากรัฐบาลหรือกู้จากธนาคารเล็กๆ น้อยๆ ทำสัญญากันอย่างนั้น แต่กลับมาระดมทุนจากในประเทศโดยการวิธียกออกพันธบัตรขอบคุณ

นายชูสิน โคนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ โดยมีเหตุผลในการที่จะให้อำนาจแก่การเคหะแห่งชาติมีอำนาจในการที่จะช่วยเหลือจัดสรรหาที่ดินปลูกบ้าน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อีกหลายอย่างตามที่ระบุในมาตราต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ นั้น ถ้าเราจะมองกันอย่างผิวเผินแล้ว เราก็จะเห็นว่ารัฐบาลนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเหลือราษฎรอย่างมากมายเหลือเกิน แต่ถ้าเราจะมองให้ลึกกันลงไปอีก ก็จะทำให้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ นั้นหมิ่นเหม่ต่อความเสียหายมากเหลือเกิน เพราะเราจะเห็นว่าหากร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านออกเป็นกฎหมายแล้ว การเคหะแห่งชาตินี้จะมีอำนาจมากมายก่ายกอง จะเห็นว่าจะมีอำนาจในการสร้าง ซื้อ จัดทำ จำหน่าย เช่า ให้เช่า และอะไรอีกมากมายก่ายกอง ที่ผมสงสัยและไม่ค่อยจะเชื่อใจนักขอประทานโทษ ที่ผมจะต้องกล่าวว่าผมไม่ได้มีอคติลจจ หรือว่าคิดไปในแง่ที่มองในแง่ร้าย แต่ผมมองจากเหตุการณ์ที่แล้มาแล้ว จากประสบการณ์ที่แล้มาของรัฐบาลในชุดก่อนๆ ว่า ใน

การที่จะกระทำการต่าง ๆ เกี่ยวกับคล้าย ๆ กับรัฐวิสาหกิจนี้ มีบ้างไหมครับที่รัฐวิสาหกิจของรัฐบาลทุกอย่างที่ได้ลงทุนไปแล้วเอาทุนคือ มีแต่ลงทุนไปแล้วก็สูญหายไป ๆ ก็มาตั้งงบประมาณเอาจากภาษีอากรของราษฎรไปชดใช้ และผมอยากที่จะกล่าวว่ารัฐวิสาหกิจนั้นล่มจมและมีบางคนที่ได้รับผิดชอบนั้นกลับร่ำรวย เป็นอย่างนี้มาตลอดเวลาครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นเมื่อผมเห็นร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วทั้ง ๆ ที่ผมจะทำจิตใจให้เป็นกลางว่ารัฐบาลนี้มีเจตนาดีเพราะผมเชื่อแน่ว่าส่วนใหญ่ของคณะรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้มีจิตใจบริสุทธิ์ แต่ก็ยังไม่ไว้วางใจนักเพราะเกรงว่าหากว่าเกิดเอาเงินกู้ต่าง ๆ การขายพันธบัตรต่าง ๆ ไปทำล่มจมแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงการคลังต้องเป็นผู้ค้ำประกัน ใครจะต้องรับผิดชอบครับ ผลสุดท้ายก็พวกเรานั้นเองแหละที่จะต้องควักเงินจากกระเป๋าเราไปชดใช้กันไปอีก เพราะฉะนั้นการที่เราจะให้อำนาจแก่การเคหะแห่งชาติอย่างมากมายก่ายกอง อันนี้ผมเองไม่ค่อยจะไว้วางใจนัก เท่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านได้มาชี้แจงนั้นก็กำกวมเหลือเกิน เพียงฟังแล้วมันผิวเผินครับฟังแล้วยังไม่เชื่อสนิทใจว่าถ้าเราจะให้อำนาจอันนี้แก่การเคหะชาติไปแล้ว จะสามารถที่จะเอาไปทำงานชิ้นนี้ได้สำเร็จ และที่ผมยังมีความสงสัยและไม่แน่ใจนั้น ทำไมรัฐบาลนี้ชอบจะใช้เงินโดยวิธีกู้เอามาลงทุนในสิ่งเหล่านี้ ทำไมเราไม่พยายามหาวิธีที่จะเอาเงินจากแหล่งอื่น ๆ ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องเอาตัวของเราเข้าไปผูกมัด ผมว่าธนาคารพาณิชย์เมืองไทยเรามีตั้งเยอะแยะแล้วก็มีเงินเหลืออยู่ ผมว่าเป็นหมื่นล้านบาท ผมก็ไม่ทราบว่าเขาจะได้มีการติดต่อต่อรองกับธนาคารพาณิชย์บ้างไหม ที่จะให้เอากิจการอันนี้เข้าไป ทำโดยเราอาจจะแบ่งวิธีการบอกว่าสร้างบ้านเรือนสำหรับคนมั่งมีเท่านั้นยูนิต และจะต้องสร้างสำหรับคนจนที่รายได้ต่ำจริง ๆ เท่านั้นยูนิต เพื่อเขาจะได้เอากำไรจากคนร่ำรวยนั้นมาเฉลี่ยให้กับคนจน ผมก็ไม่ทราบว่าจะมีการติดต่อกันหรือเปล่า หรืออาจจะติดต่อกับแหล่งเงินต่างประเทศ ซึ่งเขาอยากจะมาลงทุนในเมืองไทย แต่ด้วยเหตุผลกลใดผมก็ไม่ทราบ ที่ว่าคนที่เอาเงินมาลงทุนในเมืองไทยนั้นพอมารับติดต่อสักพักหนึ่งก็วิ่งหนีกันหมด ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นด้วยความเห็นส่วนตัวของผมแล้ว ผมยังมีความเห็นที่จะคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะผมมีความหวังใจเหลือเกินว่า หากจะให้ให้อำนาจการเคหะแห่งชาติเข้าไปทำการกู้เงินอะไรต่ออะไรมากมาย กายกองดังนี้ ผลสุดท้ายพวกเราจะต้องรับกรรมครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายโชตก วีระธรรม พูลสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนว่า ในการพิจารณากฎหมายโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ในเมื่อผู้เสนอกฎหมายเสนอเข้ามาว่า หลักการในเรื่องนั้นมียังไร และเหตุผลมียังไรแล้ว กระผมคิดว่าก็ควรจะพิจารณาเฉพาะหลักการและเหตุผลที่เจ้าของร่างเสนอเข้ามา สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ในข้อ ๘ ตั้งแต่ข้อ ๑, ๒, ๓ ถึง ๘ นั้น ทั้ง ๗ ข้อนอกจากข้อ ๖ เป็นความที่มีอยู่ในกฎหมายเก่าแล้ว อย่างที่สมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณสุรพันธ์ได้กล่าวแล้ว คราวนี้เพิ่มเติมเพียงอนุมาตรา (๖) เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าหากจะพิจารณาแล้วก็ควรจะพิจารณาเฉพาะรับหลักการในอนุมาตรา (๖) ของข้อ ๘ ในกฎหมายเก่า คือในประกาศฉบับ ๓๖ เท่านั้น อนึ่งเรื่องนี้ผมใคร่ขอเรียนว่า เข้าใจว่าทางรัฐบาลคือทางกระทรวงการคลังคงจะให้ความเห็นกับคณะรัฐมนตรีว่า สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้นควรจะให้เพิ่มอำนาจในการออกพันธบัตรเพื่อดำเนินการหรือดำเนินกิจการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้ ตัวอย่างในเรื่องนี้กฎหมายที่ผ่านไปแล้ว ท่านคงจำได้ ก็มีรัฐวิสาหกิจคือการประปา แล้วก็การทำเรือก็มีข้อความในกฎหมายทำนองนี้เหมือนกัน ฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะได้ช่วยกรุณาชี้แจงว่าทำไมได้เคยส่งการไปยังกระทรวงต่าง ๆ ว่าในกระทรวงเหล่านั้นมีรัฐวิสาหกิจใดสังกัดอยู่บ้าง ก็ให้เสนอข้อความเหล่านี้เพิ่มเติมเข้ามาในกฎหมายนั้น ๆ เพื่อให้หน่วยงานนั้นมีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการออกพันธบัตรได้ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ผมจะให้เพื่อนสมาชิกเห็นกับผมนั้น ผมต้องมีเหตุผลประกอบ ถ้าไม่มีเหตุผลประกอบแล้วละก็ ก็ยังตัดสินใจยาก ที่ผมทราบเรียนท่านประธานในเรื่องนี้ก็คือ ผมวิตกว่าให้ออกพันธบัตรนั้นอันตราย ทำเรือออกได้ เพราะเก็บสตางค์ทุกวันไม่มีปัญหาหนัก คุณให้โกงน้อยหน่อยก็มีกำไรถมไป ไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นสาธารณูปโภคที่เอาสตางค์ชาวบ้าน ขึ้นราคาเมื่อไรก็ได้ถ้าจะขาดทุน ออกพันธบัตรไปแล้วราษฎรไม่ต้องใช้ เศรษฐกิจแห่งชาติเป็นการให้เปล่าครั้งหนึ่ง ผมอยากให้คุณสมาชิกนึกย้อนหลังไปสัก ๑๐ ปีหรือ ๑๕ ปี มาพูดกันคล้าย ๆ อย่างที่ขอตรงนี้ ตั้งบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น โครงการวิเศษวิโสภาคีขึ้น แต่เพียงรัฐบาลค้ำประกันเดี๋ยวนี้ใช้หนี้หมดแล้วหรือยังผมไม่ทราบ เมื่อผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งหลังสุดนี้ ยังใช้หนี้เขายังไม่หมด ๔๐๐ ล้านบาท เพียงประกันเขาเท่านั้น ความหลายจำนเกิดขึ้นกับผมมาตั้งแต่ครั้งนั้น มันจึง

หวาดสะดุ้ง ที่บอกว่ามีระเบียบรัฐมนตรี ถ้าเชื่อรัฐมนตรีก็ไม่ต้องมาของบประมาณสภา
 อยากรจะกั๊กกันเท่าไรก็กั๊กไป เดียวนี้เราก็ไม่ค่อยจะเชื่อกันนัก อานาจอธิปไตยก็คือคัมภีร์ที่
 รัฐบาลจะใช้ของมันเชื่อกันไม่ได้ทั้งโลก ไม่ใช่แต่บ้านเรา เพราะฉะนั้น การออกพันธบัตร
 ออกไปมุ่งม้ามันอันตราย เพราะหนี้มันผูกพันชาวบ้าน พอผมเห็นกฎหมายฉบับนี้ พันธบัตร
 อันนี้มา คราวก่อนผมไม่ได้ค่อยตั้งใจอย่างที่ได้ทราบเรียนท่านประธานแล้ว ไฟฟ้าฝ่ายผลิต
 ผมก็มาดูงบดุลเขาทุกปี ทำเรื่องก็ดูงบดุลเขาทุกปี รถไฟผมยังไม่ว่าเลย เพราะว่าใครจะมาเอา
 รถไฟเราไปจนกระทั่งไม่มีใช้หนี้เขาอะ มันไม่ได้ แต่ว่าที่เคหะแห่งชาตินี้ ถ้าเป็นทรัพย์สิน
 ของรัฐ เมื่อเช่าซื้อยังไม่หมด ผมสงสัยว่าทำไมเขียนกฎหมายเป็นพิเศษ ไม่ยกเว้น เป็นทรัพย์สิน
 นอกอัยต์หรือนอกอัยต์นี้ มันก็จะยึดกันไม่ได้ ประมวลกฎหมายแพ่งฯ วิธีพิจารณาความแพ่ง
 ไม่ให้ยึด ที่นี้เจ้าหน้าที่ไม่รู้จะไปเอาเคหะแห่งชาติไปทำไม ก็เอากระทรวงการคลัง กระทรวง
 การคลังเอาสตางค์ที่ไหน ก็มาขึ้นภาษีอย่างที่กำลังจะขึ้น ๒-๓ วันนี่ และพวกชาวบ้านที่
 ไม่ได้มานั่งอยู่ในนี้ ก็กั๊กหน้ากั๊กตาเสียภาษีกันไป เสียไปแล้วเราก็ใจง่าย ผมว่าใจยากๆ
 หน่อยเถอะครับ มันเสี่ยงอันตราย ผมไม่ได้ปฏิเสธว่าเคหะแห่งชาติไม่ดี แต่ผมปฏิเสธอำนาจ
 ของเคหะแห่งชาติออกพันธบัตร ถ้าจะกู้เงินจากรัฐบาลผมไม่ขัดข้อง เพราะว่ารัฐบาลให้ใคร
 กู้ไปก็ต้องมารายงานให้สภาทราบ เราจะต้องได้รับทุกปี เราจะมีสิทธิจะตำหนิติเตียนความค
 งกันได้บ้าง เวลานี้เราปล่อยลอย กีบออกไป เราออกกฎหมายไปเมื่อคราวที่แล้ว ก็บอกว่าไม่ต้อง
 ส่งคลังก็ได้ ผมขออนุมัติไป กฎหมายนั้นก็เสียๆ อยู่เหมือนกัน ก็คิดว่าพันธบัตรมันจะ
 ไม่เกิดมีขึ้นมาอีกแล้ว เท่าที่มีอยู่เดิมก็พอไว้วางใจได้ อันนี้ผมไม่วางใจจริงๆ ครับ เมื่อ
 เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งพูดที่มาของเคหะแห่งชาติ ผมก็อยากจะรู้ว่าพูดนี้ พูดกันอย่างไมเกรงอก
 เกรงใจใครเลยนะครับ มันจะไปถูกใครก็ขอโทษ ตั้งแก๊ง (gang) จะเอาสตางค์กันนะครับ
 ประมูลไปที่หนึ่งและไม่ตกลงกันในเรื่องคอมมิสชั่น (commission) เลิกกันไปแล้วก็ล้าน พันล้าน
 นี่มันก็มีตัวอย่างให้เห็นๆ กันอยู่ ผมว่าหลายคนรู้ แต่ไม่กล้าพูด และถ้าคนไม่รู้ไม่พูด ไม่รู้
 จะจริงหรือไม่จริง นี่ผมจะทราบเรียนว่า ตัดสินใจให้ดีนะครับว่า ให้อำนาจไปอย่างนี้นะ ตัวอย่าง
 มีแล้วเร็วๆ นี้เอง เลิกสัญญากันไปเร็วๆ นี้เอง ๒,๐๐๐ ล้านบาท แหล่งไหนเป็นคนได้มา ไป
 เอาเงินที่ไหนมา และในที่สุดก็เซ็นไป อ้างว่า ค่าก่อสร้างแพง ขอเพิ่มเป็น ๓๐ เปอร์เซ็นต์
 กระทรวงการคลังอนุมัติเดี๋ยวนี้ก็ยังสร้างไม่ได้ และเลิกสัญญากันไปแล้ว มันเรื่องอะไรครับ

ต้องรู้ที่มา เคหะแห่งชาติอยู่ กรมประชาสงเคราะห์ ผมไม่เคยว่าเลย ขอสงวนสิทธิ์ เมื่อผมอยู่ในสภาให้ทุกปี เพราะกรมประชาสงเคราะห์ก็ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยขอเงินก็ขึ้นกับสำนักงบประมาณ และสำนักงบประมาณจะจ่ายเงินอะไรกันก็มาบอกเราทุกทีเรามีสิทธิจะตัดจะไม่ให้ก็ได้ แต่พันธบัตรนี้ไม่มีทางเลย ลอยไปเลย ก็คิดดูซิครับ คนกลุ่มหนึ่งหรือกรมหนึ่งตัดยอดไว้ให้กู้เงินมนุษย์ได้ แต่เราต้องใช้ นี่มันควรให้กันง่าย ๆ หรือ นี่ต้องตรึงตรอง ผมกราบเรียนท่านนั้นก่อนจะตัดสินใจ

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบังเอิญเป็นคนที่จะรู้ข้อเท็จจริงอะไรบ้าง จึงอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธานครับ เป็นความจริงเมื่อก่อนงานด้านเคหะได้ดำเนินการอยู่ในกรมประชาสงเคราะห์ แต่ขณะเดียวกันก็มีหน่วยงานอีก ๔ แห่งดำเนินการและบังเอิญเหลือเกิน แม้แต่สมัยที่มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนหลายท่านก็เห็นว่า งานนี้เป็นงานสำคัญน่าจะมีหน่วยงานเดียวเพื่อประหยัดเพื่อประสิทธิภาพ ก็ได้มีการพิจารณากันมาหลายปีครับ ไม่ใช่ว่าจะเพิ่งมาตัดสินใจเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว เหตุผลสำคัญที่สุดก็คือว่าจำเป็นจะต้องมีหน่วยงานหน่วยใหญ่ของชาติรับนโยบายสำคัญอันนี้ และหน่วยงานนี้ควรจะต้องมีความคล่องตัวพอสมควร ท่านประธานที่เคารพครับ เมืองไทยเราได้เริ่มงานเคหะมาก่อนใครหมดในเอเชียอาคเนย์ เริ่มตั้งแต่ปี ๒๔๘๘ แต่จนถึงปี ๒๕๑๕ ได้สร้างอาคารสงเคราะห์ต่าง ๆ ไปเพียง ๓๐,๐๐๐ หน่วย ขณะเดียวกันบางประเทศใกล้เคียงเราเพิ่งเริ่มเมื่อ ๑๐ ปีก่อน เขาสร้างกันเป็นเรือนแสน นักวิชาการและรัฐบาลและผู้ใหญ่ทั้งหลายก็เห็นว่าถึงเวลาแล้วที่เราควรจะทำกันจริงจังเสียที ก็ได้ตกลงใจสร้างเคหะแห่งชาติขึ้น อันนี้กระผมเองกราบเรียนว่าอันนี้คือความจริง และกรมประชาสงเคราะห์เองก็เห็นสนับสนุน เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่น่าจะมีหน่วยงานเดียวข้อห่วงใยอื่น ๆ ที่ว่าเมื่อออกพันธบัตรไปแล้วจะมีปัญหาต่าง ๆ นั้น กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ในคณะกรรมการเคหะแห่งชาตินั้น นอกเหนือจากจะมีข้าราชการผู้ใหญ่ของรัฐบาลแล้ว ก็มีผู้ทรงคุณวุฒิ มีนักธุรกิจมีนักธนาคารที่มีชื่อมีความสำคัญเป็นกรรมการอยู่ด้วยคอยดูแลอีกชั้นหนึ่ง และกระผมกราบเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า กระผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ ว่าเราก็มาร้องกันมานานแล้วว่ารัฐบาลควรจะทำงานด้านนี้ให้มากขึ้น พยายามจะช่วยคนยากคนจนให้มากขึ้น อย่างเวลานี้ปีหนึ่งเราก็ช่วยได้เพียงสองสามพันราย

มีผู้มาขอความช่วยเหลือเป็นเรือนหมื่น คราวนี้ก็ทำจริงจังขึ้น แต่ว่างบประมาณก็น้อยถ้ามา
 ขอมากทางสมาชิกก็ไม่ค่อยยอมให้ ฉะนั้นก็ทางหนึ่งเราเห็นว่าน่าจะทำให้โอกาสคนไทยใจบุญ
 หรือมีเงินมีทองเข้ามาช่วยกันก็ด้วยการออกพันธบัตรครับ ท่านประธานที่เคารพ อันนี้เป็น
 ความจริงและก็เป็นเรื่องซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดตระหนักเพราะปัญหานี้เป็นเรื่องใหญ่
 คนยากคนจนมากขึ้นทุกวัน เราจะหวังให้รัฐบาลคนเดียวมาทำไม่ได้ เราต้องช่วยกัน
 ขอขอบคุณครับ

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัช กุมุทมาศ กระผมใคร่
 จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะในด้านหลักการในการออกพันธบัตรซึ่งมี
 การระดมทุนจากคนมั่งมีมาเพื่อให้ใช้จ่ายสำหรับคนจน และใคร่สนับสนุนในด้านตัวบุคคลด้วย
 เพราะกระผมรู้จักและมีความเชื่อมั่นในความสุจริตใจของผู้ว่าการและคณะกรรมการการเคหะสถาน
 แห่งชาติ แต่กระผมมีข้อสงสัยอยู่นิดเดียวใคร่ขอกราบเรียนถามทางรัฐบาลด้วย รัฐบาลได้
 แถลงเมื่อก็รับรองว่าการเคหะสถานแห่งชาตินั้น กระทำเพื่อความยากจนของคน เพื่อบำบัดทุกข์
 บัดเปาการไร้ที่อยู่อาศัยของบุคคลที่ยากจน กระผมไม่ค่อยแน่ใจในข้อแถลงอันนี้ กระผม
 ความจำไม่เสื่อม เมื่อประมาณสัก ๒-๓ เดือนก่อน มีหนังสือพิมพ์บางฉบับได้ลงภาพของ
 อาคาร ๒ ช้างถนนราชดำเนินว่า การเคหะสถานแห่งชาติจะพยายามปรับปรุงอาคารต่าง ๆ
 ช้างถนนราชดำเนินซึ่งเป็นถนนที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ให้มีทั้งร้านค้า
 ธุรกิจ และมีทั้งที่พักอาศัยด้วย กระผมไม่ค่อยแน่ใจว่าความจำเป็นอันนี้เป็นความจำเป็น
 ของชาติในอันดับสูง เทียบเท่าที่ท่านบอกว่าท่านจะไปจัดอาคารเคหะสถานสงเคราะห์ที่โคราชบ้าง
 ที่ชลบุรีบ้าง หรือที่เชียงใหม่บ้าง กระผมกราบเรียนถามรัฐบาลว่า การที่จะปรับปรุงอาคารต่าง ๆ
 ที่ถนนราชดำเนินนั้น เป็นข้อเท็จจริงเพียงใด และเป็นลำดับความสำคัญสูงขนาดไหน เมื่อ
 เทียบกับความยากจนความไร้ที่อยู่ของคนยากจนทั้งหลาย ถ้าหากข้อสงสัยอันนี้ของกระผม
 หหมดไป กระผมก็ยินดีที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ รัฐบาลขอตอบว่า ตามที่ท่านสมาชิกถามนั้นเป็นแต่เพียงข่าวลือ อันนี้ไม่มีมูลความจริง
 และรู้สึกว่าจะไม่ใช่หน้าที่ของการเคหะแห่งชาติ

นางสุรีพันธุ์ มณีวัต : ท่านประธานที่เคารพ คือว่า ดิฉันอยากจะมาทราบเรียนอีกทีเพื่อจะแก้ข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฝั่งกระโน้นที่เป็นห่วงว่าถ้าเมื่อเราเปลี่ยนวิธีหรือว่าเพิ่มวิธีการให้ก้ำกั้มกับการเคหะอีกแบบหนึ่งเป็นการออกพันธบัตรด้วย ทางสภาจะไม่มีสิทธิจะควบคุมการใช้จ่ายของการเคหะ ไม่ใช่หรอกค่ะ มีค่ะ มีทาง และจะขอทราบเรียนไว้ด้วย ถ้าเมื่อท่านได้เป็นคณะกรรมการพิจารณาประมาณรายจ่ายประจำปี ธรรมนูญวิสาหกิจแห่งไหนเมื่อเสนองบประมาณรายจ่ายมาแล้ว จะมาขอกู้จากรัฐบาลก็ดี หรือจะขอเงินจัดสรรส่วนหนึ่งก็ดี คณะกรรมการซึ่งเป็นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภา มีสิทธิที่จะถามถึงรายได้ส่วนอื่นที่จะได้มาในการนี้ ถ้าเมื่อถามบอกว่าได้ทั้งหมดมาจากไหนบ้าง จะไปกู้โดยวิธีไหน จากต่างประเทศเท่าไรหรือว่าจากพันธบัตรเท่าไร แล้วตอนนี้ท่านก็มีสิทธิจะควบคุมตั้งข้อสังเกตตั้งไว้ อันนี้เรายังมีทางที่จะควบคุมได้ อันนี้เพียงแค่เราให้หลักการไปเท่านั้น แต่เมื่อเวลาที่จะทำเราก็คงมีเวลาที่จะคุมได้ค่ะ ขอบคุณ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ การจัดทำบ้านเรือนที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยเป็นหน้าที่สำคัญที่รัฐบาลพึงจะปฏิบัติ แต่สิ่งที่ท่านสมาชิกหลายท่านเป็นห่วง และกระผมเองก็รู้สึกว่าจะเริ่มจะเห็นใจท่านอยู่บ้างก็คือการใช้จ่ายเงินด้วยวิธีเงินกู้ และเมื่อได้กู้เงินมาแล้วนั้น ความสามารถในการใช้คืน ความสามารถในการจัดหาเงินมาคืนนั้น กิจการนั้นจะกระทำได้ดีหรือไม่ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง และจะต้องคำนึงถึงลักษณะของกิจการอันนั้นด้วย ถ้าหากว่ากิจการเคหะแห่งชาตินี้จักมุ่งหน้าที่จะทำอย่างที่เราทุกคนต้องการ ที่ต้องการจะให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ประชาชนผู้ต้องการความช่วยเหลือจริงๆ ได้มีบ้านที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติจะต้องมุ่งหน้าไปในทางที่จะจัดหาเคหะหรือบ้านอยู่แก่คนจน พุดกันอย่างสั้นๆ คนจนซึ่งอาจไม่สามารถจะจ่ายค่าเช่าหรือค่าซื้อให้เป็นจำนวนมากได้ อันนี้เป็นจุดสำคัญซึ่งกระผมเห็นว่าท่านสมาชิกหลายท่านถูกต้อง คือเป็นห่วงที่ว่าถ้าได้มุ่งไปในที่ทางที่จะช่วยคนจนจริงๆ แล้ว ความสามารถในการใช้หนี้ของการเคหะแห่งชาติอาจจะไม่มากอย่างที่นึกหวัง ดังนั้นการที่จะให้การเคหะแห่งชาติไปกู้เงินเป็นหลาย ๆ ทาง ซึ่งกระผมเองไม่เป็นห่วงนัก ถ้าบอกว่าเราให้เขาไปกู้ยืมเงินแล้ว แล้วเราจะให้เขาไปกู้โดยวิธีออกพันธบัตร หรือไปลงนามในสัญญากู้เงิน อันนั้นไม่ใช่เรื่องที่สำคัญนัก ที่กระผม

เป็นห่วงก็คือว่า จำนวนและปริมาณในการที่จะไปกู้เงินเพื่อดำเนินการในกฎหมายนี้ในมาตรานี้มีได้มีขอบเขต มีได้มีการกำหนดขอบเขต มีได้มีการจำกัดไว้ว่า การเคหะจะสามารถกู้ยืมเงินจากแหล่งทั้งในต่างประเทศและนอกประเทศเป็นจำนวนเท่าของทุน เป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งในกฎหมายอื่น ๆ นั้น แม้กระทั่งกฎหมายของบริษัทเงินทุนก็ได้กำหนดไว้ว่าเป็นกี่เท่า ๆ ซึ่งให้ความอบอุ่นใจแก่ท่านสมาชิก ให้ความอบอุ่นใจแก่ผู้บริหารในทางการเงินว่า จะมีการควบคุมให้การเคหะนั้นอยู่ภายในขอบเขต นั้นเป็นเรื่องที่กระผมอยากจะให้มีการแก้ไขในมาตรานี้ สิ่งที่กระผมยังรู้สึกอยู่ว่าการเคหะแห่งชาติดูจะมีอำนาจกว้างออกไปก็คือในข้อต่อไป ที่ปล่อยให้การเคหะนั้นเข้าไปสามารถเข้าเป็นหุ้นส่วน เข้าไปซื้อหุ้น เข้าไปร่วมทุนกับบริษัทที่ดำเนินการในลักษณะที่มีกิจการคล้าย ๆ กันกับการเคหะแห่งชาติ โปรดอย่าลืมว่าถ้าเราพิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้ว บริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศไทยนี้มักจะเขียนบริคณห์สนธิหรือกำหนดหน้าที่ไว้อย่างครบจักรวาลเขียนไว้ได้หลายอย่างหลายประการ เมื่อถึงลักษณะกิจการใดเหมาะสมหรือได้กำไรก็ทำเรื่องนั้น แล้วพอถึงโอกาสก็อาจจะไปทำเรื่องอื่น ดังนั้นการที่เขียนไว้ในมาตรานี้ในข้อต่อไปที่จะขอให้อำนาจพันธบัตรนั้น จะเปิดช่องให้การเคหะแห่งชาติ ได้อำนาจผวาปีกไปกระทำกิจการในทางที่ไม่ควรจะเริ่มทำเป็นเรื่องแรก จุดแรกที่การเคหะแห่งชาติที่กระผมในฐานะที่เคยเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มากก็ได้มุ่งอย่างยิ่งที่จะให้การเคหะแห่งชาตินี้ตั้งจุดที่จะช่วยประชาชนผู้มีรายได้น้อยก่อน เอาพวกที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า โล คอสท์ เฮาส์ซิง (low cost housing) เสียก่อน แต่ชักจะเริ่มเป็นห่วงอยู่บ้างที่ต่อไปนั้นได้มาเกิดมีความรู้สึกที่เกี่ยวกับจะตั้งหมู่บ้านขึ้น จะตั้งกลุ่มซึ่งเพื่อความมั่งคั่งของบ้านเมืองบ้างอะไรบ้าง เห็นจะค่อย ๆ เบนไปในทางที่จะไปช่วยบุคคลที่มีรายได้น้อยมาก บุคคลที่มีรายได้น้อยกลาง ซึ่งกิจการเหล่านั้น การเคหะแห่งชาติน่าจะทำหน้าที่เป็นแต่เพียงแคทลิสต์ (catalyst) หรือผู้ที่พยายามเร่งให้กิจการนั้นดำเนินไป แต่สงวนกำลังเงินกำลังทรัพย์ไว้ในกิจการที่ประชาชนต้องการจริง ๆ อีกข้อหนึ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า การปล่อยให้รัฐวิสาหกิจที่ดีหรือกิจการประเภทนี้สามารถกู้เงินได้ด้วยตัวเอง โดยไม่มีการกำหนดปริมาณหรือกำหนดอัตราเอาไว้ นั้น ก็เป็นวิธีการอันหนึ่งที่รัฐบาลจะเปิดช่องให้มีการกู้ยืมได้มากขึ้น หลายท่านถามว่า เหตุใดจึงได้ปล่อยให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต หรือการเคหะ หรือกิจการอื่น สามารถกู้ยืมเงินได้เพิ่มเติม เหตุผลอันหนึ่งก็คือว่า การที่จะให้กิจการเหล่านี้มากู้ยืมจากรัฐบาลกลางนั้น รัฐบาลกลางเองนั้น

ถูกจำกัดโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณและถูกจำกัดมิให้ผู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินเท่า่นั้น ส่วนเท่านี้ส่วนของงบประมาณ ดังนั้น จึงได้พยายามหาทางที่จะหาเงินเพิ่มเติมให้แก่รัฐวิสาหกิจที่มีความต้องการ ซึ่งในกรณีของการเคหะแห่งชาตินี้ผมเห็นด้วย ในทางที่จะสนับสนุนให้การเคหะแห่งชาติได้มีกำลัง ได้มีกำลังทางการเงิน ที่จะไปช่วยคนจน แต่ขอให้ช่วยคนจนจริง ๆ ขอให้ดำเนินการโดยมีหลักการ ขอให้ใช้เงินเหล่านั้นเพื่อการเคหะของผู้ที่ยากจน แต่ถ้าหากว่าไปช่วยบุคคลประเภทนั้นมาก ๆ แล้วเราก็จะต้องคำนึงว่าอาจจะต้องการไม่สามารถจะชำระหนี้ได้บ้าง จะต้องมีความที่การเคหะแห่งชาติจะต้องประสบปัญหา จึงสมควรที่จะต้องมี การควบคุมปริมาณหรืออัตราส่วนที่การเคหะจะสามารถกู้ได้ และขณะเดียวกันก็ควรจะให้เป็นที่ยอมรับของรัฐบาลว่า การใช้วิธีการ ใฝานานซิง (financing) หรือวิธีการหาเงิน โดยให้รัฐวิสาหกิจสามารถกู้ยืมเงินได้โดยไม่มีขอบเขต ไม่มีปริมาณนั้น เป็นการหลีกเลี่ยงสภาพนี้ เป็นการหลีกเลี่ยงสภาพนิติบัญญัติที่จะไม่สามารถบังคับให้รัฐบาลนั้น หรือจะคิดถึงรัฐบาลอย่างเดียวยังไม่ได้ ต้องคิดถึง การก่อหนี้ คอมมิทเม้นท์ (commitment) หรือการมีภาระทั้งสิ้น ซึ่งรัฐบาลอาจจะต้องรับไว้ใช้ ดังนั้นควรที่สภาจะควบคุมโดยใช้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณว่า ให้กระทรวงการคลังสามารถกู้ได้เป็นจำนวน ๒๐-๒๕ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรายจ่าย แต่ในขณะเดียวกันก็เปิดประตูอีกทางหนึ่งให้รัฐวิสาหกิจสามารถกู้เงินให้โดยรัฐบาลเองนั้น ในที่สุดจะต้องรับภาระอันนี้แหละครับที่ผมเป็นห่วงและผมเองนั้นก็อยากจะสนับสนุนให้การเคหะสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่เราได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและวัตถุประสงค์ซึ่งรัฐบาลทุกรัฐบาลก็คงจะยินดีสนับสนุน เพียงแต่จะให้ใช้เงินนั้นโดยถูกต้องให้มุ่งเข้าไปในทางสร้างบ้านราคาถูกให้ประชาชนผู้ยากจนได้มีโอกาสใช้บ้านนั้นได้มากที่สุดและไม่เป็นการผูกพันภาระหนี้ให้แก่ประชาชนทั่วไปเป็นพิเศษเป็นส่วน

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกแสดงความห่วงใยต่าง ๆ มากแล้ว ซึ่งกระผมเองเข้าใจว่ากลไกในการควบคุมต่าง ๆ นี้มีอยู่และคนที่ควรจะทำความกระจ่างนั้นได้ก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่นั่งอยู่ที่นี่ กรุณาได้ไหมครับที่จะชี้ว่า กลไกที่ท่านมีอยู่ในการควบคุมกิจการงานของการเคหะแห่งชาติ ในด้านที่เกี่ยวกับกู้ยืมกิตติ รวมทั้งการใช้เงินกู้ขึ้นเพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายและตาม

ความประสงค์ของรัฐบาล ท่านมีอยู่พร้อมหรือเปล่า กระผมเชื่อว่า มีถ้าหากว่าท่านบอกว่า ไม่มีก็กรุณายืนยันขึ้นมาว่า บอกว่าไม่มี ก็แล้วกัน

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ที่จริงหลักการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ข้อเดียวเท่านั้นเอง ไม่ใช่ ๘ ข้อ แต่บังเอิญเป็นวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย คราวนี้รัฐบาลต้องการเพียงแต่ว่าขออำนาจกู้เงินด้วยวิธีออกพันธบัตรอำนาจกู้เงินนั้นะมีอยู่แล้ว ในอนุมาตราอื่นเพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าจะไม่รับหลักการนะครั้นก็ไม่ได้แก้ปัญหากัน ถ้ายังกลัวอะไรๆ กันอยู่นั้นนะ อำนาจกู้มีอยู่พร้อมตามกฎหมายที่ใช้อยู่เดิมที่แก้คราวนี้เพียงแต่เรื่องวิธีการจะขอออกพันธบัตรเท่านั้นเอง ขอกราบเรียนย้ำนะครับ กลไกเกี่ยวกับการควบคุมต่างๆ มันเป็นอย่างนั้นนะครั้นมีอยู่ข้อหนึ่งดูเหมือน กระผมจำได้คือข้อ ๒๔ ว่าการกู้ยืมเงินเกินกว่า ๑๐ ล้านบาทนั้นนะ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี นี่ก็แปลว่าทางรัฐบาลต้องรู้เห็นอยู่ตลอดเวลา ถ้าหากว่าเป็นการกู้ยืมเงินมากๆ ประการที่ ๒ กู้เงินไปสำหรับโครงการอะไร โครงการนั้นเข้าลักษณะที่เรียกกันว่า โครงการลงทุนก็ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ นี่ก็ต้องดูกันอย่างละเอียดว่าจะสามารถใช้หนี้ ใช้ต้นทุนและดอกเบี้ยได้จริงหรือไม่ ในเรื่องนี้มีหลายท่านข้องใจซึ่งกระผมก็เข้าใจดีว่าเป็นเหตุที่ควรข้องใจ ก็เมื่อเราสร้างที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยแล้วมันจะให้หนี้คืนกันได้อย่างไร อันนี้ควรถามครับ วิธีปฏิบัติจะต้องเป็นอย่างนี้แน่นอน คือการเคหะจะกู้เงินจากตลาดในประเทศจะโดยวิธีกู้ จะทำสัญญากู้โดยตรงจากธนาคารพาณิชย์หรือจะออกพันธบัตรก็แล้วแต่เกิด ที่จะเสียดอกเบี้ยต่ำกว่า ๔ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้นคงจะยากเต็มที ถ้าหากว่าจะสร้างที่อยู่อาศัยให้คนมีรายได้น้อย โดยคิดค่าเช่าหรือค่าเช่าซื้อให้คุ้มทั้งต้นทุนและดอกเบี้ยในอัตรา ๔ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็พันวิสัยที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลเองจะต้องยอมรับนโยบายว่า จะต้องจ่ายเงินอุดหนุนส่วนหนึ่งเป็นค่าดอกเบี้ยให้ ผมเองก็ังรู้สึกว่ ถ้าหากว่าการเคหะแห่งชาติกู้เงินเข้ามาเสียดอกเบี้ย สมมติว่า ๔ เปอร์เซ็นต์นะครั้น แล้วรัฐบาลช่วยออกให้ ๕ เปอร์เซ็นต์หรือ ๖ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือนั้นก็เอาไปคิดกับผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปีอย่างนี้ก็อยู่

ในวิสัยที่จะทำได้ ในข้อนี้บังเอิญไม่ได้มีการชี้แจงกันขึ้นก่อน ที่อยากจะทราบเรียนไว้ว่า ถ้าหากว่าสภาพนี้ข้อใจว่าจะชำระหนี้ได้อย่างไร ก็ด้วยวิธีนี้แหละครับ และเงินที่จะต้องอุดหนุนนี้ ก็จะต้องมาขอจากสภาแน่ ๆ วันหนึ่งข้างหน้า แต่ทั้งหมดนี้นะครับไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นว่าควรหรือไม่ควรให้ใช้วิธีพันธบัตร ว่าอำนาจกู้เงินนั้นมีอยู่พร้อมมูลแล้วทุกประการ ส่วนการที่ว่าการกระทรวงการคลังจะต้องค้ำประกันด้วยหรือไม่นั้น ปัญหามันก็อยู่ที่ว่าเราเก่งกว่าผู้ที่จะให้กู้เงินนั้นนะ จะเรียกร้องให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหรือไม่ ถ้าเขาไม่เรียกร้องก็ไม่จำเป็น ถ้าเรียกร้องก็ยินดีค้ำประกันให้ อำนาจก็มีพร้อมมูลอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการค้ำประกันของกระทรวงการคลัง มีอยู่อีกข้อหนึ่ง ที่บางท่านสงสัย ก็คือว่าทำไมไม่มีขอบเขตจำกัดเกี่ยวกับการที่การเคหะแห่งชาติจะกู้เงินเหมือนอย่างบริษัทเงินทุนเพื่อการอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นั่นก็มีขอบเขตไว้ว่าจะกู้เงินได้มากน้อยแค่ไหน กระทรวงการคลังจะค้ำประกันได้แค่ไหน มันไม่เหมือนกันตรงนี้ครับ คือบริษัทนั้นแท้จริงเจ้าของคือเอกชน รัฐบาลไม่ใช่เจ้าของ ตามสภาพแท้จริงนั้นนะ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ เพียงแต่ว่าเป็นธุรกิจที่มีลักษณะพิเศษ รัฐบาลเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนถึงกับได้มีการตรากฎหมายให้อำนาจค้ำประกันหนี้สินให้ เพราะเหตุว่า ถึงแม้ว่าไม่มีสถาบันนี้ ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของจัดตั้งขึ้น เพื่อหาทางให้กิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้เงินไปทำทุนนะครับ รัฐบาลก็ควรจะต้องทำเองอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเอกชนเข้ามาทำรัฐบาลก็ยินดีสนับสนุนให้เต็มที่ สำหรับรัฐวิสาหกิจที่ว่ามีขอบเขตจำกัดนั้นก็เป็นจริง แต่ที่รัฐวิสาหกิจซึ่งรัฐบาลเป็นเจ้าของเต็มที่ ๑๐๐ เปอร์เซนต์นั้นก็คือรัฐบาลนั่นเอง มันไม่ใช่เอกชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ชาติทุนได้กำไรก็ตกเป็นของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายบตี จุณณานนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม บตี จุณณานนท์ ครับ ผมอยากขอประทานอนุญาตฝากข้อสังเกตแก่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก่อนที่จะลงมติตัดสินใจในเรื่องนี้ คือ ข้อสังเกตที่ผมอยากจะทราบเรียนนี้คือการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนนั้น ไม่เหมือนกับการกู้ยืมเงินในประเทศหรือต่างประเทศทีเดียว ที่จริงการออกพันธบัตรนั้นก็เป็น การกู้ยืมอย่างหนึ่ง แต่ว่าการกู้ยืมเงินโดยปกติแล้วจะต้องมีสถาบันการเงินหรือว่าแหล่งเจ้าของเงินที่จะให้กู้ และการที่เขาจะให้กู้เงินนั้นเขาจะต้องพิจารณาโครงการที่

การเคหะแห่งชาติจะไปกู้เงินว่า เป็นโครงการที่ดีมากน้อยเพียงไร มีความสามารถที่จะใช้หนี้ เขาคืนได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นการกู้ยืมเงินนั้นก็เป็นเรื่องที่จะปลอดภัยมากกว่าการที่จะออกพันธบัตร ส่วนการออกพันธบัตรนั้นนะ การเคหะแห่งชาติอาจจะออกพันธบัตรออกมาขายให้แก่ประชาชนโดยที่มีโครงการอยู่ หรือว่าอาจจะเป็นโครงการที่ดีไม่พอที่จะไปขอแหล่งเงินกู้ ข้อแตกต่างอยู่ที่ตรงนี้ครับว่าการออกพันธบัตรนั้นอาจจะเป็นโครงการที่ผู้ให้กู้ยืมเงินนั้นนะไม่ได้ให้ความเห็นชอบด้วยเลย หรือว่ายังไม่ได้ตกลงปลงใจว่าเป็นโครงการที่ดีและเป็นโครงการที่ว่าจะหาเงินมาใช้หนี้ได้ แต่ว่าการกู้ซื้อพันธบัตรนั้นอาจจะซื้อพันธบัตรโดยหาเอาเงินนั้นไปลงทุนที่จะหาดอกเบี้ยจากการเคหะแห่งชาติ เพราะการออกพันธบัตรนั้นเป็นการกู้แบบที่ว่าจะต้องมีการกำหนดการใช้เงินต้นและดอกเบี้ยเป็นจำนวนที่แน่นอนและในเวลาที่เหมาะสม เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่อยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกเป็นข้อสังเกตไว้เพื่อประกอบในการพิจารณาว่า การให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจในการออกพันธบัตรนั้นเป็นอันตรายมากกว่าการให้การกู้ยืมจากในประเทศหรือต่างประเทศ และที่ท่านสมาชิกบางท่านกล่าวว่า การออกพันธบัตรนี้ เมื่อการเคหะแห่งชาติจะออกพันธบัตร จะใช้หนี้ ก็ต้องมาผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ ผมขอเรียนว่า การใช้หนี้เงินกู้โดยการออกพันธบัตร ถ้ารัฐบาลจะใช้หนี้แทนให้ก็ต้องมาผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้แน่นอน แต่ว่าสภานี้ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้ เพราะว่ามีข้อบังคับการประชุมของสภาข้อ ๑๐๑ กำหนดไว้ว่า ห้ามสมาชิกแปรญัตติในงบประมาณในเรื่องที่ว่า ๑. เงินสงฆ์ใช้ต้นเงินกู้ ๒. ดอกเบี้ยเงินกู้ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลตั้งงบประมาณเข้ามาในสภานี้เพื่อใช้หนี้การเคหะแห่งชาติที่ออกพันธบัตรไป แล้วการเคหะแห่งชาติยังไม่มีเงินที่จะชำระเมื่อถึงกำหนดมาขออนุมัติสภานี้ สภานี้ก็ต้องอนุมัติอยู่ดี เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนฝากเป็นข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณา ขอขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชนะ รุ่งแสง ครับ จากสภาพของสังคมปัจจุบันเรายอมรับแล้วว่าความเหลื่อมล้ำของสังคมในปัจจุบันนี้เป็นสิ่งที่ควรแก้ไขและขจัดเป็นอย่างยิ่ง

๒. รัฐบาลก็คงจะมีเจตนาที่จะให้ประชาชนอยู่ดีกินดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนผู้มีรายได้น้อย หรือพูดกันง่าย ๆ ก็คือคนจนทั้งหลายนั่นเอง แล้วสิ่งสำคัญอีก

อันหนึ่งก็คือการแก้ปัญหาสลัม การขจัดปัญหาสลัมที่เป็นอยู่ในขณะนี้จะเห็นว่า ทั่วกรุงเทพฯ มีสลัมเต็มไปหมด แล้วก็อยู่ในหลาย ๆ แห่งด้วยกัน ในบริเวณสลัมนั้นเป็นแหล่งที่มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในสังคมมากที่สุด ถ้าสภาแห่งนี้จะได้เหลียวแลสิ่งเหล่านี้แล้ว เราก็จะได้พิจารณาสิ่งนี้ง่ายขึ้น ลักษณะของการเคหะแห่งชาติที่ได้ตั้งขึ้นมา นั้นจะโดยรัฐบาลใดก็ตามแต่ต้องเป็นที่ยอมรับกันว่าการเคหะแห่งชาติคือที่มาแห่งการพัฒนาของกรมประชาสัมพันธ์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์และสำนักงานปรับปรุงแหล่งชุมชนของกระทรวงมหาดไทย ณ บัดนี้ การเคหะแห่งชาติได้รับงานเพื่อพัฒนาโครงการทั้ง ๓ โครงการนั้นแล้ว ขอบเขตและการดำเนินงานนั้นก็สอดคล้องกับเหตุการณ์และสภาวะสังคมในปัจจุบันคือต้องการที่จะขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคม แต่ถ้ามองการที่จะขจัดความเหลื่อมล้ำแห่งสังคม ต้องการที่จะให้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างมีอะไรดีขึ้น ต้องการขจัดสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควร ความเดือดร้อนให้หมดสิ้นไป แต่ว่าไม่ยอมที่จะให้มีการลงทุน แล้วสิ่งนี้ก็ไม่ใช่การลงทุนที่เกินกว่าเหตุ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชนะครับลงทุนอะไรนะ ลงอยู่แล้วเขาขอว่าให้ออกพันธบัตรได้นิดเดียวมันเกี่ยวกันอย่างไรละที่พูดนั้นนะ

นายชนะ รุ่งแสง : ครับ คือขอบเขตและอำนาจของการเคหะแห่งชาติ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เรียนตอบสภานี้แล้วว่า มีขอบเขตอำนาจที่จะกู้ยืมได้ แต่ขณะนี้ยังขาดอยู่อันหนึ่งคือการออกพันธบัตร ซึ่งเป็นการระดมทุนในประเทศด้วย ผมจึงเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่จะเปิดโอกาสให้การเคหะแห่งชาติมีโอกาสได้ออกพันธบัตรเพื่อเป็นการระดมทุนภายในประเทศเพื่อใช้ในการสร้างอาคารหรือที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนผู้ยากจน ผมขอฝากไว้แก่สภาแห่งนี้ครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมตอบข้อชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอยู่ ๒ ประเด็นที่ผมคิดว่าควรจะได้ทำความเข้าใจกับสภานี้ประเด็นที่ ๑ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงว่าการลงทุนของการเคหะนี้ถ้าเป็นจำนวนเงินที่เกิน ๑๐ ล้านบาทหรือจำนวนเท่าใดจะต้องผ่านคณะกรรมการบริหารสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติอันนี้ไม่เป็นความจริง เพราะกฎหมายของการเคหะแห่งชาตินี้ได้เขียนขึ้นเป็นลักษณะหนึ่ง แต่เวลานี้ได้กำลังตีความอยู่เป็นอันมากทีเดียวว่าจะต้องผ่าน

หรือไม่ต้องผ่าน ด้วยเหตุนี้ผมจึงต้องเรียนให้สภานี้ได้ทราบไว้ว่าเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะเมื่อได้มีการออกกฎหมายฉบับนี้ทางผมเองก็มีความเป็นห่วงอยู่เหมือนกันก็ได้ดำเนินการไปด้วยความรวดเร็ว ที่นี้ประเด็นที่ ๒ ผมได้ยกตัวอย่างของบริษัทเพื่อจะชี้ให้สภานี้ได้เห็นว่ามีทั้งในกิจการ ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าควรจะต้องช่วยเหลือ ควรจะต้องสนับสนุนก็ยังมีขอบเขตไว้ และสภานี้ก็ให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลเพียงในขอบเขตของส่วนหนึ่งของงบประมาณ แต่เหตุใดรัฐบาลจึงจะให้ความเชื่อถือแก่รัฐวิสาหกิจอันหนึ่งอันใดนั้นเกินไปกว่ารัฐวิสาหกิจอื่น ๆ หรือตามหลักการที่ควรจะต้องสนับสนุน คือผมเห็นว่าที่ใครอยากจะทำกราบเรียนต่อสภานี้ก็คือว่าวิธีการอันนี้เป็นวิธีการอันหนึ่งที่รัฐบาลอาจจะหาเงินเพิ่มเติมโดยไม่ต้องถูกผูกพันโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ผมเห็นความจำเป็นเหมือนกัน เห็นใจทางรัฐบาลในบางกรณี อย่างในเรื่องการเคหะนี้ผมเห็นด้วย ผมเห็นว่าควรจะต้องมีทางที่จะเปิดช่องให้กิจการอันนี้ได้ดำเนินการสนับสนุนรัฐบาล แต่ก็น่าจะให้สิทธิของสภาในการที่จะผูกพันการแสวงหาแหล่งเงินทุนนั้นให้เพียงพอด้วย ให้เหมาะสมด้วย อันนี้เป็นข้อที่ผมอยากจะกราบเรียน

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจะขออ่านบทบัญญัติในประกาศคณะปฏิวัติให้ที่ประชุมทราบนะครับ ข้อ ๒๕ การเคหะแห่งชาติต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ ๑. เพิ่มหรือลดทุนซึ่งนี้ไม่เกี่ยวกับประเด็นครับ ๒. เกียวครับ ๒. กู้ยืมเงินครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินกว่า ๑๐ ล้านบาท ข้อถัดไปเขียนไว้แบบนี้ครับ ข้อ ๓๐ ให้การเคหะแห่งชาติจัดทำงบประมาณประจำปีแยกเป็นงบลงทุนและงบทำการสำหรับงบลงทุนให้นำเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ผมเข้าใจว่าข้อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าเป็นปัญหาอยู่ว่าจะตีความกันอย่างไรแน่ครับ เท่าที่ผมจำได้เพราะเหตุว่าเมื่อครั้งเป็นปลัดกระทรวงการคลังเคยเกี่ยวข้องอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ ผมได้ตั้งปัญหาขึ้นว่า ที่เขียนไว้ว่า สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบนั้นนะ เข้าใจว่าจะพิมพ์ผิด ที่ถูกควรจะเป็นว่า ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ และเข้าใจว่าได้มีการแก้ไขแล้วในข้อนี้ครับ ไม่อย่างนั้น

มันไม่สมเหตุสมผลตรงที่ว่างบทำการซึ่งไม่เกี่ยวกับการลงทุนอะไรเลย กลับบัญญัติไว้ให้เสนอคณะรัฐมนตรี ไม่ต้องเสนอรัฐมนตรีและก็เพื่อทราบเท่านั้นเอง ส่วนงบลงทุนนั้นให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในข้อนี้ ผมเห็นด้วยว่า ถ้าหากว่าถ้อยคำนี้ยังไม่ได้มีการแก้ไขก็ควรจะแก้ไขเสีย แต่ถึงอย่างไรก็ดีจะลงทุนเท่าไร ๆ ถ้าจะต้องไปกู้ยืมเงินเข้ามาใช้มันก็ต้องอยู่ได้บังคับ ข้อ ๒๙ วันยังค่ำแหละครับ เพราะเหตุว่า ถ้าจะกู้ยืมเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท ต้องให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ นี่ข้อหนึ่งนะครับ ที่นี้มันยังมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเกี่ยวกับสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ซึ่งให้อำนาจสำนักงานที่จะเรียกให้ทุกส่วนราชการ ทุกรัฐวิสาหกิจเสนองบลงทุนไปเพื่อพิจารณา แล้วก็ให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในกลไกอันนี้ก็เหมือนกันว่า ถึงแม้ว่า ข้อ ๓๐ นั้นะครับ จะเขียนไว้เพียงว่า งบลงทุนนั้นให้นำเสนอรัฐมนตรี แล้วยังไม่ได้มีการแก้ไขนั้นะ รัฐบาลก็ยังสามารถใช้กลไกทางสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้ บังคับให้เสนองบลงทุนต่อสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเพื่อพิจารณาเสียก่อน แล้วก็เสนอไปยังคณะรัฐมนตรี แต่ถึงอย่างไรก็ขอทราบเรียนว่า มันโยงไปถึงการกู้ยืมเงินมาลงทุนวันยังค่ำแหละครับ เมื่อจะกู้ยืมเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท คณะรัฐมนตรีก็ซักถามได้ว่าเราจะเอาไปทำอะไร เพราะฉะนั้นจึงต้องถึงคณะรัฐมนตรีวันยังค่ำครับ

นายดำรง สัทธพิพัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าได้อภิปรายกันมานานแล้ว แต่กระผมก็ขอประทานอนุญาตขอลาอีกนัดหนึ่งครับ คือปัญหาของสภาทุกยุคทุกสมัย ก็คือความห่วงใยในการที่รัฐบาลผู้บริหารขออนุมัติอำนาจต่าง ๆ ไปใช้ให้อำนาจแก่รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งก็ปรากฏว่าตลอดเวลาที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ก็ได้ทำความเสียหาย หรือความไม่คอยจะน่าไว้วางใจให้แก่สภาและประชาชน กระผมคิดว่าปัญหาที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่าในขั้นแรกนั้น เมื่อเราอนุมัติอำนาจไปแล้ว สภาหรือประชาชนก็ไม่ค่อยจะได้มีโอกาสที่จะติดตามผลงานหรือรีวิว (review) งานของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เหล่านั้น กระผมคิดว่าเพื่อเป็นการที่จะให้เกิดความเข้าใจแก่ทางรัฐสภาและทางประชาชน เราจะมีวิธีการอย่างไรหรือไม่ที่จะนำมาปรับปรุงการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ โดยวิธีที่จะให้มีการควบคุมในการใช้จ่ายเงินและประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ซึ่งกรณีอย่างการเคหะแห่งชาตินี้ เมื่อเราจะอนุมัติอำนาจให้ไปเช่นนั้น เราจะมีวิธีการอย่างไรที่จะบรรจุลงในกฎหมายอันนี้ได้หรือไม่ว่า ใน

ทุกปีให้การเคหะแห่งชาติหรือรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ในแต่ละกรณีนั้นทำรายงานเสนอเข้ามาสู่สภาโดยรัฐบาลหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้รับผิดชอบที่จะเสนอรายงานนั้นมาสู่สภา เพื่อให้เป็นรากฐานที่สภาจะได้พิจารณาถึงประสิทธิภาพในการทำงานและความซื่อสัตย์สุจริต และในการใช้เงิน กระผมคิดว่าวิธีการเช่นนี้เป็นวิธีการควบคุมการบริหาร ซึ่งได้เริ่มปฏิบัติกันมาในหลายแห่งหลายประเทศ ในบางประเทศถึงขนาดว่าทุกปีต้องมารายงาน และเมื่อครบ ๓ ปีแล้วจะต้องให้รัฐสภานี้พิจารณาว่าจะให้องค์การนั้นคงอยู่ต่อไปหรือไม่ หรือแม้แต่จะให้บุคคลที่บริหารนั้นคงตำแหน่งอยู่ต่อไปหรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเพื่อที่จะเป็นทางที่จะทำให้สภาแห่งนี้มีความมั่นใจมากขึ้น และกระผมเองก็มีความมั่นใจในการที่จะยกมือให้กับกฎหมายอันนี้ กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ถ้าจะมีการควบคุมรัฐวิสาหกิจโดยวิธีการเช่นว่านี้ คือให้ทำรายงานเข้ามาสู่รัฐสภาทุกปี เพื่อที่จะได้มีการวิพากษ์กันนี้ จะเป็นการเหมาะสมหรือขัดข้องในทางการบริหารอย่างไรหรือไม่

นายบุญมา วงศ์สุวรรณ : ท่านประธานครับ เรื่องเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจนั้นที่จริงสภานี้ได้รู้เห็นอยู่แล้วทุกปี แต่ว่าอาจจะย่นย่อหน่อย คือเวลารัฐบาลเสนองบประมาณมายังสภานี้ก็มีเอกสารเล่ม ๑ เล่ม ๒ เล่ม ๓ เล่ม ๔ และเล่ม ๕ อะไรนี้มากมายเหลือเกิน เล่ม ๑ เรียกว่ารายงานการคลัง ขณะนี้มีหลายพันหน้าแล้วกระมังครับ แสดงผลงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยกว่าแห่ง ที่บางท่านได้พบเห็นว่าส่วนมากขาดทุน มีน้อยแห่งซึ่งได้กำไร นั่นก็คงจะได้ตัวเลขมาจากตำราเล่มนี้เองครับ ส่วนที่ว่ารายงานอย่างละเอียดน้อยที่จะขอให้ทางรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เสนอมายังสภานั้น ผมคิดว่าไม่ใช่ความลับอะไรครับ อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ถ้าหากว่าสภานี้ขอร้องไปยังรัฐบาลครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ จากคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีทั้งสองและคำอธิบายของสมาชิก กระผมเห็นว่าพอสมควรแก่การปิดการอภิปรายได้ กระผมขอเสนอปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้มีความเห็นให้ปิดอภิปราย มีท่านสมาชิกรับรองครบถ้วนแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้ ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดแปรญัตติภายในวันนี้

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ผมได้รับญัตติจากท่านสมาชิก ๒ ท่าน คือจากคุณ
สถาปน ศิริจันทร์ ขอให้เพิ่มวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเฉพาะในวันเสาร์ที่ ๒๐ เมษายน
๒๕๑๗ เป็นกรณีพิเศษ ๑ วัน เพราะเหตุว่ามีเรื่องต่างๆ ยังค้างอยู่อีกมาก ส่วนอีกท่านหนึ่ง
คุณสุชน ชื่นสมจิตต์ มีผู้รับรองครบถ้วน ขอให้เพิ่มการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
อีกสัปดาห์ละ ๑ วัน จะเป็นวันหยุดหรือวันเสาร์ ขอให้ที่ประชุมพิจารณา ท่านผู้เสนอ
ญัตติมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ คุณสถาปนครับ

นายสถาปน ศิริจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ สาละญัตติที่ผมเสนอ ผมเข้าใจว่า
คงจะแตกต่างกับของคุณสุชนเล็กน้อย ของผมเสนอนั้น ผมเสนอให้มีประชุมเฉพาะอาทิตย์หน้า
ในวันเสาร์เพียงครั้งเดียว เพื่อสะสางระเบียบวาระที่ยังมีเรื่องที่ยังค้างอยู่ให้หมดไปเท่านั้นเองครับ
เพียงครั้งเดียวนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุชนมีอะไรไหมครับ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ที่คุณสถาปนเสนอ กระผมว่าคุณสถาปนอาจจะยังไม่ทราบว่
พระราชบัญญัติของเราที่ยังค้างอยู่อีกมาก และนอกจากนั้นกระตู่ก็อีกจำนวนมากที่จะสะสาง
เฉพาะที่อยู่ในระเบียบวาระมันไม่หมด มันยังอยู่อีกเยอะนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็
อยากจะเสนอว่า ควรจะประชุมเพิ่มอีกสักวันหนึ่ง และนอกจากนั้นถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญ
เข้ามาในวาระที่ ๒ นี้ก็จะต้องพิจารณากันมาก อยากให้เสร็จที่ยังเหลือนี้ก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าจะขอมติที่ประชุมในญัตติของ
คุณสุชนก่อน เพราะถ้าหากว่าที่ประชุมมีมติให้เพิ่มการประชุมอีกสัปดาห์ละ ๑ วันแล้ว ญัตติ

ของคุณสถาปนาก็คงจะไม่มีปัญหา ก็คงจะได้เพิ่มอีก ๑ วัน คุณสถาปนั้ตั้งใจใหม่ ขอของคุณสุนทรก่อน

นายสถาปนั้ คิริซันท์ : ไม่ติดใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่มการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นเป็นอีกสัปดาห์ละ ๑ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เพิ่มการประชุมของสภาขึ้นอีกสัปดาห์ละ ๑ วัน จะเป็นวันพฤหัสบดีหรือวันเสาร์ ผมก็อยากจะขอความเห็นท่านสมาชิก ท่านสมาชิกจะเสนอวันไหนครับ

นายสถาปนั้ คิริซันท์ : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากขณะนี้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องรัฐธรรมนูญก็ได้พิจารณากันในวันธรรมดาอยู่อย่างมากมายแล้ว และกรรมการชุดต่าง ๆ ก็ได้ทำหน้าที่ของท่านเหล่านั้นอยู่ในวันปกติธรรมดาอยู่แล้ว กระผมจึงใคร่จะขอกราบเรียนให้มีการประชุมในวันเสาร์ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ

นายนิสสัย เวชชาชีวะ : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่คณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ประชุมวันพุธ วันพฤหัสบดีและวันเสาร์ กระผมขอเสนอให้ประชุมวันอาทิตย์ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรเป็นวันไหนบ้างครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ผมมีความเห็นว่าควรจะเป็นวันพฤหัสบดี ถ้าไม่วันพฤหัสบดีก็วันเสาร์ตามเดิมอย่างคุณสถาปนั้ก็ดี โดยเหตุผลว่าวันพฤหัสบดีนี้เราเคยประชุมสภามาทุกวันพฤหัสบดี เจ้าหน้าที่ของสภาก็ได้ทำงานในวันพฤหัสบดี วันพฤหัสบดีประชุมเสร็จอย่างน้อย

วันศุกร์ยุติหรือเรื่องต่าง ๆ ที่สภาจะต้องแจ้งไปยังรัฐบาลก็จะทำได้ในวันศุกร์เป็นการสะดวกของเจ้าหน้าที่สภา ถ้าไม่เอาวันพฤหัสบดีก็วันเสาร์ แต่ผมเห็นด้วยในวันพฤหัสบดีและขอค้านวันอาทิตย์ ถ้าวันศุกร์แล้วกระโดดไปวันอาทิตย์เมื่อพิจารณาถึงกรรมวิธีการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเพียง ๓๕ คน เห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้อง เพราะคนที่อยู่ต่างจังหวัดมาประชุมวันศุกร์แล้วรอวันเสาร์ไปประชุมวันอาทิตย์อีกที่เป็นการเสียหายแก่สมาชิกที่อยู่ต่างจังหวัดมากกว่า สำหรับความเห็นผมโดยเฉพาะผมเห็นว่าควรจะเป็นวันพฤหัสบดีโดยเหตุผลดังที่กราบเรียนแล้วครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอให้เป็นวันพฤหัสบดีครับที่จะเพิ่มเข้าไปก็เป็นวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์จะสะดวกดีกว่าที่จะไปเป็นวันวิเคเอ็นด์

นายแสวง หัดเที่ยง : ท่านประธานครับ จะประชุมอย่างไรก็ช่างเถอะขอให้มีความติดต่อหน่อยครับ กรุณาสงสารคนอยู่ไกลบ้างครับ

นายจันทร์ อินลุเพท : กำหนดเลือกวันประชุมเพิ่มวันประชุมนี้กรรมวิธีการได้นัดกันประชุมวันพฤหัสบดีอยู่แล้วเป็นประจำ ถ้าเราไปประชุมวันเสาร์บ้างจะไม่เสียหายอะไร เพราะเหตุว่าวันพฤหัสดีนั้นก็ประชุมกรรมวิธีการ วันศุกร์ประชุมสภานิติบัญญัติจะเพิ่มอีก ๑ วัน ก็ขอให้เพิ่มเป็นวันเสาร์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเสนอวันเสาร์ ก็เหลืออยู่ ๓ วันนี้แหละครับ วันพฤหัสบดี

นายนิสสัย เวชชาชีวะ : ท่านประธานครับ โดยที่มีท่านสมาชิกมาจากต่างจังหวัดมาก กระผมขอถอนและคิดว่าคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญจะประชุมวันอาทิตย์แทนวันเสาร์ เพราะฉะนั้นขอสนับสนุนให้มีการประชุมสภานิติบัญญัติในวันเสาร์ด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็มี ๒ วัน วันพฤหัสบดีกับวันเสาร์ ผมขอถามมติที่ประชุมดีกว่า

นายสุรินทร์ มกคิตต์ : เมื่อไม่ให้ลงมติวันพฤหัสบดี ผมก็อยากจะขอถอนเสียด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นวันเสาร์นะครับ เหลือวันเสาร์วันเดียว

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ท่านประธานครับ ถ้าเมื่อว่าคุณสุรินทร์ถอน ผมขอเสนอ วันพฤหัสบดีครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม บุญชอบ สาครินทร์ เสนอ วันศุกร์กับวันเสาร์ ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละครับ คือวันศุกร์มีประชุมอยู่แล้ว ปัญหาว่าจะประชุมวันพฤหัสบดีหรือวันเสาร์ ก็วันพฤหัสบดียังคงอยู่ ความจริงนี้ผมไม่ถือเป็นญัตติครับ ผมฟังความเห็น เดี่ยวผมจะถามมติเป็นเรื่องของท่านขอคำปรึกษาว่าจะเอา วันไหน ใครอย่ามกบอกผิดระเบียบอีกล่ะ ไม่มีคนรับรอง เดี่ยวไปกันใหญ่ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้เพิ่มวันประชุมในวันพฤหัสบดี โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เพิ่มวันประชุมในวันเสาร์ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้เพิ่มวันประชุมขึ้นอีกสัปดาห์ละ ๑ วันในวันพฤหัสบดี ต่อไปจะประชุมในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ วันนี้ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๕ นาฬิกา

